

ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନି

The Dhvani Pratidhwani

website : www.dhwanipratidhwani.net
email: pratidhwani.dhwani@gmail.com

ମା ଦେବୀ ସର୍ବଭୂତେଷୁ.....

ବାଲେଶ୍ୱର ■ ରବିବାର ୧୯ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୨୩ ■ ମୂଲ୍ୟ ଟ. ୨.୦୦ ପଇସା ■ ପୃଷ୍ଠା ସଂଖ୍ୟା-୩୦ ■ Baleshwar ■ SUNDAY 19 MARCH 2023
Vol.No. 34 ■ No. 73 ■ Price :Rs.2.00 (8 pages) ■ R.N.I. Registered No. 52528/91 ■ Postal Registered No. Balasore(Odisha)/005/2019

ଅସରନ୍ତି ଶୁଭେଚ୍ଛା ସହ...

ସାଗରିକା

ଯୋଗାଯୋଗ କରନ୍ତୁ :
ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ସାଗରିକା
ଜେଲ ରୋଡ, ବାଲେଶ୍ୱର-୭୫୬୦୦୧

ଆଇସିସି କାଠଗଡ଼ାରେ ପୁଚ୍ଚିନ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ : ଗିରଫ ଓ ଡାକ୍ତରୀ କାରି

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୧୮/୦୩ : ଗିରଫ ହୋଇପାରୁଥିବା ରୁଷ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭୁଇଁନିର୍ ପୁଚ୍ଚିନି। ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ କାରି ହୋଇଛି ଡାକ୍ତରୀ। ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଅପରାଧକ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ଆଇସିସି ଏହି ଗିରଫ ପରାମର୍ଶ କାରି କରିଛି। ଯୁଦ୍ଧ ଅପରାଧ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି। ଯୁଦ୍ଧକ୍ରମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ବେଆଇନ୍ ଭାବେ ନିର୍ବାସନର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବା ଆଇସିସି ପୁଚ୍ଚିନି ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଛନ୍ତି। ସେ ବିଧାୟକ ଏହି କାମରେ ସାମିଲ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିବାର ପ୍ରମାଣ ରହିଛି ବୋଲି କୋର୍ଟ କହିଛନ୍ତି। ପୁଚ୍ଚିନି ସମ୍ପର୍କରେ ଆଇ କଣ୍ଟ୍ରୋଲ ବିରୋଧରେ ମଧ୍ୟ କୋର୍ଟ ଗିରଫ ଡାକ୍ତରୀ କାରି କରାଯାଇଛି। ରୁଷର ଶିଶୁ ଅଧିକାର କମିଶନର ମାରିଆ ଲାଭୋଭା-

ବେଲୋଭାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଇସିସି ଅପରାଧୀ ଘୋଷଣା କରିଛି। କୋର୍ଟ କହିଛନ୍ତି, ରୁଷ ଆକ୍ରମଣ ପରେ ଯୁଦ୍ଧକ୍ରମରେ ଅତ୍ୟଧିକ ଅପରାଧ ଆଣିଥିବା ଅଭିଯୋଗକୁ ଖଣ୍ଡନ କରିଛି। ଆଇ ଏହି ଗିରଫ ଡାକ୍ତରୀ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ସ୍ୱାଧୀନାତ୍ମକ ପଦକ୍ଷେପ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି। ରୁଷ ସୁରକ୍ଷା ପରିଷଦର ତେପୁଚି ଚେୟାରମ୍ୟାନ୍ ବିନିତ୍ରୀ ମେଡଭେଡେଭେ ପୁଚ୍ଚିନିକ ପାଇଁ ଆଇସିସି କାରି କରିଥିବା ଗିରଫ ଡାକ୍ତରୀକୁ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ପେପର ସହ ଫୁଲନା କରିଛନ୍ତି।

ସେପଟେ ପୁଚ୍ଚିନିକ ବିରୋଧରେ କାରି ଗିରଫ ଡାକ୍ତରୀକୁ ନେଇ ଯୁଦ୍ଧି ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛି ଆମେରିକା। ରାଷ୍ଟ୍ରପତି କୋ ବାଲଡେନ୍ କହିଛନ୍ତି, ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ଅପରାଧକ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି ପୂରାପୂର୍ଣ୍ଣ ଠିକ୍। ସେ ଯାହା କରିଛନ୍ତି, ଉଚିତ କରିଛନ୍ତି। ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ, ରୁଷ ଓ ଯୁଦ୍ଧକ୍ରମ ମଧ୍ୟରେ ଗତ ଏକ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ହେବ ଯୁଦ୍ଧ କାରି ରହିଛି। ଦୁଇ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ କେହିବି ପକ୍ଷକୁ ହରାବାକୁ ରାଜି ନୁହନ୍ତି। ନୋଟା ଯୁଦ୍ଧକ୍ରମର ସହାୟତା କରୁଛି। ସେହିପରି ଯୁଦ୍ଧକ୍ରମକୁ ଆର୍ଥିକ ରୂପେ ଆମେରିକା, ବ୍ରିଟେନ୍ ସହାୟତା କରୁଛନ୍ତି। ରୁଷର ଏହି ଯୁଦ୍ଧକୁ ବିରୋଧ କରି ଅନେକ ଦେଶ ତା' ଉପରେ କଡ଼ା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଲାଗୁ କରିଛନ୍ତି। ତେବେ ଏବେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ରୁଷ ଅମିବା ନାଁ ଧରୁ ନାହିଁ।

ପଞ୍ଜାବରେ ଚୋରପୁଲିସ ଡ୍ରାମା : ଖଲିଷ୍ଟାନୀ ସମର୍ଥକ ଅମିତ ପାଲଙ୍କୁ ଗିରଫ କଲା ପଞ୍ଜାବ ପୁଲିସ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୧୮/୦୩ : ଖଲିଷ୍ଟାନୀ ସମର୍ଥକ ଅମିତପାଲ ସିଂଙ୍କ ସହ ୬ ଜଣ ସହଯୋଗୀ ଗିରଫ। ପୋଲିସ ଓ ଖଲିଷ୍ଟାନୀ ସମର୍ଥକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘମାଘୋଟ ହାଇଡ୍ରାମା ପରେ ଗିରଫ ହୋଇଛନ୍ତି ଖଲିଷ୍ଟାନୀ ସମର୍ଥକ ତଥା 'ଝାରିସ ପଞ୍ଜାବ ବେ' ମୁଖ୍ୟ ଅମିତପାଲ ସିଂ। ପ୍ରଥମେ ୬ ଜଣ ସହଯୋଗୀଙ୍କୁ ଜଳନ୍ଧରର ମେହତପୁର ଅଞ୍ଚଳରୁ ପଞ୍ଜାବ ପୁଲିସ ଗିରଫ କରିଛି। ପରେ ଜଳନ୍ଧରର ନକୋଦର ଅଞ୍ଚଳରୁ ଗିରଫ ହୋଇଛନ୍ତି ଅମିତପାଲ ସିଂ। କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଅକନାଲରେ ଅମିତପାଲ ଓ ତାଙ୍କ ସମର୍ଥକ ପୁଲିସ ଥାନାରେ ହସ୍ତକ୍ତ ହୋଇ ଧରଣର ଆକ୍ରମଣ କରିଥିଲେ। ଯେଉଁଥି ପାଇଁ

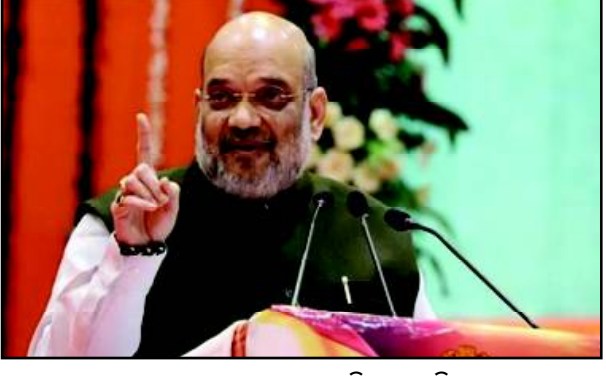
ଅମିତପାଲ ସିଂଙ୍କ ଉପରେ ମୋଟ ଚାରୋଟି ମାମଲା ରୁଜୁ କରାଯାଇଛି। ପାଖାପାଖି ଶହେ ପୋଲିସ ଗାଡି ପିଛା କରିବା ପରେ ଶେଷରେ ଅମିତପାଲଙ୍କୁ ପୋଲିସ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିଛି। ପୁରୁଣା ଦୁର୍ଘଟଣା ଓ ଆଇନ ଶୁଣ୍ଠିକା ରଖିବାକୁ ଲୋକଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି।

ପୁରୀ ମାର୍କେଟ ଛକ ହଣାକଟା, ୯ ଜଣଙ୍କୁ ଗିରଫ କଲା ପୋଲିସ

ପୁରୀ, ୧୮/୦୩ (ନି.ପ୍ର): ପୁରୀ ହଣାକଟା ମାମଲାରେ ୯ ଗିରଫ। ମାର୍କେଟ ଛକରେ ହୋଇଥିବା ହଣାକଟା ମାମଲାରେ ପୋଲିସ ୯ ଜଣଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିଛି। ଗିରଫ ୯ ଜଣ ହିଁ ପୁରୀ ମାମଲାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିବା ପୋଲିସ ପ୍ରେସ୍‌ମିଟିଂରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦେଖାଇଛି। ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷର ୩ ଜଣ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷର ୬ ଜଣଙ୍କୁ ପୋଲିସ ଗିରଫ କରିଛି। ସମଗ୍ର ବର୍ତ୍ତମାନ କୋର୍ଟକାଳୀନ କରାଯାଇଛି। ପୂର୍ବ ଶତ୍ରୁତାରୁ ଏହି ଗୋଷ୍ଠୀ ସଂଘର୍ଷ ଘଟିଥିବା ଜଣାପଡିଛି।

ଆଦାନୀ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ବୟାନ ରଖିଲେ ଗୃହମନ୍ତ୍ରୀ ଅମିତ ଶାହା

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୧୮/୦୩ : ଅମିତ ଆଦାନୀ ହିଂସାଚକ୍ରମ ପ୍ରସଙ୍ଗ। ଏହି ମାମଲାରେ ସେହି ଯାତ୍ରା କରୁଥିବାବେଳେ ଏହାକୁ ନେଇ ଗୃହମନ୍ତ୍ରୀ ଅମିତ ଶାହା ନିଜର ବୟାନ ରଖିଛନ୍ତି। ପୁସ୍ତିକୋର୍ଟ ଆଦାନୀ ହିଂସାଚକ୍ରମ ମାମଲାରେ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ୬ ଜଣ ସଦସ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ କମିଟି ତିଆରି କରିଛନ୍ତି। ଏହି କମିଟିରେ ଦୁଇ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଜଜ୍ ମଧ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି। ଯେଉଁ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ମାମଲା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ପ୍ରମାଣ ଅଛି, ସେମାନେ ଏହି କମିଟିକୁ ସେ ସବୁ ପ୍ରମାଣ ଦେଇଦେବା ଉଚିତ ବୋଲି ଅମିତ ଶାହା କହିଛନ୍ତି। ଯଦି କିଛି ଭୁଲ

ହୋଇଥାଏ ତେବେ କାହାକୁ ଛଡ଼ାଯିବ ନାହିଁ ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି। ଶୁଭୁଦାର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ କହିଛନ୍ତି, ସମଗ୍ର ଅଦାଲତ ଉପରେ ଭରସା ରଖିବା ଉଚିତ। ପୁସ୍ତିକୋର୍ଟର କମିଟି ସହ

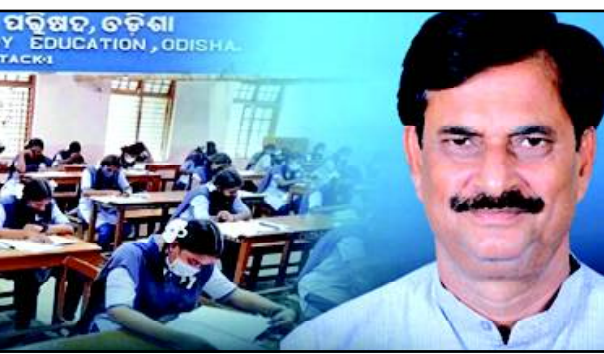
ଏସଆଇଟି ବୈଠକ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୮/୦୩ (ନି.ପ୍ର): କଳାଧନ ସମ୍ପର୍କିତ ଏସଆଇଟିର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବୈଠକ କଟକରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି। ଏସଆଇଟି ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ଜର୍ଜ୍ଜ ସିଂହ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଏହି ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି। ବହୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଲେଟି ଟ୍ୟୁକ ମେଲର ଅର୍ଦ୍ଧନା ନାଗର କଳାଧନ, କିଏସଟି ଠେକେ, ତ୍ରୁପ୍ତ ଓ ଗଞ୍ଜେଇ କାରବାର, ଉପ ନିର୍ବାଚନ ସମୟରେ ହୋଇଥିବା କିଏସଟି ଓ ଆୟକର ରେଡ୍, ଭଳି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟରେ ବୈଠକରେ ଆଲୋଚନା ଚାଲିଥିବା ସୂଚନା ମିଳିଛି। ଏହି ବୈଠକରେ ଉଚି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ଆଇଟି, ସିବିଆଇ, ଏକ୍ସାଇଜ, କମ୍ପାନୀ, ଓଡ଼ିଶା ପୋଲିସର ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ, ଶ୍ରୀ ସିପିଏ, କ୍ରାଇମନିଗ୍ରାଂ, ସିଟି କିଏସଟି ଓ ଭିଜିଲାନ୍ସ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକଙ୍କ ସମେତ ଅନେକ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ ଯୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି।

ମାଟ୍ରିକ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ରରେ ତ୍ରୁଟି : ମୁଦ୍ରିକାକର୍ମୀ ତ୍ରୁଟି ହୋଇଥିବା ମାମିଲା ବୋର୍ଡ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୮/୦୩ (ନି.ପ୍ର): ଶନିବାର ଦିନ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀର ଉଚ୍ଚତର ଓ ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ରରେ ଭୁଲ ଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଆସିଥିଲା। ତେବେ ମାଟ୍ରିକ ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ରରେ ତ୍ରୁଟିକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଛି ମାଟ୍ରିକ ଶିକ୍ଷା ପରିଷଦ(ବୋର୍ଡ)। ମୁଦ୍ରିକାକର୍ମୀ ତ୍ରୁଟି ହୋଇଥିବା କହିଛନ୍ତି ବୋର୍ଡ ସଭାପତି ରାମଶିଖ ହାକର। ବୋର୍ଡ ସଭାପତି ରାମଶିଖ ହାକର କହିଛନ୍ତି, ଆଜି କିଛି ସେଠାରେ ଉଚ୍ଚତର ଓ ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ରରେ ମୁଦ୍ରିକାକର୍ମୀ ତ୍ରୁଟି ହୋଇଥିବାର ଅଭିଯୋଗ ଆସିଛି।

ଅଳ୍ପ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ଏଭଳି ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ପାଇଥିଲେ। ଏହା ମୁଦ୍ରିକାକର୍ମୀ ତ୍ରୁଟି ଆମେ ଏ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଅଛୁ। ଏଥିପାଇଁ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ବା ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍ତିତ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ, ଆପଣଙ୍କ ପରୀକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ। ଏସମ୍ପର୍କରେ ମୂଲ୍ୟାୟନ ସମୟରେ ପରୀକ୍ଷାପ୍ରମାଣକୁ ସ୍ୱୀକୃତି ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯିବ। ବହୁତ କମ୍ ପରୀକ୍ଷାପ୍ରମାଣ ଛେଡ଼ିବେ ଯଦି। କଣ ପାଇଁ ତ୍ରୁଟି ହୋଇଛି, ଏହା ଉପରେ ତଦନ୍ତ କରାଯିବ। ଏଭଳି ତ୍ରୁଟି ପୁନର୍ବାର ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ବୋର୍ଡ ସଭାପତି ରାମଶିଖ ହାକର। ସୂଚନା ମୁତାବକ, ଆଜିର ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ବି ସେତ ଭିତରେ ଏ ସେତ ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ପ୍ରିଣ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗ ଆସିଥିଲା। ଏପରିକି ୧୯ ନମ୍ବର ପ୍ରଶ୍ନ ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ରରେ ଅଭିଯୋଗ ଥିଲା। ଏହାକୁ ନେଇ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ମନରେ ଆଶଙ୍କା ଦେଖା ଦେଇଥିଲା। ସୂଚନାଯୋଗ୍ୟ ଯେ ମାଟ୍ରିକ ପରୀକ୍ଷା ଆରମ୍ଭକୁ ବିଭାଗ ଦେଖାଦେଇଛି। ବାରମ୍ବାର ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ଭାରବାଳ ହେବା, କପି ଯୋଗାଣବା, ପରୀକ୍ଷା ହଲ୍ କୁ ଶିକ୍ଷକ ମୋବାଇଲ ଫୋନ୍ ନେଇ ଯିବା ଭଳି ଅଭିଯୋଗ ଆସିଛି।

ଚୀନକୁ ନେଇ ବଡ଼ ବୟାନ ଦେଲେ ପୁଲିସେନା ମୁଖ୍ୟ ମନୋଜ ପାଣ୍ଡେ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୧୮/୦୩ : ପୂର୍ବ ଲଦାଖରେ ଉତ୍ତରୀନ କମିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସୈନ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା କମ କରାଯିବ ନାହିଁ। ଚୀନ ଉପରେ ନଜର ରଖିବା ପାଇଁ ସୈନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ବୋଲି ପୁଷ୍ପା ୭

ନବୀନଙ୍କୁ ଭେଟିପାରନ୍ତି ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୮/୦୩ (ନି.ପ୍ର): ୨୪ ନିର୍ବାଚନ ପାଖେଇ ଆସୁଥିବାବେଳେ କାତୀୟ ରାଜନୀତିରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ଅନେକ ରୋଚକ ଦୃଶ୍ୟପଟ୍ଟ। ମୋଦିଙ୍କୁ କାଉଣ୍ଡର କରିବାକୁ କଂଗ୍ରେସ ନୂଆ ରଣନୀତି କରୁଥିବାବେଳେ କଂଗ୍ରେସକୁ ବାଦ ଦେଇ ବୃତ୍ତୀୟ ସାମ୍ବନ୍ଧ ପାଇଁ ଅଣ୍ଟା ଭିଟିଛନ୍ତି ଆଞ୍ଚଳିକ ଦଳ । ଆଉ

ଭେଦଯାତ୍ର ନେଇ ନୂଆ ରାଜନୈତିକ ଅକଳ୍ପ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି। ବିଜେପି ଓ କଂଗ୍ରେସକୁ ବାଦ ଦେଇ ବୃତ୍ତୀୟ ମେଢ଼ କରିବାକୁ ଦୁଇ ନେତା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ମମତା ପ୍ରଧାନରୁ ହିଁ କଂଗ୍ରେସ ସାଙ୍ଗରେ ରହିବାକୁ ଚାହୁଁନାହାନ୍ତି। ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ସେ ବିଜେପି ବିରୋଧରେ ବୃତ୍ତୀୟ ସାମ୍ବନ୍ଧ ପାଇଁ ପୁଷ୍ପା ୭

ଇମ୍ପାନଙ୍କ ଘରେ କବାଟ ଭାଙ୍ଗି ପଶିଲା ପୁଲିସ, ଚାଲିଲା ବୁଲଡୋଜର

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ୧୮/୦୩ : ପାକିସ୍ତାନରେ ଶନିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ହାଇଡ୍ରାମା। ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଇମ୍ପାନ ଖାନଙ୍କ ଗିରଫ ପାଇଁ ପିଛା ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିବା ପୁଲିସ । ଏହା ଭିତରେ ଶନିବାର ଲାହୋରେ ଥିବା ଇମ୍ପାନଙ୍କ ବାସଭବନ ଭିତରେ ବଳପୂର୍ବକ ପଶିଛି ଲାହୋର ପୁଲିସ । ବୁଲଡୋଜର ଜରିଆରେ ଘରର କିଛି ଅଂଶ ଭଙ୍ଗାଯାଇଥିବା ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡିଛି। ଇମ୍ପାନଙ୍କ ଘର ଓ ଘର ବାହାର କରି ରହିଥିବା ସମର୍ଥକ ଓ ପୁଲିସ ମଧ୍ୟରେ ବଡ଼ ଧରଣର ସଂଘର୍ଷ ହୋଇଛି । ଗୁଳିମାତ ସହ ବୋମା ବିସ୍ଫୋରଣ ଓ ଲାଠି ଚାର୍ଜର ଖବର ମଧ୍ୟ ସାମ୍ବାଦିତ ହୋଇଛି। ଘଟଣାକୁ ନେଇ ଆଲୋଚନା କାହିଁ କରିଛନ୍ତି ଇମ୍ପାନଙ୍କ ସମର୍ଥକ । ସେହେବଦି ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁଷ୍ପା ୭

ଝଡ଼ ବର୍ଷା ସମ୍ଭାବନା : ୧୨ ଜିଲ୍ଲାକୁ ଅରୋଞ୍ଜ ଖୁଣ୍ଟି ଜାରି

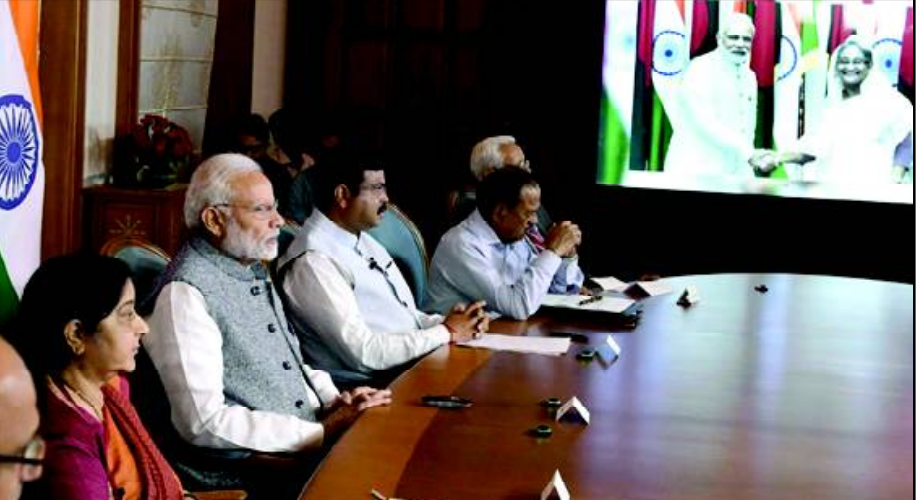
ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୮/୦୩ (ନି.ପ୍ର): ପଶ୍ଚିମ ଝଡ଼ ପ୍ରଭାବରେ ରାଜ୍ୟର କିଛି ସ୍ଥାନରେ ବିକୃତ ଘଟଣା ସହ ବର୍ଷା ଜାରି ରହିଛି। ଭୁବନେଶ୍ୱର ସ୍ଥିତ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପାଣିପାଗ କେନ୍ଦ୍ରର ପୂର୍ବନ ଅନୁଯାୟୀ ଆସନ୍ତା ୨୦ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଭଳି ସ୍ଥିତି ଲାଗି ରହିପାରେ। ପାଣିପାଗ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ଜାରି ବୁଲେଟିନ୍ ଅନୁଯାୟୀ ଆସନ୍ତା ୨୪ ଘଂଟା ମଧ୍ୟରେ ଘଟଣା ବିକୃତ ସହ ବର୍ଷା, ନୂଆପଲ୍ଲୀ ବର୍ଷା ଏବଂ ଘଂଟା ପ୍ରତି ୪୦ରୁ ୫୦ କିମି ବେଗରେ ପବନ ବହିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଥିବାରୁ ୧୨ ଟି

ଜିଲ୍ଲାକୁ ଅରୋଞ୍ଜ ଖୁଣ୍ଟି ଜାରି କରାଯାଇଛି। ଏହି ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକ ଅନୁଗୁଳ, ଜେଜୁରା, କଟକ, ହେଲା, କେନ୍ଦୁଝର, ମୟୂରଭଞ୍ଜ, ଜଗତସିଂହପୁର, ପୁଷ୍ପା ୭

ଭାରତ ଓ ବାଂଲାଦେଶ ଉର୍ଜା ସମ୍ପର୍କରେ ନୂଆ ଅଧ୍ୟୟନ ଆରମ୍ଭ : ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ

ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ/ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୮/୦୩ (ନି.ପ୍ର): ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ଏବଂ ବାଂଲାଦେଶର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶେଖ ହସୀନାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଜି ଶୁଭାରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଭାରତ-ବାଂଲାଦେଶ ବହୁତା ପାଇପଲାଇନ୍ ଶୁଭାରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତମ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଉର୍ଜା ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ନୂଆ ଅଧ୍ୟୟନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ବୋଲି ଚିନ୍ତା କରି କହିଛନ୍ତି କେନ୍ଦ୍ର ଶିକ୍ଷା, ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ ଓ ଉନ୍ନତ ମନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ । ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ଚିନ୍ତା କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆଜି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ବାଂଲାଦେଶର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ ଦୁଇ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଉର୍ଜା ସୁରକ୍ଷା ବୃଦ୍ଧି

ରାଜନୈତିକ ପ୍ରକଳ୍ପ 'ଭାରତ ଉତ୍ସାହ ପାଇପଲାଇନ୍' ତଥା ବାଂଲାଦେଶ ପ୍ରେଡ଼ୋଲିୟମ ବହୁତା ପାଇପଲାଇନ୍ର ବାଂଲାଦେଶ କରିଛନ୍ତି । ପୁଷ୍ପା ୭

ପୁଣି ବିଧାନସଭାରେ ଉଠିଲା ନବ ଦାସ ହତ୍ୟା ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୧୮/୦୩ (ନି.ପ୍ର): ଶନିବାର ଦିନ ମନ୍ତ୍ରୀ ନବ ଦାସ ହତ୍ୟା ପ୍ରସଙ୍ଗ ପୁଣି ଥରେ ଉଠିଛି । ସେହିପରି ଚକ୍ରରେ ଏଫବିଆଇର ସହଯୋଗ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲେଖାଯାଇଥିବା ପତ୍ର ଓ ହାଇକୋର୍ଟ ଦ୍ୱାରା ମନିଟରିଂ ପାଇଁ ଲେଖା ଯାଇଥିବା ପତ୍ରକୁ ବିଧାନସଭାରେ ଉପସ୍ଥାପନା କରିବାକୁ ବିରୋଧୀ ଦଳର ନେତା ଜୟ ନାରାୟଣ ମିଶ୍ର ଦାବି କରିଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର ଶୂନ୍ୟବାକରେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉଠାଇ କହିଛନ୍ତି ଯେ

ମନ୍ତ୍ରୀ ନବ ଦାସ ହତ୍ୟାକାଣ୍ଡର ୫୦ ଦିନ ବିତି ସାରିଲାଣି । ୫୦ ଦିନ ବିତି ସାରିବା ପରେ ବି କାରଣ ଓ ପଛରେ କିଏ ଜଣାପଡ଼ିନି । କଟକ ଏସପିବିର ତାତ୍ତ୍ୱିକ ମାନଙ୍କର ଟିମ ଗୋପାଳର ମାନସିକ ସ୍ଥିତି ଠିକ ଥିବା ସମ୍ପର୍କରେ ବିପୋର୍ଟ ଦେବା ପରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ କୋର୍ଟରୁ ନିର୍ମାହାସ ହେଉଥିବାକୁ ପୁଣି ଥରେ ନେବା ପାଇଁ କାହିଁକି କୋର୍ଟରେ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏସପିବିରେ ବିଶ୍ୱରାମ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିବା ରାଜ୍ୟ ସରକାର ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି । ନିଜ ତାତ୍ତ୍ୱିକ ମାନଙ୍କର ଉପରେ କଣ ସରକାରଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ନାହିଁ । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଗୋପାଳଙ୍କୁ ପାଗଳ ବାବ୍ୟକ୍ତ କରିବାକୁ କାହିଁକି ଚାହୁଁଛନ୍ତି ବୋଲି ଜୟନାରାୟଣ ପ୍ରଶ୍ନ କରିଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ନବ ଦାସ ହତ୍ୟା ମାମଲାରେ ଏଫବିଆଇ ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର କେହି ସରକାରଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଚିଠି ଲେଖୁଛନ୍ତି, ସେ ଚିଠି ବିଧାନସଭାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରନ୍ତୁ । ସେହିପରି ହାଇକୋର୍ଟ ମନିଟରିଂ ପାଇଁ ଲେଖାଯାଇଥିବା ଚିଠି ବି ଉପସ୍ଥାପନ କରନ୍ତୁ ବୋଲି ସେ ଦାବି କରିଛନ୍ତି ।

ଧାରାବାହିକ : ଜୀବନାତ୍ମକ

ଭାଗ - ୧୧୩
(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉପରୁ...)

ମୋର ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତି କଥା

ବାଲେଶ୍ଵରରେ ପ୍ରଥମଥର ୧୯୧୪ ମସିହାରେ ତୃତୀୟଶ୍ରେଣୀ ମାଳିକ୍ଷେତ୍ର ଓ ଦ୍ଵିତୀୟଥର ୧୯୩୧ ମସିହାରେ ତୃତୀୟ ମାଳିକ୍ଷେତ୍ର ପଦରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା ଭାରତତତ୍ତ୍ଵ ନାୟକଙ୍କ ରଚିତ 'ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତିକଥା' ୧୯୬୬ରେ ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ତା' ପରବର୍ଷ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ମାନିତ ହେବା ମନନଶୀଳ ପାଠକଙ୍କ ପାଇଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ । ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଅଛି ରାଜା ରାଜୁଡ଼ା ସମୟର ଇତିହାସ, ଅଛି ସାମାଜିକ ଚେତନା, ଅଛି ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚାଙ୍ଗ ସାହିତ୍ୟ । ଆଜି ବି ଆମ ସମାଜରେ ନାରୀ ନିର୍ଯ୍ୟାତନାର ଚିତ୍ର ସର୍ବତ୍ର ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ବେଳେ ସେ ସମୟରେ ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସେ ଦେଖୁଥିବା ସ୍ଵପ୍ନ, ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ମନୋଭାବ, ନାରୀଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ପ୍ରେରଣା ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣୀୟ କରି ରଖିଛି । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନାୟକଙ୍କର 'ମୋର ପୂର୍ବ ସ୍ମୃତିକଥା' ଧ୍ଵନି ପ୍ରତିଧ୍ଵନିର ଗୁଣଗ୍ରାହୀ ପାଠକମାନଙ୍କ ପାଇଁ...

ପଠକା ଉଡ଼ାଇ ଦେଲେ । ଜନତା ଉପରେ ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ସିପାହି ସ୍ଵ ସ୍ଵ ହସ୍ତସ୍ଥ ଲାଠି ଓ ମୁଣ୍ଡର ପଗଡ଼ି ଭୃମିପପରେ ସ୍ଵାପନକରି ଓ ତାହା ଉପରେ ମୁଣ୍ଡ ଲଗାଇ ଉଠି ପଛକୁ ବାଲିଗଲେ ଓ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ସଙ୍ଗେ ମିଶିଗଲେ । କଂଗ୍ରେସ ଶ୍ରେଣୀକୋଟାଣକନିତ କଳରବ ଏମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତନାଜନିତ ବିକ୍ରାମରେ ମିଶି ପୁଣି ଆକାଶ ବିଦାର୍ଣ କଲା । କିଛି ସମୟପରେ ଗୁଣୀ ପୋଲିସ ଆସି ଲାଠି ତାଳନାଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କୁ ଘଡ଼ି ଦେଲେ । ଅଶ୍ଵାକାଳନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତପ୍ତରେ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ସନ୍ନିକଟସ୍ଥ 'ଗୋଲ୍‌ଘର' ଆଡ଼କୁ ଯିବାକୁ ଲାଗିଲା । ବାକିପୁର ବାଲିକା ହାତକୁ ନିକଟକୁ ଗଲାବେଳକୁ ଜନତା ଆହୁରି ଦୃଷ୍ଟିହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ବାଲିକାପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଟିଏ ମୋଟର ଲାଠି ସେଠାରେ ଅଟକିଗଲା । ଦୂରରୁ ଦେଖିଲି, ବାଲିକାମାନେ ତହିଁରୁ ଓହ୍ଲାଇଗଲେ ଓ ସ୍କୁଲକୁ ନଯାଇ ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ଯୋଗଦେଲେ । ଏ ସମସ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି ଦେଖି ମୁଁ ପଛରେ ଅଧିକାରରେ ରହିଗାଲିଆର୍ । କିଛି ସମୟ ପରେ ବସାକୁ ଫେରିଗଲି । ସନ୍ଧ୍ୟାବେଳକୁ ଶୁଣିଲି, ପ୍ରାୟ ପଚାଶ ହଜାର ଲୋକ ପାଟଣା ସେକ୍ଟୋରୀଏଟ୍ ଆକ୍ରମଣ କରି ତାହା ଉପରେ କଂଗ୍ରେସ

କରାହୁଏ । ତାହା ଉପରେ ସୁଦ୍ଧା ଜନତା ରହିଥିଲେ ଗୋଡ଼ ଆଡ଼କୁ ଗୁଳି କରାହୁଏ । ଏହି ନିୟମ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଣି ପାଳିତ ହୋଇନାହିଁ ଓ ଗୁଳି ପେଟ ଓ ଛାତିଉପରେ ବାଜିବାକୁ ଏତେ ପ୍ରାଣ ବିନାଶ ହୋଇଅଛି । ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ମେଡ଼ିକାଲ କଲେଜର ପ୍ରିନ୍‌ସିପାଲ୍ ତାଙ୍କର ତ୍ରିବିନାଥ ବାନାର୍ଜୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ ହେଲା । ସୁଖମାକୁ ନେଇ ଘରେ ରଖିବାକୁ ସେ ମୋତେ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ ଓ କହିଲେ ଯେ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ହସ୍ତେଲ ସେ ବନ୍ଦ କରିଦେଉଛନ୍ତି ଓ ଯେଉଁ ଦୁଇଜଣ ଓଡ଼ିଆ ଛାତ୍ରୀ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ କିଛିଦିନ ମୋ ବସାରେ ରଖିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ତହିଁରେ ମୋର ଆପତ୍ତି ନଥିବା କହିଲି । ତହିଁରୁ ତାଙ୍କ ଗାଡ଼ିରେ ଆମେ ଦୁହେଁ ମେଡ଼ିକାଲ କଲେଜ ହଟା ଭିତରେ ଥିବା ହସ୍ତେଲକୁ ଆସିଲୁ । ତାଙ୍କ ପରାମର୍ଶାନୁଯାୟୀ କଣେ ରାଜି ହେବାରୁ ତାକୁ ମୋ ବସାକୁ ଆଣିଲି । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ହସ୍ତେଲ ବାହାରେ କୌଣସିଠାକୁ ଯିବାନାହିଁ ବୋଲି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ ସେଠାରେ ରହିଲୁ । ପ୍ରୋଫ୍ ଛାତ୍ରୀ ସହିତ ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ ସାତଟାରେ ବସାକୁ ଫେରିଆସି ଦେଖିଲି, ପାଟଣା କଲେଜର ଛାତ୍ର ରାଧାନାଥ ରଥ ସଂଖ୍ୟାଗୁଣ୍ୟ ହୋଇ ଆମ ବସାରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଦୁଇି ସେ ସେକ୍ଟୋରୀଏଟ୍ ଆକ୍ରମଣକାରୀ

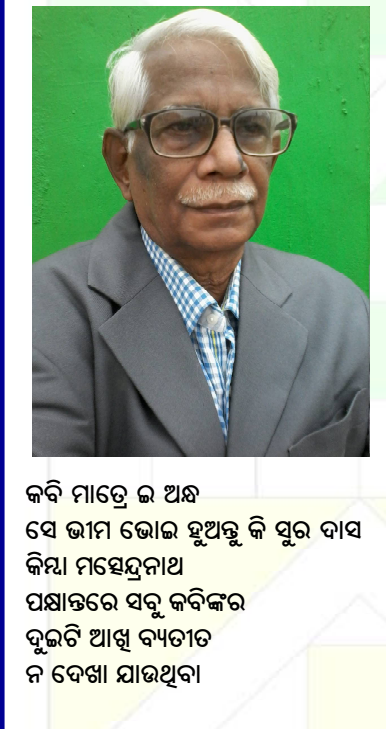
ଜନତା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସମୟରେ କଣେ ପୋଲିସବାଲା ତାଙ୍କୁ ଧକ୍କା ଦେଇ ତଳେ ପକାଇ ଦେଇଥିବାରୁ, ମୁଣ୍ଡ ତଳେ ବାଜି ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡା ହୋଇଅଛି, ଘନ ଘନ ପ୍ରକାପ ହେଉଅଛି । ସୁଖମା ଓ ନିରୁପମା ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ତାଙ୍କ ଶୁଣୁଣା କରୁଅଛନ୍ତି; ତାଙ୍କୁ ଔଷଧ ଦିଆହେଉଅଛି ଓ ମୁଣ୍ଡରେ ଅଣ୍ଟା ଉପତାର କରାହେଉଛି । ଆମେମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉଦ୍‌ବେଗପୂର୍ଣ୍ଣ ହୃଦୟରେ ତାଙ୍କୁ ଜରିରହି ଶୁଣୁଣା କରିବାକୁ ଲାଗିଲୁ । ପୋଷ୍ଟ ଗ୍ରାହ୍ୟୁଏଟ୍ ହସ୍ତେଲକୁ ତାଙ୍କ ସହାଧ୍ୟାୟାମାନେ ଆସିଲେ ଓ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କରଖାନାକୁ ନେବାପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏତେ ଉଦ୍‌ବେଗଜନକ ହୋଇଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରନେବା ବିପଦୋପହେଲା । ଯାହାହେଉ ରାତି ଯାକର ଯଦ୍ଵ ଓ ଶୁଣୁଣାରେ ରାତି ପାହିଲାବେଳକୁ ତାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଫେରିଆସିଲା । କ୍ରମେ କ୍ରମେ ସେ ସୁସ୍ଥ ହେଲେ । ଏଥିସଙ୍ଗେ ଆମମାନଙ୍କ ସହିତ ଆମମାନଙ୍କ ବସାରେ କେତେକ ଦିନ ତାଙ୍କୁ ରହିବାକୁ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ରାଧାନାଥ ବର୍ଦ୍ଧମାନ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ମନସ୍ତତ୍ତ୍ଵ ଅଧ୍ୟାପକ ଚକ୍ରର ରାଧାନାଥ ରଥ ।

ଗଞ୍ଜଗୋଳର ତତ୍ତ୍ଵ ଦିବସ ୧୨ ତାରିଖ । ଆନ୍ଦୋଳନ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କଠାରୁ ଯାଇ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲାଣି । ଅନେକ ଲୋକ ବୁଲି ବୁଲି ଗୋଳମାଳ କରୁଛନ୍ତି କଣାଗଲା ପାଟଣା ଜଳସନ୍ତ୍ରେ ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ୨୦ ହଜାର ଲୋକ ଜମା ହୋଇ ପୋଲିସ ସୁପରିକ୍ଷେପ୍ତେଲ ମୋଟରଗାଡ଼ି ଭାଙ୍ଗିଦେଇ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରହାର କରିଛନ୍ତି । ସେସମୟରେ ଅନେକ ଜିନିଷ ନଷ୍ଟ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଦୁଇଗୋଟି ପୋଲିସ ଲତା ଭାଙ୍ଗିଦେଇଛନ୍ତି । କେଳଖାନା ଫିଟାର କ୍ୟାପାମାନଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡ କରିଦେବେ ବୋଲି ଯାଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ଆବଶ୍ୟକ ବାଦୁ ରାଜକେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରସାଦଙ୍କ ଉଚ୍ଚାଙ୍ଗରେ ସମସ୍ତେ ସେଠାରୁ ବାଲିଗଲେ । ପାଟଣା ଜିଲ୍ଲା ମାଳିକ୍ଷେତ୍ର ଆଜିରୁ ସାହେବ ଦିନଯାକ କେଳଖାନା ଭିତରେ ଲୁଚି ରହିଥିଲେ ।

୧୩ ତାରିଖ ସକାଳେ ମୋରବୋଡ଼, ଲୋଥର ରୋଡ଼, ଖଜାଣି ରୋଡ଼ ଆଡ଼କୁ ବୁଲିଆସିଲି । ସର୍ବତ୍ର ଚେଲିଗୁଆଁ ଓ ଚେଲିଫୋର୍ଟ ଲାଭନ୍ ତାରମାନ କଟାହୋଇଛି ଓ ସ୍ଥାନେସ୍ଥାନେ କଟା ହୋଇଥିବା ଗୋଛାଗୋଛା ତାର, ସତ୍ତ୍ଵକର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଥିବା ଖସିଯାଇଥିବା ବନ୍ଧାହୋଇ ସତ୍ତ୍ଵକ ବନ୍ଦ କରାହୋଇଅଛି । ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ସତ୍ତ୍ଵକମାନ ଖୋଲା ହୋଇଅଛି ଓ ସତ୍ତ୍ଵକ ପାଖରେ ଗଞ୍ଜମାନ କଟାହୋଇ ଗଣିମାନ ପକାହୋଇ ସତ୍ତ୍ଵକ ବନ୍ଦ କରାହୋଇଅଛି ।

♥ (କ୍ରମଶଃ)

ଆମ ସମୟର

|| ଆଉ କିଛି ||
ବଂଶଧର ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ
ଆଉ ଗୋଟିଏ ଆଖି ଥାଏ ସେଥିରେ ସେମାନେ ଆଗକୁ ଦେଖି ପାରନ୍ତି ।
ଆଉ ଯୋଡ଼ କବିମାନେ ଅଛ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଭିତରେ ବହୁତ କିଛି ଦେଖି ପାରନ୍ତାର ସମ୍ଭାବନା ଅଧିକ ଥିବା ଅସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।
ସମୁଦ୍ର ନଇର ଗୋରା ଦେହ ଦେଖିଲା ବେଳକୁ ବିଦେହୀ ହେଇଯାଇଥାଏ ନଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତକ ଭିତରେ କଣ ସବୁ

ଏପଟ ସେପଟ ଘଟି ଯାଉଥାଏ ଯେ ସେସବୁକଥା ଆମ ଜାଣତର ବାହାରେ
ଛୋଟ ଆୟତ୍ତ ମୂଳରେ ପିଲାବେଳେ ପୁଅ ଆମର ଛୋଟ ଗାଁସର-ସରରେ ପାଣି ଦେଇ ବଡ଼ କରିଥିବା ଗଛଟି ଏବେ ବଉଳରେ ଫାଟି ପଡ଼ୁଛି ହେଲେ ଆମ ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ ମର୍ଦ୍ଦକକୁଳ ସେ ବଉଳ ସବୁକୁ ଧ୍ଵଂସ କରିବାର ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଲାଗି ପଡ଼ିଛନ୍ତି ।
ପୋଖରୀ ପାହାଚରେ ଶିଉଳି ଲାଗି ଗଲାଣି ଆଉ କେହି ବ୍ୟବହାର କରୁ ନାହାନ୍ତି ତ ତେଣୁ ଗୋଡ଼ ଖସିବା ସ୍ଵାଭାବିକ ସେଥିପାଇଁ ଖେଦ ନ କରି ଦେଖି ଦାହି ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

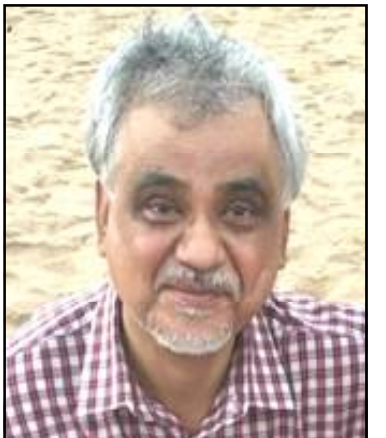
ବେଳେବେଳେ ବନ୍ଦ ଘରର କବାଟ ଫିଟିଯାଏ ଆପଣା ଛାଏଁ ଏ ତାଳକୁ ସେ ତାଳକୁ ଡେଉଁଥିବା ପକ୍ଷୀଟିକୁ ଦେଖିଲେ ମନେହୁଏ ସତେ ଯେମିତି ସିଏ ଫିଟି ଆସିବି ଅର୍ଥଲକ୍ଷ୍ମୀ ।
କିଏ କଣ ବାଣିହେଇ ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରେ ଖାଲି ଶବ୍ଦ ଯୋଗୁଁ ବାକ୍ୟ ଗଢ଼ିଦେଲେ କବିତା ହୁଏନା ସେଥିପାଇଁ ଆଉ କିଛି ଆଉ କିଛିର ଲୋଡ଼ା ପଡ଼ିଥାଏ ସବୁବେଳେ ।
♥ ସୁହାଳପଡ଼ା, ନିମାପଡ଼ା, ପୁରୀ

|| ନିଖୋଜ ପ୍ରଜାପତି || ମାନସ ରଞ୍ଜନ ମହାପାତ୍ର

ଭାବୁଛି ଆଉ କହିବିନି କଥା ଲେଖିବିନି ବି କବିତା ମୁଁ କେଉଁଠି ନାହିଁ ଆଜିକାଲି ନା ପୁରୀ ନା କଟକ ନା ଉପରକୋଟ ନା ଲକ୍ଷ୍ମେ ନା ଭୁବନେଶ୍ଵର ନା ଦିଲ୍ଲୀ ନା ଶିଳଂ କେଉଁଠି ହଜିଗଲି କେଜାଣି !
କିଛି ଅଧାଲେଖା କବିତା କିଛି ଅଧାକୂହା ଗପ କିଛି ଅଧାଆଜ୍ଞା ଚିତ୍ରର କାନଭାସ ମୁଁ ଏକ ଅସରଳି ଗୀତ

ନିଜ ଭିତରେ ଜଳି ଜଳି ମରିଯିବି କାହା ସାହାଯ୍ୟ ଦରକାର ନାହିଁ ଅଲୋଡ଼ା ଅନାମଧେୟ ଲୋକଟିଏ ପୃଥିବୀର ଶୋଭାଯାତ୍ରାରେ ମୁଁ ଗାଈପାରୁନି ଗୀତ ଆଗଭଳି ଲେଖିପାରୁନି ପଦେ ବି ହେଲେ ତୁଦିଯାଉଥିବା ଜାହାଜକୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇପାରୁନି ଆଗକୁ
ଏ କେମିତି ସକାଳ କହିଲ ? ଯେଉଁଠି ପ୍ରତି ଶେଷ ଦେଉଥାଏ ଆରମ୍ଭର ଭ୍ରମ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥାଏ ହେଉପାରୁନିଆଏ

ସରି ଆସୁଛି କି ଏବେ ମୋ ଦିନ ସବୁ ! ମୋ ସହର ଲୋକେ ଭୁଲିଗଲେଣି କି ଯେ ମୁଁ ବି ଥିଲି କେବେ ଏଠି---- କେତେ କଷ୍ଟ ଭିତରେ ହଜିଯିବା ଏକାଏକା ! ରୂପତାପ ହଜିଯାଇଥିବା ଫଟୋମାନଙ୍କ ଭିତରେ
କିଏ କେଉଁଠି ଅଛ ଆସ ଭାଇ , ଆସ ଖବର ଦିଅ ହଜିଯାଇଥିବା ଲୋକଟିର ନିଖୋଜ ଫଟୋମାନଙ୍କରେ !
♥ ପୁରୀ (ମୋ) ୯୮୯୯୪୬୭୭୮

ପିଲାବେଳ, ଧୂଳିଖେଳ, ସ୍ଵପ୍ନର ସକାଳ ଯୋଉଠି ମୋର ସାକାର ହେଉଥିଲା ସିଏ ଥିଲା ମୋ ଗାଁ, ମୋ କବୁମାଟି, ମୋର ଅତି ଆପଣା । କାଳୁଲୁ କାଳୁଲୁ ଅନ୍ଧାରକୁ ତଡ଼ି ରାତି ପାହିଲେ ପୂର୍ବ ପଟ ପାହାଚରୁ ନାଲି ମୁରୁକ ଦୁଣି ଦୁଣି ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆସି ଯୋଉଠି ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ଅଟକୁଥିଲା ଆଉ ସଂକ ବୁଡ଼ିଲେ ନଷ୍ଟ ପାହାଚ ସେ କଡେ ଲୁଚିଲା ଆଗରୁ ଯୋଉ ଭୁଲୁ ବିଞ୍ଚିଥିବା ମୁରୁକ ପୋଛି ପୋଛି ତୋଳି ନଉଥିଲା ନିରୁକ ଅନ୍ଧାରକୁ ତରି, ସେ ଭୁଲୁ ମୋ କବୁଭୁଲୁ, ମୋ ଗାଁ । ମୁଦୁମୁଦ ମଲୟ ସାଙ୍ଗରେ ରତ୍ନରାଜ ବସନ୍ତ ଆସି ଶାଳ ପୁଲ ମହୁଲ ପୁଲ ମଲ୍ଲୀ ମାଳତୀର ଫେଣା ଫେଣି ବାସ୍ତା ଶୋଷି ଯୋଉଠି ଆଡ଼ହରା ହେଉ ପଡ଼ୁଥିଲା ଆଉ ବାଟବଣା ହଉଥିଲା, ନିଦାସ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଝାଳ ମାରିବାକୁ ଆସି ମାଳମାଳ ଶାଳଗଛ ଆଉ ତୋଟା ମାଳଭିତରେ ଯୋଉଠି ଲୁଚିଯାଉଥିଲା, ରିମ୍‌ଫିମ୍ ବର୍ଷା ଆସିଲେ ଯୋଉ ମାଟିକୁ ଗୋଟିପଣେ ଓଦା କରି ସବୁଜ ଶାଢ଼ୀ ପିନ୍ଧେଇ ଦଉଥିଲା, ହତଭଙ୍ଗା ଶାତ ଆଶ୍ରୟ ଖୋଜି ଖୋଜି ଯୋଉଠି ରାତି ରାତି କଟେଇ ଦଉଥିଲା ସେଉଠି କବୁ ହେଉଥିଲା ମୋର, ସିଏ ମୋର ଅତି ଆପଣାର, ମୋ ଗାଁ, "ଅଳ୍ପାତରା" ଚା' ନାଁ । ଆମ ଗାଁ ଥିଲା ଶାଳ ଗଛରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ବହଳ ଝୋଟା ଆୟତ୍ତର ତୋଟା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିଲା ବଣର ଭ୍ରମ । ରାତି ହେଲେ ନିରଞ୍ଜ ଅନ୍ଧାର, କୋକିଶିଆଳର ହୁକେ ହୋ, ବାହାଣୀ ଆଲୁଅ, କେହି ହେଲେ କେବେ ଦେଖୁନଥିବା "ବନ୍ଦରିଆ"ର ଡର, ଯିଏ ଗାଁକୁ ଗାଁ ବୁଲି ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କୁ ତା ମୁଣ୍ଡରେ ଭର୍ତ୍ତିକରି କରି ତୋରେଇ ନଉଥିଲା । ଯାହା ତରରେ ମତେ ଖସିଆଲୁ ଲଗାଯିବା ପାଇଁ ଖୋଲା ହେଉଥିବା ଲୟା ତରତା ଗଭୀର ଖସା ଭିତରେ ମା' ବେଳେବେଳେ ଲୁଚେଇ ଦଉଥିଲା, ସଂକ, ରାତିରେ ପରିଶେଷ ହେଲାମାତ୍ରେ ପାଠ ପଢ଼ା ପିଲା ନଥିବା ଘରମାନଙ୍କରେ ଡିକିରି ଆଲୁଅ ଲିଭିଯାଇ ନିରୁକ ଅନ୍ଧାରରେ ଚନ୍ଦର ଘୋଡେଇ ଯୋଉ ଗାଁ ଶୋର ପଡ଼ୁଥିଲା, ସିଏ ମୋ ଗାଁ ।

ଗାଁ ଚାଟଶାଳୀରେ ସ୍ଵରବର୍ଣ୍ଣ ମତେଇଲା ଭିତରେ ଆସିଥିଲା ୧୯୪୭, ସାଥିରେ ନେଇ ଅଗଷ୍ଟ ପୟର । ଅବଧାନେ ଘୋଷଣା କଲେ ଆମ ଦେଶ ସ୍ଵାଧୀନ ହେଲା । ବାପୁଜୀଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଇଂରେଜମାନଙ୍କୁ ତଡ଼ିଦେଲେ । ସମସ୍ତେ ତାଳି ମାରି ଖୁସି ମନେଇଲେ । ମୁଁ ନାଟି ନାଟି ମୋ ବିଳଟ ସହ ଆଉ କଣେ ସାଙ୍ଗର ବିଳଟ ଭାଙ୍ଗିଦେଲି । ମାତ ଖାଇଲି । ରାତିରେ ଯେ ଡା ବାଣ ଫୁଟୁଥିଲା । ବାପାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ସାଉକେଲରେ ବସି କଚେରୀ ପଡ଼ିଆ ଯାଉଥିଲି (ଏବେ ଯୋଉଠି ଚିଲଡ୍ରେଡୁପାର୍ସ ହେଉଛି, ଆଇ.ଟି.ଡି.ଏ ଅର୍ଡିଏ, ରକ୍ଷା, ପି.ଏ.କ୍ କ୍ଵର୍ଟର୍ସ ହେଉଛି) । ଚାରିଆଡେ ନାଲି ନେଳି ପତାକା, ତ୍ରିଭଙ୍ଗା ଉଡ଼ୁଥିଲା ଫର ଫର ହେଉ । ସ୍ଵାଧୀନତା ପରେ ବି ମୟୂରଭଞ୍ଜ ରାଜ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାରେ ମିଶିନଥିଲା । 'ଓଡ଼ିଶାରେ ମିଶିବା ନାହିଁ, ବିହାରରେ ମିଶିବା' ସ୍ଵୋଗୀନ୍ଦ ଦେଇ ଲୋକଙ୍କର ଲୟା ଧାଡ଼ିର ପ୍ରୋସେସର୍ସ ବାହାରୁଥିଲା । ଧନୁଶର ଖଣ୍ଡା ହାତରେ ଧରି ଚାଲୁଥିଲେ ସେମାନେ । ଆଗରେ କେବେ ଘୋଡ଼ାରେ ବସି କେବେ ଅବା ଚାଲି ଚାଲି ବେକରେ ଫୁଲ ଫଳର ଲୟା ମାଳ ଗଲେଇ, ତାଙ୍କ ନେତା ଚାଲୁଥିଲେ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭୟ ଗ୍ରାସ କରୁଥିଲା । ଆଗରୁ ରାଜରଞ୍ଜପୁର ଥିଲା ଗୋଟିଏ ସ୍ଵାଧୀନ ରାଜ୍ୟ । ଧନୁଆ ବଂଶର ରାଜା ନରେନ୍ଦ୍ର ମହାପାତ୍ର ଏହାକୁ ଶାସନ କରୁଥିଲେ । ମୟୂରଭଞ୍ଜ ମହାରାଜାଙ୍କ ବନ୍ଧ୍ୟତା ସ୍ଵୀକାର ନକରିବାରୁ ପରେ କୌଶଳ କରି ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଥିଲା । ତା'ପରେ ରାଜରଞ୍ଜପୁର ମୟୂରଭଞ୍ଜର ଅଂଶ ହେଲା । ପୂର୍ବରୁ ବହଳବା (୧୮ କି.ମି.ଦୂର) ଠାରେ ଥିବା କୋର୍ଟକଚେରୀ ଉଠି ଆସିଲା ରାଜରଞ୍ଜପୁରକୁ । ୧୯୪୯ରେ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ମିଶିଲା ଓଡ଼ିଶାରେ । ସେତେବେଳକୁ ଚାଟଶାଳୀରୁ ଆସି ଏଲ.ପି. ସ୍କୁଲରେ ପାଠ ପଢୁଥିଲୁ, ଗାଁ ଭିତରେ, ଗୋଟିଏ କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ । ଚାଲି ଚାଲି ସ୍କୁଲ ଆସିଲା ବେଳକୁ ରାସ୍ତା ଦୁଇପଟେ ଛିଡ଼ା ହେଉଥିବା ଅଶ୍ଵ , ବର, ବାକୁଣା, କଦମ୍ବ ଗଛ ସବୁ ତାଳକୁ ତାଳ ମିଶେଇ ମେଟାଲ ରାସ୍ତାକୁ ଘରଟିଏ କରିଦେଉଥିଲେ । ସେମିତି ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ଵାରକା ଉ.ପ୍ରା. ସ୍କୁଲକୁ ଆସିଲା ବାଟରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଗଛର ବିରାଟ ପତ୍ରୁଆର, ଯେମିତି ଆମ ସାଙ୍ଗେ ଛଟା ଧରି ଗଞ୍ଜମାନେ ଚାଲିଛନ୍ତି । ସେ ଗଛ ସବୁ ଏବେ ଆଉ ନାହାନ୍ତି, ୧୯୫୯ ମସିହାରେ ବିଜୁଳି ଆସିଲା ପରେ କିଛି ଗଛ, କିଛି ଗଛର ତାଳ କଟାଗଲେ । ରାସ୍ତା ଚିଆରି, ଘର ଚିଆରିରେ ବହୁ ଗଛ ବଳି ପଡ଼ିଲେ । ଯାହା ବାକି ଥିଲା ରାସ୍ତା ପ୍ରଶସ୍ତିକରଣ ଯୋଗୁଁ ହାଣ ଖାଲେ ।

ଆମ ଗାଁରେ ଥିଲା ରାଜରଞ୍ଜପୁରର ଏକମାତ୍ର ମଠ, ରଘୁନାଥ ଜାଉ ମଠ, ଦିଓଡି ଆସନ୍ତୋଟା, ନାଗେଶ୍ଵର ଚମ୍ପା, କାଠ ଚମ୍ପା, ଚଗର, ମଲ୍ଲୁ, ମାଳତୀ, ସେବତୀ ଆଦି ଫୁଲ ଗଛରେ ଭରପୁର । ଛୁଟିଦିନ ସକାଳେ ଦିଅଁ ଦର୍ଶନ ହୁଏ, ଫୁଲ ତୋଳା ହୁଏ । ମଗଜ ଲହୁଟିଏ ନନା ଦିଅଁଟି, ଉପରେ ଧଳା ଫୁଲଟିଏ । ତାରିବ୍ ତାଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଫୁଲ ସହ ଲହୁ ଖାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେତେବେଳେ ବିରଳି ଲାଗୁଥିଲା ଫୁଲ ଖାଇବା ବାଧକତା କ'ଣ ପାଇଁ । ପରେ କାଣିଲି ଧଳା ସଦାବିହାରିପୁଲ ଖାଇଲେ ତାରବେଟିସ୍ ହୁଏ ନାହିଁ । ବଡ଼ ବଡ଼ ଲହୁ ସାଙ୍ଗକୁ, ବୋଲ ପୂର୍ଣ୍ଣମା, ରାମନବମୀ ଆଉ ଦଶହରାକୁ ରକମ ରକମ ପିଠା କାକରା ମିଳେ । ଠାକୁରଙ୍କର ଅତ୍ୟାତକ ସମ୍ପଦି । (କ୍ରମଶଃ) ରାଜରଞ୍ଜପୁର-୭୫୭୦୪୩ (ମୋ)

|| ଜୀବନର ପ୍ରତିଛବି ||

ଜୀବନ ତ ଏକ ପାଣିର ଫୋଟକା ନିମିଷେ ମିଳେଇଯାଏ ତଥା ନିମିଳିତ ନୟନେ ସପନ ନଥାଏ ସକାଳ ଯାଏ କେବେ କୋକାହଳ ମୁଖରତ କେବେ ବିଜନବେଦୀର ରାତି ଝାପସା ଝାପସା ଛାଇ ଆଲୁଅର ଅସରଳି ଅନୁଭୂତି ।
ଜୀବନ ଏକ ମାଟି ମଲାରେ ଯତନେ ଅଳା ଝୋଟି ସୃଜନ ସଜ୍ଜିତ ଚିତ୍ରଲିପିର ଅପରୂପ ପରିପାଟୀ ବ୍ୟଥା ବିକଳିତ ବିବସତା ଭରା ବୁକୁଡ଼ଳା ଦୀର୍ଘଶ୍ଵାସ ଅନୁତାପ ଆଉ ଆତ୍ମସମାକ୍ଷାର ମିଶାମିଶା ଅବଶୋଷ ।
ଜୀବନ ଏକ ପରାଜିତ ସୈନ୍ୟ ହୃଦୟର ଆତ୍ମଗ୍ଵାନ୍ତି କେବେ ଉଦ୍‌ସ୍ତୁଲିତ ବିକଳ ଯାତ୍ରାର ଗର୍ବିତ ପଦଧ୍ଵନି ଆଶା ଭରସାର ଚିତ୍ରିତ ସକାଳ ଭାବନାର ପ୍ରତିଛବି ତ୍ୟାଗ ତିତାକ୍ଷର ପ୍ରଦାପଶିଖା ସେ ଜଳୁଜଳୁ ଯାଏ ଲିଭି ।
ଜନମ ମରଣ ମଝିରେ ଜୀବନ ଅକାବକା ଏକ ନଇ ସମୟ ସୁଅର ସାଥେ ବହିଯାଏ ଶୂନ୍ୟରେ ବିଳାମ ପାଇଁ ।
♥ ମାର୍ଚ୍ଚ- ବସନ୍ତ କୁମାର ସାମଲ, କଳାଶ୍ରୀ ଯାକପୁର-୭୫୪୨୯୨
ମୋ: ୯୯୩୮୦୩୪୦୯୪

କାଲେଣ୍ଡର, ରବିବାର, ୧୯ ମାର୍ଚ୍ଚ, ୨୦୨୩

ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମରେ ଗାତି(୮୩)

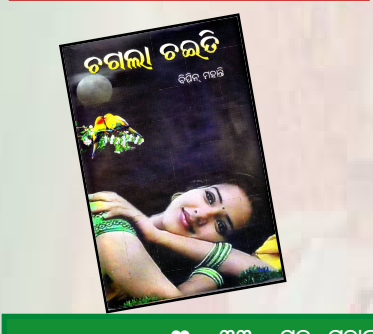
॥ ଏବେ ଝୁରୁଛି ମୁଁ ॥

ଚୋଟାକୁ ଯିବୁ କୋଳି ଖାଇବୁ
ହୁଁ ମାରିବେଲୁ ତୁ...
ଫୁଲ କରିବେଲି
ଆଖି ମୁଦିବେଲୁ
ବାସ ମାମୁ ହେଲି ମୁଁ ।

ନାଆଁ ଶୁଣିକି ବାସ ମାମୁର
ତରିଲୁ ନାହିଁ ତୁ
କୋଳି ଖାଇବୁ ଜିଦି କରିଲୁ
ଚୋଟାକୁ ଗଲି ମୁଁ
ସେ ଯେଉଁ କୋଳି ଖୋଇଲୁ ମୋତେ
ଏବେ ଝୁରୁଛି ମୁଁ ।

ତର ବି ଥିଲା ପ୍ରେମ ବି ଥିଲା
ଥୁଲା ବି ଲାଜ ମିଶା,
ବାସ ମଞ୍ଜାରି ଖେଳରେ ତୋ'ର
ସେସେତୁ ହେଲା ନିଶା,
କୋଳି ଖାଇବା ନାଆଁ ଶୁଣିଲେ
ମୁଁ ମାରୁଥିଲି ହୁଁ ।

ବିପିନ ମହାନ୍ତି

୩୩, ଗଡ଼ ମହାବୀର ବିହାର, ଗ୍ୟାରେଜ ଛକ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨ (ମୋ) ୯୮୭୧୧୪୪୯୯୧

ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ - ମୋ ଭାଷା ବଢ଼ିଆ

ଡକ୍ଟର ମନୋରଞ୍ଜନ ବିଷୋୟୀ

ପ୍ରତ୍ୟେକ କାଳର ଭାଷା ହେଉଛି, ସେହି କାଳର ଅନୁଲ୍ୟ
ସଂପଦ । ଏହାକୁ ନେଇ କାଳି ଗର୍ବ କରେ, ତା'ର ଅଭିମାନରେ
ଭରିଯାଏ ସ୍ୱାଭିମାନ । ଓଡ଼ିଆ ଆମର ଭାଷା । ଓଡ଼ିଆ ଏକ କାଳର
ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଭାବନାକୁ ବହନ କରେ । ଓଡ଼ିଆ ହୃଦୟବାଣୀର ଏହା
ମଧୁଝଙ୍କାର । ଓଡ଼ିଆର ସ୍ୱାଭିମାନର ଅଧି- ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା । ତେଣୁ
ମାତୃଭୂମି ପରି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦନୀୟ ।

“ଉଚ୍ଚ ହେବା ପାଇଁ କର ଯେବେ ଆଶା,
ଉଚ୍ଚ କର ଆଗେ ନିଜ ମାତୃଭାଷା ।”

ବାସ୍ତବିକ ସ୍ୱଭାବକବି ଗଙ୍ଗାଧରଙ୍କର ଏହି ଉକ୍ତି ଉତ୍କଳର
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଠକ ପାଠିକାଙ୍କର ସ୍ୱରାଶୟ ହେବା ଉଚିତ । ଭାଷା ମଣିଷ
ପାଇଁ କେତେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତାହା ଆଜି ସମସ୍ତଙ୍କ ଅନୁଭବ ବିଷୟ । ହେଲେ ଉତ୍କଳବାସୀ ଆଜି ନିଜେ
ନିଜର ମାତୃଭାଷା ପ୍ରତି ସ୍ନେହାଭାବ ପୋଷଣ କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ମାଟିରେ ତାର ଜନ୍ମ, ଯେଉଁଠି ସେ
ଖେଳି କୁଦି ମଣିଷ ହୋଇଛି, ତାରି ପାଣି ପଦନରେ ସେ ବଢ଼ିଛି, ତାର ଅବଦାନକୁ ଭୁଲି ସେହି ମାଟି
ମାଆର ଭାଷାକୁ ଦୃଷ୍ଟରେ ଧରିବାକୁ ବୁଝାବୋଧ କରୁଛି । ଓଡ଼ିଆ ବୋଲି ନିଜର ପରିଚୟକୁ ଲୁଚାଇ
ରଖୁଛି । ସେ ବୁଝିପାରୁନାହିଁ ଯେ ଏକ କାଳର ପ୍ରଗତି ମୁକ୍ତରେ ଭାଷାହିଁ ବିଦ୍ୟାମାନ । ଯେଉଁ କାଳର
ଭାଷା ଯେତେ ଉନ୍ନତ ସେ କାଳି ସେତେ ବିଭବଶାଳୀ । ବ୍ୟାସକବି ଫକୀରମୋହନଙ୍କ ଭାଷାରେ-

“ପୁରୁଷ ଶ୍ରୀ ଅଟେ ବୀର୍ଯ୍ୟକାନ୍ତି ଶିରା ଭାଷା
ଯାହା ସେନି-କାନ୍ତି କରେ ଉନ୍ନତ ପ୍ରତ୍ୟାଶା
ଭାଷା ହିଁ ଜୀବନ ଶକ୍ତି କାଳିମାନଙ୍କର
ଯେଉଁ କାଳି ଭାଷା ହୀନ ସେ କାଳି ବର୍ଦ୍ଧନ ।”

ପ୍ରତ୍ୟେକ କାଳି ନିଜ ନିଜର ମାତୃଭାଷାକୁ ଉଚ୍ଚାସନ ଦେବାରେ ବ୍ୟାକୁଳ ଥିବାବେଳେ,
ଓଡ଼ିଆ କାଳି ନିଜର ମାତୃଭାଷା ପ୍ରତି ଏପରି ବିଦ୍ୟାତ୍ମକ ମନୋଭାବ ପୋଷଣ କରେ କାହିଁକି ? ସେ
ତା'ର ଭାଷାକୁ ସମ୍ମାନ ଦେଇ ନିଜକୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିବାକୁ ବୁଝାବୋଧ କରେ କାହିଁକି ? ଅତୀତରେ
ମାତୃଭାଷା ପ୍ରତି ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ମନୋଭାବ ହିଁ ଉତ୍କଳର ଯୋଗ୍ୟତା ସୂଚକରୂପେ ଘୋର ଅପମାନ
ଦେଇଥିଲା । ତେଣୁ ଗଙ୍ଗାଧର ଲେଖିଥିଲେ-

“ମାତୃଭାଷା ପୋଥି ଛୁଇଁବାକୁ କରେ
ଅନ୍ୟ କେଉଁ କାଳି ଲଜାବୋଧ କରେ ।”

ମାତୃଭାଷା ପ୍ରାଚୀନ କୃତକ ଉଦାହରଣ ଉଚିତରୂପେ ପୁଷ୍ପାରେ ବିରଳ ନୁହେଁ । ସଂସ୍କୃତ ପରି ସମୃଦ୍ଧ
ଭାଷା ଆଜି ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧ, ମହାବୀର, ଅଶୋକ ପ୍ରଭୃତି ମହାପୁରୁଷମାନେ ଲୋକଭାଷାରେ ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର
କରିଥିଲେ। ସେମାନେ କାଣିଥିଲେ ଲୋକଙ୍କ ମନକୁ ଛୁଇଁବା ପାଇଁ ମାତୃଭାଷା ହିଁ ପ୍ରକୃଷ୍ଟ ମାଧ୍ୟମ । ଅନ୍ୟ
ଭାଷା ହେଉଛି ବାହାରେ ବୋଲା ଯାଉଥିବା ଔଷଧ, ମାତ୍ର ମାତୃଭାଷା ହେଉଛି ଉଦ୍ଧେକସ୍ୱର୍ଣ । ସଙ୍ଗେ
ସଙ୍ଗେ ରଚନେ ମଣିଷିକ ।

ଯଦିଓ ମାତୃଭାଷା ଏପରି ମହନୀୟ, ସହଜ, ସୁମଧୁର ଓ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ ତେବେ କାହିଁକି
ଓଡ଼ିଆବାସୀ ନିଜ ଭାଷାକୁ ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ବୁଝାବୋଧ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିକ୍ଷିତ ଓଡ଼ିଆ
ନର, ନାରୀଗଣ ପଦେ ପଦେ ଇଂରାଜୀ ଏବଂ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷା ଶିକ୍ଷାକରି, ଶିକ୍ଷାର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୋପାନ
ଅତିକ୍ରମ କଲାପରି ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି । ଏପରିକି ଓଡ଼ିଆବାସୀ ଇଂରାଜୀ କିମ୍ବା ହିନ୍ଦୀ ଭାଷା କହି ନିଜକୁ
ଓଡ଼ିଆ ବୋଲି ଗୋପନ ରଖନ୍ତି । ଏହାଠାରୁ ବୃଦ୍ଧ ଲଜାର ବିଷୟ ଆଉ କ’ଣ ଆରପାରେ ? ମାତୃଭାଷା
ପ୍ରତି ଆମମାନଙ୍କର ଏପରି ସ୍ନେହ ଭାବ କାହିଁକି ?

ଗଙ୍ଗାଧର କହନ୍ତି-

“ମାତୃଭୂମି ମାତୃଭାଷାର ମମତା ଯା ହୃଦେ ଜନମି ନାହିଁ
ତାକୁ ଯଦି ଜ୍ଞାନୀ ଗଣରେ ଗଣିବା ଅଜ୍ଞାନୀ ରହିବେ କାହିଁ ।”

କେତେ ଯେ ବାଧା ଦିପତି ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ନିଜର ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ରକ୍ଷା କରି ପାରିଛି
ତାହା ହୁଏତ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଜଣାଥିବ । ଏହି ଓଡ଼ିଆରେ ରାଜା ମହାରାଜାମାନେ ଶାସନ କରି ନିଜ
ନିଜର ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ବିସ୍ତାର କରି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ଦୂରରେ ଦେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ବଙ୍ଗାଳୀମାନେ ମଧ୍ୟ
ନିଜର ଭାଷାର ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଆରୋପ କରି ‘ଓଡ଼ିଆ ଏକଟା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାଷାନିକ’ ବୋଲି ଆନ୍ଦୋଳନ
କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କେହି ହେଲେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିପାରି ନଥିଲେ । ଓଡ଼ିଆର ସାହିତ୍ୟ ଓ ଭାଷାପ୍ରେମୀ
ସୁଯୋଗ୍ୟ ପଦାନଙ୍କ ଅତ୍ୟୁତ ଉଦ୍ୟମ ଓ ଅପ୍ରତିହତ ସଂଗ୍ରାମକୁ ସ୍ମୃତିଭାବ କରିଛି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ପ୍ରକାରରେ ।

ଫକୀରମୋହନ, ଗୋପବନ୍ଧୁ, ଗଙ୍ଗାଧର, ରାଧାନାଥ ଓ ମଧୁସୂଦନଙ୍କ ଅବଦାନ ଏଥିପାଇଁ
ଅବଶ୍ୟ ସ୍ୱରାଶୟୋଗ୍ୟ । ଆଜି ମାତୃଭାଷାକୁ ଉଚ୍ଚ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିଛି । ଇଂରାଜୀ ଭାଷା ପ୍ରତି
ସହେତୁକ ଦୂରକତା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି । ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ ପ୍ରଥମେ ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନ
ସତ୍ତ୍ୱରେ ଓଡ଼ିଆ ଶିକ୍ଷା ନ ଦେଇ ଇଂରାଜୀ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଧାରଣା ଯେ ଇଂରାଜୀ ଶିକ୍ଷା
ମାଧ୍ୟମରେ ହିଁ ତାଙ୍କର ସମ୍ମାନର ଉଚ୍ଚତମ ରୂପ ଅଟେ । ଏପରିକି ଓଡ଼ିଆର ବିଶେଷ କର୍ମନିୟୁକ୍ତିର ସୁଯୋଗ
ନାହିଁ । ଏହି କାରଣ ହେତୁ କଲେଜ ସ୍ତରରେ ୭୫ ପ୍ରତିଶତ ଗ୍ରାମ ଖାଲି ରହୁଛି । ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ
ଭାଷା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ସରକାର କେତେକ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ଓଡ଼ିଆ ମାଧ୍ୟମ ସ୍କୁଲମାନଙ୍କରେ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରଥମ ଭାଷା ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଇଂରାଜୀ ମାଧ୍ୟମ
ସ୍କୁଲରେ ଏହାକୁ ତୃତୀୟ ଭାଷା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ଏହି ସବୁ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ
ପ୍ରଥମ ବା ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଷୟ ରୂପେ ରଖାଗଲେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବ । ସେହିଭଳି
ବୈଷୟିକ, ମେଡିକାଲ ଓ କେନ୍ଦ୍ର ଭଳି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ମୂଳକ ପରୀକ୍ଷାରେ ଓଡ଼ିଆ ବିଷୟ
ରଖାଗଲେ ଏହାର ଗୁରୁତ୍ୱ ବୃଦ୍ଧିବ । ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ ଅର୍ଥନୀତି, ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନ, ଦର୍ଶନଶାସ୍ତ୍ର, ଇତିହାସ
ଉଚ୍ଚାଦି ବିଷୟ ମାତୃଭାଷା ମାଧ୍ୟମରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏଥିରୁ ଜ୍ଞାନଲାଭ
କରିପାରିବ ଏବଂ ତାର ଏହି ବିଷୟ ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ଜନ୍ମିବ । ବିଶେଷକରି ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ତରରେ
ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାକୁ ଶିକ୍ଷାର ମାଧ୍ୟମ କରାଗଲେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ବିଶେଷ ଉପକୃତ ହେବେ । ଓଡ଼ିଆ
ବିଷୟ ରଖି ପାଠ୍ୟ କରୁଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟେ ନିୟୁତ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରାଗଲେ ଏହି ଭାଷାର
ଗୁରୁତ୍ୱ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ ।

ବାସ୍ତବିକ ଭାଷାର ବନ୍ଧନ ସମ୍ବଠାରୁ ବଡ଼ ବନ୍ଧନ । ପରକୁ ଆପଣାର କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ
ଅମୋଗ୍ୟ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ନିଜ ନିଜର ଭାବଧାରାକୁ ମାତୃଭାଷା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶ କରିବା
ସଂଗେ ସଂଗେ ଏହି ଭାଷାରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

+ସ୍ମାରକୋତ୍ତର ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ,
ବ୍ରହ୍ମପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ

ନୋହଲମୁକ୍ତ

ଅବିନାଶ କର ଲେଖକଗଣଲେ ।
ଆଖିରେ ନିଦ ନାହିଁ । ଆଖି ସାମନାରେ
ସୁଦୂର ପ୍ରସାରି ସ୍ମୃତିର ଘନ କୁହୁଡ଼ି । ଝାସା
ଝାସା କହୁ ତଳେ ବଉଦର ଭିତ । ଝଙ୍କାର
ପୃଥିବୀରେ ମେଘର ରାଜୁତି । ବର୍ଷାରେ
ଭିଜିବାର ମୋହ ଗାଁ ଦାଖଲ । କିନ୍ତୁ ହଠାତ୍
ଯେଉଁଦିନ ତାହାର ମହାନ୍ତି କହିଥିଲେ, ତୁମ
ଦେହରେ ଅଣ୍ଡା ଟେଣ୍ଡେନସି ରହୁଛି, ତମେ
ବର୍ଷାରେ ଅଣ୍ଡାରେ ବୁଲିବା ମନା, ସେ
ଦିନକୁ ଅବିନାଶ ଆଉ ବର୍ଷାରେ ଭିଜିପାରି
ନଥିଲେ । ଆଜି କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁ କିଛି
ଭୁଲିଗଲେ । ବର୍ଷା ଆସିଯିବା ଯାଏଁ ସେ ପଢ଼ା
ଛାଡ଼ି ବର୍ଷାରେ ଭିଜିଲେ । ଗୋଟା ପଶେ ତିଡ଼ି
ଗଲେ । ଅପ ଅପ ପାଣି ନିଗିଡ଼ି ପଡ଼ିଲା ମୁଣ୍ଡକୁ
। ଅଥଚ ଅଣ୍ଡା ପଡ଼ିଲା ନି ତାଙ୍କର ଦେହ ।
କେଉଁଠି ଯେ ନିଆଁ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଜଳୁଛି !
ସେ ନିଆଁକୁ ବର୍ଷାର ପାଣି ମଧ୍ୟ ନିଭେଇ
ପାରୁନଥିଲା । ଖାଲି ଯା ରକ୍ତ କ୍ଷରଣ ।

ଅକ୍ଷୟ ବେହେରା

କଥା କଥା କବିତା କବିତାର ସମ୍ପାଦକ କବି ଅକ୍ଷୟ ବେହେରା
ଦିନେ ଗପ ଲେଖୁଥିଲେ ତା’ ପୁଣି ‘ଅକ୍ଷୟ କୁମାର ବେହେରା’
ନାମରେ । ଗପଟି ପ୍ରକୃତରେ କେତେ ଦଶକରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥିଲା ତା’ ଆମକୁ ହସ୍ତଗତ ହୋଇଥିବା ପତ୍ରିକାଟିରେ
ଉଲ୍ଲେଖ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଯେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦୀର୍ଘଦିନ
ତଳର ଏକ ଗପ, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । କାରଣ ଗପ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ପତ୍ରିକାଟି (ଭଦ୍ରକରୁ ପ୍ରକାଶିତ ଶାଳନ୍ଦୀ)
ସାଧା ଅକ୍ଷର ଖଞ୍ଜା ପ୍ରେସରେ ହିଁ ମୁଦ୍ରିତ । ଆସକ୍ତ, ଏଥର
ଭେଟିବା କବି ଅକ୍ଷୟ ବେହେରାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଗପରେ.....

ଚନ୍ଦ୍ରାର କଥା ସବୁ ଅବିନାଶକୁ
ଅବିଶ୍ୱାସ ମନେ ହେଲେ ବି ଚନ୍ଦ୍ରା ଯେ
ଏକଥା ସବୁ କହୁଛି, ଏହା ତାଙ୍କୁ ସତ ବୋଲି
ମଣିବାରୁ ହେଲା । ପ୍ରକୃତରେ ନିରବତାର
ଏକ ଭାଷା ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ନିରବତାରେ
କିଛି ଭାଷା ନାହିଁ, ସେ ଆବେଗମାନ
ନିରବତା କେତେ କଷ୍ଟର ବ୍ୟାପାର ତା
ଅବିନାଶ ହିଁ ଅତର ଦେଇ ବୁଝୁଥିଲେ ।

ଆଦର କରିପାରେନା ଚନ୍ଦ୍ରା । ତୁମେ
ମଧ୍ୟ ପାରିବନି । କାରଣ ଏ
ଭାବପ୍ରବଣତା କଟିଗଲା ପରେ
ତୁମର ସେ ନିସ୍ୱତା ଉପରେ ଆଉ
ମୋହ ରହିବନି । ସେତେବେଳେ
ହାରିଯାଇଛ ବୋଲି ବିକାସ କରିବ ।
ଠିକ୍ ସେଇ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମୁଁ ଆଉ
ଫେରିପାରୁ ନଥିବି ସମ୍ପର୍କର ଚକ୍ରବ୍ୟୁତ
ମଧ୍ୟରୁ । ଏଯାବତ୍ ଖାଲି ଅବଶେଷର
ପାହରେରେ ଚଳି ଚଳି ଚାଲୁଛୁ ହୋଇଛି
। ଏଇ ସମ୍ପର୍କ ପାଇଁ, ନାରୀ ପାଇଁ
ମୋ ହାତର ଛାଞ୍ଚରୁ ମାଂସ ଝଟିଛି,
ରକ୍ତ ଶୁଖୁଛି । କେହି ଆଗେର ଆସିବି
ଏଇ ହାତର ଛାଞ୍ଚରେ ନେସି
ଦେବାକୁ କଷ୍ଟା ନର୍ମା ମାଂସ । ତୁମେ
ମଧ୍ୟ ପାରିବନି ଚନ୍ଦ୍ରା । ତୁମେ ବି ଦିନେ
ଦେଖିବ ଚନ୍ଦ୍ରା, ମୋ ଆଖିରେ
ବିଷ୍ଣୁରୂପ ଦୂରଭବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଓ
ମୋ ଦେହରେ କଞ୍ଚା, ନରମ ମାଞ୍ଚିଏ
ନେସିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତୁମେ ମୋତେ
ଶୋଷଣ କରି ଚାଲିଥିବ । ଶେଷରେ
ହାରିଯିବି ମୁଁ, ଜିତିଯିବ ତୁମେ । ମୋ
ଗୋଡ଼ରେ ଗୁଲୁରୁ
ବାନ୍ଧି ତୁମେ ହସୁଥିବ ଆଉ ମୁଁ ନାହୁଥିବି ।
ଏମିତି ଗୁଲୁରୁ ବାନ୍ଧି ନାଚି ନାଚି ମୁଁ
କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ
ପଡ଼ିଲିଶି ଚନ୍ଦ୍ରା, ପୁଲ ... ମୋତେ ଆଉ
ଆସିଥିବା ମଣିଷଟି ଅତୀତ କେଉଁଠି
ଲୁଚିଗଲା ।

ପ୍ରତାପକୁ କିନ୍ତୁ ଚିହ୍ନି ପାରିନଥିଲେ ।
କେମିତି କହିଥାଉ ଯେ, ସେ ଗୋଟେ ଠିକ୍
ମଣିଷ ଚିହ୍ନିଥିଲେ ଯିଏ ପୁଣି ଅତିହୀ
ହୋଇଗଲା । ସେ ଆସିଗଲା ମୋ
ଜୀବନର ସ୍ତୂବ ନିକଟକୁ ।
ଖୁବ୍ ଆବେଗରେ ସେ ସକାଳି ନେବାକୁ
ବସିଥିଲା, ମୋ ଆଖିର ବିଷ୍ଣୁରୂପ, ମୋର
ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଜୀବନ ଯାପନ । ଖୋଜୁଥିବା
ମଣିଷଟିଏ ହୋଇଗଲା । ଘନଘୋର
ଅଧକାର ଆକାଶରେ ଜହ୍ନ ପରି ଉର୍ଦ୍ଧ
ଆସିଥିବା ମଣିଷଟି ଅତୀତ କେଉଁଠି
ଲୁଚିଗଲା ।

ମନେ ମନେ ଭାବୁଥିଲେ ‘ତୁ ଏ କ’ଣ କଲୁ
ଚନ୍ଦ୍ରା । କାହାକୁ ତାକୁଥିଲୁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ
ପରିଧିକୁ । ଯେଉଁଠାକୁ ଯିବାକୁ ମୁଁ
ତରୁଥିଲି । ପ୍ରାଣରେ ଭୟ ଥିଲା ମୋର ।
ଯେଉଁଠିକୁ ଡାକି ନେଇ ତୁମେ ଖସିଗଲ,
ଆଉ ମୁଁ ସେ
ସମ୍ପର୍କର ନଇରେ ଅସହାୟ ହୋଇ ଭାସି
ଯାଇଛି ଯାହା ଅକଳ୍ପକ ନପାର ।

(୪)
ଚନ୍ଦ୍ରା ଏବେ ନାରବ ।
ଆଗପରି ତା’ର ଆଉ ଅବିନାଶ ପାଇଁ
ବ୍ୟାକୁଳତା ନାହିଁ । କବାଟ ଖୋଲି ଦେଇ
ଘର ଭିତରକୁ ଡାକିନେଦାର ଉତ୍ସାହ ନାହିଁ ।
କେଉଁଆଡ଼େ ବୁଲିଗଲେ ସାଥରେ ଯିବା
ପାଇଁ ଜିଦ୍ ନାହିଁ । ତୁମେ କୁହୁଥିଲେ
କି କପାଳରେ ତୁମାଡ଼େ ଦେବାର ଯେଉଁ
ଆକର୍ଷଣ ତାହା ଆଉ ଚନ୍ଦ୍ରା ପାଖରେ ନାହିଁ ।
ଅବିନାଶ ଭାବିପାରେନା ଏଇ ଚନ୍ଦ୍ରାକୁ
କିଏ ଏମିତି ଏକ ମଣିଷରେ ଭିନ୍ନ
ଉପାଦାନରେ ଗଠିଦେଲା ଚନ୍ଦ୍ରାକୁ ? ନା
ଚନ୍ଦ୍ରା ନିଜେ ସେହି
ପରିବର୍ତ୍ତନକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଆଦର୍ଶ
ନେଉଛି ? ଚନ୍ଦ୍ରା ସ୍ମୃତ ହୁଏନା । ତା’ ପାଇଁ
ଅବିନାଶ ହୃଦୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସତ୍ୟ ଥିଲା ।
ଯେଉଁ ଚନ୍ଦ୍ରା କହିପାରିଥିଲା, “ଆମ
ଭାବପ୍ରବଣତା କ’ଣ ଯେ ବୁଝି ହୁଏନା
ଅବିନାଶ ? ଯେତେ ଦୂରରେ ଯେଉଁଠି ଥିଲେ
ବି ତୁମେ ମୋ ଭିତରେ ଏକ ସ୍ୱପ୍ନର ସ୍ଥାନରେ
ରହିବ । ତାହା କେହି ବି ଅଧିକାର କରି
ପାରିବେନି । ତୁମେ ମୋ ପବିତ୍ର ଆବେଗର
ନିହତ ସ୍ୱାକ୍ଷର । ଯାହାର କୌଣସି ବିଲୟ
ଘଟି ପାରେନା ମୋ ଭିତରେ ।”

ଅଭିଯୋଗ, ଆପଣାର ମଣିଷ ପରି ଅହରହ
ସେ ଅବିନାଶକୁ ନିଜର କରୁଥିଲା
ବ୍ୟବହାରରେ । ଅଭିଯୋଗରେ ।
ଅଭିମାନରେ । ଆତ୍ମୀୟତାର ଦ୍ୱାହିଦେଇ
ଚନ୍ଦ୍ରା ଆଗେର ଆସିଲା ଅବିନାଶଙ୍କ
ଜୀବନ ପରିଧିକୁ । ସତ କହିବାକୁ ଗଲେ
ଚନ୍ଦ୍ରାର ଆତ୍ମୀୟତା ନିକଟରେ ସେ ଯେମିତି
ହାରିଯାଇଛନ୍ତି । ଏତେ ଆତ୍ମୀୟତା ! ସେ
ଅନେକ ସମୟରେ ସହି ପାରିନି । ମନେ
ମନେ ଭାବନ୍ତି, ଏଇ କ’ଣ ତାଙ୍କର ସେହି
ଖୋଜନ୍ତା ମଣିଷ ଯାହାକୁ ସେ ଅନେକ ଦିନ
ଧରି ଖୋଜୁଥିଲେ ! ସେ ଏମିତି ଏକ
ମଣିଷ, ଯିଏ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମିକା ନୁହେଁ,
ସା ନୁହେଁ, ବାହାସୀ ନୁହେଁ ସକଳ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱରେ ଏକ
ମହିଷସୀ ନାରୀ ।

ସେଦିନ ଚନ୍ଦ୍ରା ମନଖୋଲି କହିଥିଲା,
ବେକେବେକେ ‘କେଉଁ ଏକ ଅବ୍ୟକ୍ତ
ଯତ୍ନରେ ଛାଡ଼ିବା ଧଡ଼ପତ ହୁଏ । ଭିତରେ
ଭିତରେ କ’ଣ କେଉଁଠି ଘଟିଯାଏ । କେଉଁ
ଏକ ପ୍ରାପ୍ତିର ଆନନ୍ଦରେ ମୁଁ ବିଭୋର ହୋଇ
ସାମୁଦ୍ରେ । ମୋ ସାମୁ ପୁଣି ମୋ ହାତ
ଠୁଆରେ କି । ସେ ପ୍ରାପ୍ତି କ’ଣ ସେ ! ଅବିନାଶ
ମୁଁ କୁହୁପାରେନି ? ସେ ପ୍ରାପ୍ତିର ପଞ୍ଚୁରାରେ
ନିଜକୁ ଆବଶ୍ୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି, ଅଥଚ
ସେଇ ପଞ୍ଚୁରାର ଦ୍ୱାର ଖୋଲୁନି ।”
ଅବିନାଶ ତୁମ୍ଭେ ରହିଥିଲେ । ସେ ଜାଣନ୍ତି,
ଚନ୍ଦ୍ରା ହିଁ ତାଙ୍କରି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକଥା କହୁଛି ।
ଅବିନାଶଙ୍କ ନିରବତାକୁ ସହି ନପାରି ଚନ୍ଦ୍ରା
ପୁଣି ଆରମ୍ଭ କଲା, “ଏତ କୁହ ଅବିନାଶ
ତୁମେ ମଣିଷ ଖୋଜୁଥିଲ ନା ? ସତରେ
କ’ଣ ସାଧନ ?” ଅବିନାଶଙ୍କର ସେଦିନ
ମନେ ହେଉଥିଲା ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ଚନ୍ଦ୍ରା
ସେପରି ଦାବି କରୁଛି ତାଙ୍କ ହୃଦୟର
ଖୋଜନ୍ତା ମଣିଷ ହୋଇ ଯିବାକୁ ।

ଅବିନାଶ ସେଦିନ ଚନ୍ଦ୍ରାର ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର
ନଦେଇ ମନେ ମନେ ଭାବୁଥିଲେ । “କିଏ
କାହାକୁ ପାଇଛି ନ ପାଇଛି ନଖୋଲି ବନ୍ଦ ?
ତୁମ୍ଭେ ରହିଯାଅ ଏ କେହି କାହାକୁ କୁହନ୍ତି
ମୁଁ ପାଇଛି ବୋଲି । କହିଦେଲେ, ପାଇଗଲେ
ସେଠି ଦୂରରେ ଆସିବାର ମୋହ ଘୋଡ଼ି
ଥାଏବି । ପୁଣି ସେହି ଅଦୃଶ୍ୟ ରାକ୍ଷାତେ
ଲାୟିବି ଆମ ସାମୁଦ୍ରେ ।”

(୩)
ଏହାର କିଛି ପରେ ହଠାତ୍ ଚନ୍ଦ୍ରା ବଦଳି
ଯାଇଥିଲା । ଏତିକି ଖାଲି ମନେ ପଡ଼େ
ପରୀକ୍ଷାର ଶେଷ ଦିନରେ କୁହୁଁ ବର୍ଷାରେ
ଭିଜି ଭିଜି ଆସିଥିଲେ ତୁମ୍ଭକୁ । ତୁମ୍ଭେ
ଦେଖିଲେ ହାତ ପଡ଼ଇ, ଫୁଲ ଦେଖିଲେ
ତୋଳି ଧରିବାକୁ ମନ ବଳଇ । କାହାରି
କାଉଳ ହୋଇ ବଞ୍ଚିଛି । କାଉଳ ପାଇଁ
ନେହା ଆସିଥିଲା, ହେଲେ ପାଇଁ କାଉଳ
ପାଇଁ ନେହା ଆସିବେନି । ଆସି ନାହାନ୍ତି । ବଡ଼
ମେନେରିଆଲିଷ୍ଟ୍ଟ ଏ ଦୁନିଆ । ଏଠି
ଦିଆନିଆ ଓ ଷ୍ଟାସେର ଖେଳ । ମୋ କିନ୍ତୁ
କିଛି ନାହିଁ । ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଅବିନାଶ । ମୋର
ନିସ୍ୱତା ହିଁ ମୋର ପୁଣି । ନିସ୍ୱତାକୁ କେହି
କେବେ

ପରେ ପରେ ସବୁ କଥାରେ ଚନ୍ଦ୍ରାର

ଅବିନାଶ କର ଲେଖକଗଣଲେ ।
ଆଖିରେ ନିଦ ନାହିଁ । ଆଖି ସାମନାରେ
ସୁଦୂର ପ୍ରସାରି ସ୍ମୃତିର ଘନ କୁହୁଡ଼ି । ଝାସା
ଝାସା କହୁ ତଳେ ବଉଦର ଭିତ । ଝଙ୍କାର
ପୃଥିବୀରେ ମେଘର ରାଜୁତି । ବର୍ଷାରେ
ଭିଜିବାର ମୋହ ଗାଁ ଦାଖଲ । କିନ୍ତୁ ହଠାତ୍
ଯେଉଁଦିନ ତାହାର ମହାନ୍ତି କହିଥିଲେ, ତୁମ
ଦେହରେ ଅଣ୍ଡା ଟେଣ୍ଡେନସି ରହୁଛି, ତମେ
ବର୍ଷାରେ ଅଣ୍ଡାରେ ବୁଲିବା ମନା, ସେ
ଦିନକୁ ଅବିନାଶ ଆଉ ବର୍ଷାରେ ଭିଜିପାରି
ନଥିଲେ । ଆଜି କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁ କିଛି
ଭୁଲିଗଲେ । ବର୍ଷା ଆସିଯିବା ଯାଏଁ ସେ ପଢ଼ା
ଛାଡ଼ି ବର୍ଷାରେ ଭିଜିଲେ । ଗୋଟା ପଶେ ତିଡ଼ି
ଗଲେ । ଅପ ଅପ ପାଣି ନିଗିଡ଼ି ପଡ଼ିଲା ମୁଣ୍ଡକୁ
। ଅଥଚ ଅଣ୍ଡା ପଡ଼ିଲା ନି ତାଙ୍କର ଦେହ ।
କେଉଁଠି ଯେ ନିଆଁ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଜଳୁଛି !
ସେ ନିଆଁକୁ ବର୍ଷାର ପାଣି ମଧ୍ୟ ନିଭେଇ
ପାରୁନଥିଲା । ଖାଲି ଯା ରକ୍ତ କ୍ଷରଣ ।

ପ୍ରତାପକୁ କିନ୍ତୁ ଚିହ୍ନି ପାରିନଥିଲେ ।
କେମିତି କହିଥାଉ ଯେ, ସେ ଗୋଟେ ଠିକ୍
ମଣିଷ ଚିହ୍ନିଥିଲେ ଯିଏ ପୁଣି ଅତିହୀ
ହୋଇଗଲା । ସେ ଆସିଗଲା ମୋ
ଜୀବନର ସ୍ତୂବ ନିକଟକୁ ।
ଖୁବ୍ ଆବେଗରେ ସେ ସକାଳି ନେବାକୁ
ବସିଥିଲା, ମୋ ଆଖିର ବିଷ୍ଣୁରୂପ, ମୋର
ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଜୀବନ ଯାପନ । ଖୋଜୁଥିବା
ମଣିଷଟିଏ ହୋଇଗଲା । ଘନଘୋର
ଅଧକାର ଆକାଶରେ ଜହ୍ନ ପରି ଉର୍ଦ୍ଧ
ଆସିଥିବା ମଣିଷଟି ଅତୀତ କେଉଁଠି
ଲୁଚିଗଲା ।

ପ୍ରତାପକୁ ସେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲା, ହେଲେ
ତାଙ୍କ ଜୀବନ ପାଇଁ କଣେ ଅତରଞ୍ଜ ମଣିଷର
ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ଏତାର ପାରୁ ନଥିଲେ ।
କାଳିପରି ମନେ ହୁଏ । କ୍ଲାସ୍‌ମେନ୍ଟ
ଚନ୍ଦ୍ରାର ଅନୁରୋଧରେ ଅବିନାଶ ଘରଟିଏ
ଖୋଳି ଦେଇଥିଲେ । ନିଜେ ରହୁଥିବା
କଲୋନିରେ । ଏଇଠୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା
ସମ୍ପର୍କ । ସେ କ’ଣ ଜାଣିଥିଲା ଚନ୍ଦ୍ରା ଦିନେ
ବଦଳି, ହସଖୁସି, ମାନ-ଅଭିମାନ ପରେ ଗୁଞ୍ଜି
ଯାଆନ୍ତି । ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ-ମାଂସ ଖାଇ
ଯାଆନ୍ତି, ଦେହରୁ ରକ୍ତ ଶୋଷି ନିଅନ୍ତି
ନିର୍ବିକାରରେ ।

ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ସେ ଚନ୍ଦ୍ରା ପାଖରେ ନିଜକୁ
ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରି ଦେଇଥିଲେ । କଣେ
କ୍ଲାସ୍‌ମେନ୍ଟେ ପରିଚିତ ନେଇ ତା ପାଖରେ
ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ ଚନ୍ଦ୍ରା ଯେ ନାରାଜ, ତାଙ୍କିଲା ଆହୁରି
ପାଖକୁ, ଆତ୍ମୀୟତାର ରଞ୍ଜରେ ବାନ୍ଧି
ପକାଇବାକୁ ଚାହୁଁଲା ଅବିନାଶକୁ । ଅବିନାଶ
ମନା କରିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସେ ତାଙ୍କ ହାତକୁ
ଗାଣିନେଲା ତା ସମ୍ପର୍କକୁ, ତା ଜୀବନ
ପରିଧିକୁ, ପୁଣି ତା ଛାଡ଼ି ଉପରକୁ । ଅବିନାଶ
ନୀତାର । ଦୃଢ଼ ହୋଇଥିଲା ସେ କାହା
ଆତ୍ମୀୟତାରେ ହଜିବନି । ଜୀବନରେ କିନ୍ତୁ
ନପାରିବା ଥିଲା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବଡ଼ କଥା । ସେ
ଜାଣିଥିଲେ ତାଙ୍କ ଅନୁଯାୟୀ ମଣିଷଟିଏ
ଆସିବନି, ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ଅତିକ୍ରିୟା ।
ଭିଜିବାର ଆସିଲା ପରେ ସେ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇ
ପଡ଼ିବାର ଛଳନା କରିବ । ଏ ସବୁକଥା ସେ
ବୁଝାଇଥିଲେ ଚନ୍ଦ୍ରାକୁ । ତା ଆତ୍ମୀୟତାକୁ
ଦୂରରେ ଆସିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଅନୁନ୍ୟ
କରି କହିଥିଲେ ଚନ୍ଦ୍ରା “ମୁଁ ତୁମର କଣେ
ବନ୍ଧୁ ।”

‘ସେତିକି ଯଥେଷ୍ଟ, ମୋ ଠାରୁ ଅଧିକ କିଛି
ଆଶା କରନି । ତୁମେ ଜାଣିନ ମୋ ଭିତରେ
ଏକ ଅତୀତ ଅଛି, ଯେଉଁ ଅତୀତରେ ମୁଁ ଖାଲି
କାଉଳ ହୋଇ ବଞ୍ଚିଛି । କାଉଳ ପାଇଁ
ନେହା ଆସିଥିଲା, ହେଲେ ପାଇଁ କାଉଳ
ପାଇଁ ନେହା ଆସିବେନି । ଆସି ନାହାନ୍ତି । ବଡ଼
ମେନେରିଆଲିଷ୍ଟ୍ଟ ଏ ଦୁନିଆ । ଏଠି
ଦିଆନିଆ ଓ ଷ୍ଟାସେର ଖେଳ । ମୋ କିନ୍ତୁ
କିଛି ନାହିଁ । ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ଅବିନାଶ । ମୋର
ନିସ୍ୱତା ହିଁ ମୋର ପୁଣି । ନିସ୍ୱତାକୁ କେହି
କେବେ

ପରେ ପରେ ସବୁ କଥାରେ ଚନ୍ଦ୍ରାର

ଅବିନାଶ କର ଲେଖକଗଣଲେ ।
ଆଖିରେ ନିଦ ନାହିଁ । ଆଖି ସାମନାରେ
ସୁଦୂର ପ୍ରସାରି ସ୍ମୃତିର ଘନ କୁହୁଡ଼ି । ଝାସା
ଝାସା କହୁ ତଳେ ବଉଦର ଭିତ । ଝଙ୍କାର
ପୃଥିବୀରେ ମେଘର ରାଜୁତି । ବର୍ଷାରେ
ଭିଜିବାର ମୋହ ଗାଁ ଦାଖଲ । କିନ୍ତୁ ହଠାତ୍
ଯେଉଁଦିନ ତାହାର ମହାନ୍ତି କହିଥିଲେ, ତୁମ
ଦେହରେ ଅଣ୍ଡା ଟେଣ୍ଡେନସି ରହୁଛି, ତମେ
ବର୍ଷାରେ ଅଣ୍ଡାରେ ବୁଲିବା ମନା, ସେ
ଦିନକୁ ଅବିନାଶ ଆଉ ବର୍ଷାରେ ଭିଜିପାରି
ନଥିଲେ । ଆଜି କିନ୍ତୁ ସେ ସବୁ କିଛି
ଭୁଲିଗଲେ । ବର୍ଷା ଆସିଯିବା ଯାଏଁ ସେ ପଢ଼ା
ଛାଡ଼ି ବର୍ଷାରେ ଭିଜିଲେ । ଗୋଟା ପଶେ ତିଡ଼ି
ଗଲେ । ଅପ ଅପ ପାଣି ନିଗିଡ଼ି ପଡ଼ିଲା ମୁଣ୍ଡକୁ
। ଅଥଚ ଅଣ୍ଡା ପଡ଼ିଲା ନି ତାଙ୍କର ଦେହ ।
କେଉଁଠି ଯେ ନିଆଁ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଜଳୁଛି !
ସେ ନିଆଁକୁ ବର୍ଷାର ପାଣି ମଧ୍ୟ ନିଭେଇ
ପାରୁନଥିଲା । ଖାଲି ଯା ରକ୍ତ କ୍ଷରଣ ।

ପ୍ରତାପକୁ କିନ୍ତୁ ଚିହ୍ନି ପାରିନଥିଲେ ।
କେମିତି କହିଥାଉ ଯେ, ସେ ଗୋଟେ ଠିକ୍
ମଣିଷ ଚିହ୍ନିଥିଲେ ଯିଏ ପୁଣ

ଧୂନ ପ୍ରତିଧ୍ୱନି

ବାଲେଶ୍ୱର, ରବିବାର, ୧୯ ମାର୍ଚ୍ଚ, ୨୦୨୩

ର ନ ବା ର ତ ଶ୍ଚ ନ

ପାଇଛୁ...ପଢ଼ିଛୁ...

“କେଳେକେଲେ କିଛି ଅସହିଷ୍ଣୁ ପ୍ରଶ୍ନାଙ୍କର ହାନିପ୍ରଦତ୍ତ ଆମ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ସେମାନେ ଏହାର ନିୟମିତ ପ୍ରକାଶନକୁ ସହ୍ୟ କରିନପାରି ଅବତୀରଣ କଥାମାନ ଆଲୋଚନା କରନ୍ତି । ନିୟମିତ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ଗୋଟିଏ ସାହିତ୍ୟ ପତ୍ରିକାକୁ ଯଦି କେତେଜଣ ସାହିତ୍ୟିକ ବୋଲାଇଥିବା ନିମ୍ନ ଚିନ୍ତାଧାରାର ମଣିଷ କିଛି କିଛି କୁହାକହି ହେବେ ସେଥିରେ ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶନର କୌଣସି ବ୍ୟତିକ୍ରମ ହେବନାହିଁ । ମତବ୍ୟ ପ୍ରକାଶନାମାନେ ଯେ କେତେବେଳେ କୁଆଡ଼େ ହଜିଯିବେ ତା’ର ହିସାବ ସେମାନେ କରିବା ଭବିଷ୍ୟତ । ନିଜକୁ ପ୍ରଶ୍ନ ମଣ୍ଡିତବା ବ୍ୟତିକ୍ରମ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟର ଉନ୍ନତି କଳ୍ପେ କାହାଁ କହୁଥିବା ଗୋଟିଏ ସରସ, ସୁନ୍ଦର ପତ୍ରିକାକୁ ସ୍ନେହ, ସଦିକ୍ଷା ଓ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେପତ୍ରିକାଟି କ’ଣ ଅଧିକ ସମୃଦ୍ଧ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ ?” ଏପରି ଏକ ଚିନ୍ତା ଉତ୍ପେକ୍ଷାକାରୀ ବକ୍ତବ୍ୟ ରଖୁଛନ୍ତି ସୁଜନ ସ୍ୱପ୍ନର ସ୍ୱର ସ୍ୱର ସମ୍ପାଦିକା ଦେବଶ୍ରୀ ଧଳକର ।

ସୁଜନ ସ୍ୱପ୍ନ ସମ୍ପାଦିକା :
ଦେବଶ୍ରୀ ଧଳକର
 ଏଲଭି-୨୨୬, ବରଗଡ଼ ଟ୍ରିଟ କଲୋନୀ, ବରଗଡ଼, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୧୮ (ମୋ) ୮୮୯୫୮୨୭୦୨୯

୨୧୬୧୩୪ କଲେବର ପୂଜାସଂଖ୍ୟା ‘ସୁଜନ ସ୍ୱପ୍ନ’ର । ପତ୍ରିକାଟିର ପ୍ରଚ୍ଛଦ ଚିତ୍ର ଚନ୍ଦନ ପତ୍ରିକାର ପରିଚାଳନା ସଂପାଦକ ଅବିନାଶ ଜେନା କରିଥିବା ବେଳେ ପତ୍ରିକାଟି ତାର ନିୟମିତ ସମ୍ବେଦ ବେଶ୍ କଲେନାହିଁ । ‘ସୁଜନ ସଂସ୍କୃତି’ରେ ତ. ପ୍ରମୋଦିନୀ ଜେନା, ତ. ସଂଜୀବ କୁମାର ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ତ. ଦିନାତ୍ରୀ ତନୟା ମିଶ୍ର, ଶ୍ରୀମତୀ ସବିତା ମହାପାତ୍ର, ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ଜେନାଙ୍କ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ‘ସୁଜନ ସମ୍ବାର’ କ୍ରମରେ ନକୂଳ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ, ତ. ରାଧାକାନ୍ତ ପଟ୍ଟନାୟକ, ତ. ଦେବଶାନ୍ତ ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ମହାଲିନୀ ଶତପଥୀ, ତ. କୁସୁମ ପ୍ରସାଦ ନାୟକ, ଅର୍ଚ୍ଚନା କୁମାରୀ ନନ୍ଦ, ନମିତା ମହାପାତ୍ର, ନିଶାମଣି ପାତ୍ର, ତ.ସୁମତ୍ର ନାଏକ, ତ. ମଣୀସ କୁମାର ମେହେର, ତ.

କନ୍ୟା କୁମାର ଦାସ, ଦେବୀକା ଚନ୍ଦନ, ଉପାସନା ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ତ. ପ୍ରଭାତ ଶୁକଳ କେଶାବେ ସମୃଦ୍ଧ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ‘ସୁଜନ ସ୍ୱପ୍ନ’ରୁ କ୍ରମରେ ମହାପାତ୍ର ରାଜକିଶୋର, ତ. ମନୋରମା ବିଶ୍ୱାଳ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ଲେଖା ଦୁଇଟି ବେଶ୍ ଉପାଦେୟ । “କାବ୍ୟ ସୁଜନ” କ୍ରମରେ ହିମାଂଶୁ କୁମାର ପଟ୍ଟନାୟକ, ପ୍ରଭାକର ମହାପାତ୍ର, ତ. ଶିରିନୀ ଶର୍ମା, ତ. କଞ୍ଚନା କହାଡ଼ି, ତ. ବିବେକାନନ୍ଦ ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ସଂଯୁକ୍ତା ମହାନ୍ତି, ତ. ମୀନକେତନ ପାଠୀ, ଉପାକାନ୍ତ ରାଉତ, ଦେବଶାନ୍ତ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ, ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ବାରିକ,

ତ. ନୀତା ଦହିବାର, ରାଜୀବ ପାଣି, ପ୍ରଫେସର ରାଜକୁମାର, କ୍ଷମାନିଧି ଭୋଇ, ଅଷ୍ଟମନ ଆରା, ମମତା ପଟ୍ଟନାୟକ, ତ. ଅଭୟ ନାରାୟଣ ନାୟକ, ସୁରେନ୍ଦ୍ର ପାଣିଗ୍ରାହୀ, ଗୋପାଳ ଚନ୍ଦ୍ର ସାଓ, ମାଧୁରୀ ଅଧିକାରୀ, ତ. ଗୁରୁମୁଖି ନାୟକ, ରୋହିତ କୁମାର ଦାସ, ତା. ନିହାର ଚାନ୍ଦନ ତ୍ରିପାଠୀ, ଅଶ୍ୱିନୀ ସୁତାର, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଚନ୍ଦ୍ର ପାଠୀ, ସିଦ୍ଧେଶ୍ୱର ପଣ୍ଡା, ବଳରାମ ସାଲ୍, ସୁଧାଂଶୁ ଅଶୋକ, ଦେବେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ବାଉରୀ, ତ. ବୀରେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ଦାସ, ତ. ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ନାୟକ, ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ମିଶ୍ର, ଜୟନ୍ତୀ ମିଶ୍ର, ଶୁଭନାରାୟଣ ସାଲ୍, ସୁଶାନ୍ତ କୁମାର ପଟ୍ଟନାୟକ, ମନୋଜ କୁମାର ପଟ୍ଟନାୟକ, ବିପିନ ମହାନ୍ତି, ଶ୍ରୀକାନ୍ତ ଜେନା, ଅଜୟ କୁମାର ମହାଳ, ଶିରିନୀ ପ୍ରସନ୍ନ ପୂର୍ଣ୍ଣି, ସଂଜୀବ କୁମାର ସାହୁ, ଦୀନକର ପଣ୍ଡା କବିତା ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ‘କଥା ସୁଜନ’ରେ ଦେଶବନ୍ଧୁ ସାଲ୍ ରାଜବର୍ଦ୍ଧନ ଧଳ ମହାପାତ୍ର, ରଘୁକର ରାଉତ, କମଳା ଶତପଥୀ, ସ୍ନେହଲତା ନାୟକ, ବିପିନ ବିହାରୀ ମହାନ୍ତି, ତା. ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦାଶ, ତ. ଶିବପ୍ରିୟା ମିଶ୍ର, ବିକାସ କୁମାର ସାହାଣୀ, ତାପସ କୁମାର ସାହା, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ପଟ୍ଟନାୟକ, ମୌସୁମୀ ପରିଡା, ଲଳିତ ମୋହନ ମିଶ୍ର, ନିଧି ପଟ୍ଟେକ, ବୀରେନ୍ଦ୍ର ଜେନା, ବାସୁଦେବ ବାରିକ, ତ. ଭଗବାନ ଗୌତ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ପଣ୍ଡା, ଭାନୁମତୀ ସାହୁ, ଶାନ୍ତିଲତା ମହାନ୍ତି, ଭଗବାନ ସାମଲ, ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା କୁମାରୀ ନାଏକ, ବିଶୋର ଚନ୍ଦ୍ର ନାୟକ, ତ. ଚିନ୍ତାମଣି ସାମଲ, ସୁନୀତା କରକ ଲେଖଣୀ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଛି । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଗାନ୍ଧୀ ସୁଜନ, ସୁଜନ ଅନୁସୂଚନ, କାବ୍ୟ ସୁଜନ-୨, ସୁଜନ ସମ୍ବାର-୨, ସୁଜନ ଭାବ ଜଣାଣ, ସୁଜନ ସମାକ୍ଷା ଆଦି ନିୟମିତ ସମ୍ବେଦ ସମୃଦ୍ଧ ଅନେକ ଉପାଦେୟ ଲେଖା ଯୋଗୁ ପତ୍ରିକାଟି ପାଠକୃତ ହେବ ।

ସମାକ୍ଷା : ଧୂନ ପ୍ରତିଧ୍ୱନି ଫିଟର୍ସ

ଜୀବନ ଦର୍ଶନ

ନବ କୁମାର ଦାସ

II ଭଲ ମଣିଷ II

ମାଟିର ଏହି ମୂଳକ ମୋର ହସ ଖୁସିର ସରଗ ଦେବତା ଗୁଣେ ପ୍ରପାତ ହୁଏ ମଣିଷର ଅନୁରାଗ II

ମଣିଷ ପୁଣି ମଣିଷ ହୁଏ ଭଲ ମତ ପରିଚୟେ ଭଲ ତ ଆଜି ମତ ପାଖରେ ବଳି ପାଇ ମରୁଥାଏ II

ଗାନ୍ଧୀ ଦୁଆର ସତ୍ୟ ଅହିଂସା ଧରମ ବିଚାର ଯେତେ ସ୍ୱାର୍ଥ ପାଇଁ ଅଶ୍ୱ ମାନବ ଭୁଲିକି ଗଲାଣି ସତେ II

ଭଲ ତ ଭଲ ହୋଇ ରହିଛି ବହି ପୃଷ୍ଠା ପରାମର୍ଶେ ଲୋଭ ମୋହର ବିକାସ ପାଇଁ ମଣିଷ ବିକାସି ହସେ II

ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ ପର ଭାବ ସେବାରେ ଦେଶର ସୁରକ୍ଷେ କଥେ ନିଜ କାବନ ଅର୍ପଣ କଲେ ଭଲ ହୋଇଯିବା ସତେ II

ସୁରଭିକ୍ଷା, ବାଲିଆପାଳ, ବାଲେଶ୍ୱର ଶିକ୍ଷକ

ବାଂ ଗୀତ

(ମାଟି ଅଗଣାର ବିରହ ବିଧୁର ଗାଥା... ମୋ' ଗାଁର କଥା)

ଭାଗ-୪୭

ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁଜନଶାଳ ମଣିଷ ଭିତରେ ଗାଁ ଟିଏ ଥାଏ । ରାଜକୁଳାଳୀ ପଣତ ଅତର ମହକ ପରି ସେଇ ଗାଁର ବାସୀ । ତାକୁ ଏମିତି ଅଥୟ କରେ ଯେ ଛାଡ଼ି ଆସିଥିବା ପିଞ୍ଜିଲା ଦିନର ପାଦଚିହ୍ନ ତା' ଭିତରେ ଥିବା କବିକୁ ଉତ୍ସୁକାଏ-ଲେଖ...ଲେଖ...ଲେଖରେ ମୋ କଥା । ସେଇ ଉତ୍ସୁକାପଣର ଦାୟରେ ଏଇଠି ମାଟି ଅଗଣାର ବିରହ ବିଧୁର ଗାଥା... ମୋ ଗାଁର କଥା... ।

ଉପାକାନ୍ତ ରାଉତ(ଅରୁପ)
 ♥ ପୂର୍ବ ନମ୍ବର-୭୬୨, ପ୍ରଥମ ମହଲା, ନିକାଡ଼ି ବିହାର, ସେକ୍ଟର-୩, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨୧ ମୋ: ୯୪୩୭୨୭୭୧୨୫

ପେଟପାଟଣା ଲୋଭରେ ବନ୍ଧା ମୋର ପ୍ରବାସ କାବନ ନିଜ ମାଆ ନିଜ ଗାଆଁ ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତେ କିଶୋରୀଟେ ଭଲ ଯାହା ବୁଲୁଛି ସହର ଆଉ ବୁଲୁଛି ନଅର ନାହିଁ-ଗତି ମୋର; ମୁଁ ଆଜି ନାଚାର । II ୨ II

ଦୀର୍ଘ ବର୍ଷ ପରେ ଏବେ ଏପନ ରକ୍ତ ଯାଇଥିଲି ମୋ ପ୍ରିୟ ଗାଆଁକୁ ମନଭରି ଦେଖିବାକୁ ଆସିଛି ଜନକୁ ଝାପୁସା ଝାପୁସା ଦିଶୁଥିବା ଧାପୁସାର ଚିହ୍ନକୁ ବରଗଣ, ଧୋବାହୁଠ, କେଳା ସାଥାତକୁ ଗାଆଁ ମୁଣ୍ଡ ଉଇ ଝୁକା ମଙ୍ଗଳା ମାଆକୁ ।

ଓକୁରାଣୀ ପୋଖରୀର ରକ୍ତ କର୍ମ ଝୁମି ଝୁମି ଗାତ ଗାଉଥିଲା ପରିଷ୍କାର ବୁଝି ପାରୁଥିଲି ଏବେ ମୋର ପରିଚୟ ମୋତେ ମାଗୁଥିଲା ।

କେଳାଟୁବ ଧୋବାଗଣ୍ଡିଠାରୁ ଅଗଣାର ଲୁହାଣାଳ ଯାଏଁ ସବୁକିଛି ଥିଲେ ସେଇମିତି ଖାଲି ଯାହା ଅଲଗା ଅଲଗା ଥିଲା ଆଗରୁକ ମୁଁ ଏକ ଅଜଣା ଅଶୁଣା ହଠାତ୍ ଯା ଭିତରକୁ ଆସିଲି କେମିତି ?

ଗାଁ ଦାଣ୍ଡେ ଚାଲୁଥିଲା ବେଳେ କଟମଟ କରି ମୋତେ ଚାହୁଁଥିଲେ ଦକେ (ସମାପ୍ତ)

ଚିନ୍ତନ

ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଚର୍ଯ୍ୟାଗାରିତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରହସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ସାରଳା, କରନାଥ, ଉପେନ୍ଦ୍ର, ଦୀନକୃଷ୍ଣ ଆଧୁନିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଇ ସ୍ୱପ୍ନ ସମୁଦ୍ର କଲେଲିତ ସନ୍ଦେଶ ରହିଛି । ସୁଗ୍ରହସା ରାଧାନାଥ, ଫକୀରମୋହନଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ଭାରରେ ଜାତୀୟ ଜାଗରଣର ସେଇ ସ୍ୱପ୍ନ, ସେଇ ସାଧନା, ସଂସ୍କାର କଳାତ୍ମକ ବିନ୍ୟାସ ରହିଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ମନୋଜାୟ ସୁଷା ମାନସ ସେଇ ସ୍ୱପ୍ନ ସଂକେତର ଚିରାୟତ ସ୍ୱାକ୍ଷର । ତାଙ୍କ ଲେଖନୀୟ ସ୍ୱପ୍ନ ସମ୍ଭାରର ବୈଭବ ଓ ବୈଦିତ୍ୟ ଆମ ସାହିତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସନୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଗଠିତ କରିଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଲେଖକଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ନ ହିଁ ଜାତୀୟ ଆତ୍ମାର ସ୍ୱପ୍ନ, ବିଶ୍ୱପ୍ରାଣର ଅନ୍ତର୍ଧ୍ୟୁନିତ ସେଥିରେ ଦେଖିଯୁଛି । ପୂର୍ବରୁ ଆଲୋଚିତ - ଲେଖକର ଆତ୍ମଗତ ଓ ପରାଧି ସ୍ୱପ୍ନ ରହିଛି, ମାତ୍ର ଯେତେବେଳେ ଭୌତିକ ସମ୍ମାନ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ସ୍ୱପ୍ନ ଲେଖକକୁ ମୋହଗ୍ରସ୍ତ କରେ, ସେତେବେଳେ ତା' ଭିତରର ସୁଜନୀ ଆତ୍ମାର ଅପମୃତ୍ୟୁ ଘଟେ, ବୃହନ୍ନକାର ନପୂର୍ଣ୍ଣ ସରା ଛଳନାର ମୃତ୍ୟୁ କରେ ମାତ୍ର । ଅର୍ଜୁନଦ୍ୱର ପୌରୁଷ କେବଳ ମୁକ୍ତ ସ୍ୱାଭିମାନୀ ପ୍ରଶ୍ନର ପରାଧି ସାଧନାରେ ହିଁ ସମ୍ଭବ ଯାହା ଆଜି ସ୍ୱପ୍ନପ୍ରାୟ !

ଚିନ୍ତନ

ଡ. ରମାକାନ୍ତ ବେହେରା
 ସାଧନାନିଲୟ, ବିକାଶନଗର, ବାଲେଶ୍ୱର (ମୋ) ୯୪୩୭୭୫୪୭୯୬

କଲମ ଆଇଁ ଭନକା କୟ ବୋଲି ଯୋ ଚକ୍ଷୁ ଗଣେ ପୁଣ୍ୟ ବେଦୀ ପର୍ଲିୟେ ବିନା ଗରବନ୍ କା ମୋଲ, ସାକ୍ଷୀ ହେଁ ଜିନକା ମହିମା କେ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଚନ୍ଦ୍ର, ଭୂଗୋଳ, ଖଗୋଳ କଲମ ଆଇଁ ଭନକା କୟ ବୋଲି ...

- ରାଷ୍ଟ୍ରକବି ଶ୍ରୀ ରାମଧାରୀ ବିହାରୀ 'ବିନକର'

କମ୍ ଦୁଲ୍ ବୁଝାତା

ଦାପକ ରଂଜନ ମିଶ୍ର

II ବୀର ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଗଡ଼ବାଲା - ୨ II

୧୯୧୪ ମସିହାରେ ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । ଇଂରେଜମାନେ ଭାରତୀୟ ସୁବକକୁ ସେନାବାହିନୀରେ ଭର୍ତ୍ତି କରି ସୁରୋପ ପଠାଇବାର ବିଚାର କରନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ପଲଟିରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଭାରତୀୟ ସୁବକକୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିବାର ପ୍ରୟାସ କରାଯାଏ । ବୌଦ୍ଧାସ୍ୟର ଗାଁର ବୃନ୍ଦାବନୀଙ୍କ ଲୋକ ପୂର୍ବରୁ ସେନାବାହିନୀରେ କାମ କରୁଥାନ୍ତି । ସେମାନେ କେବେ କେମିତି ଗାଁକୁ ଆସିଲେ ମୁଣ୍ଡରେ ତେଣୁ ଗୋପି କାଗଜର ରଙ୍ଗ ବେରଙ୍ଗ ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ବୁଲୁଥିଲେ କରନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କ ଭାରି ଈର୍ଷା ହୁଏ । ଏମିତି କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉ ହେଉ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଜଣେ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କୁ କହେ, “ଏଠି ଗାଁରେ କାହାକୁ ଚକଟି କାହିଁକି ପଢ଼ି ରହିଛୁରେ ଭବ୍ ? ପଲଟିରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇ ଯାଉଛୁ । ସେଠି ଭଲ ଖାଇବା ଓ ପିନ୍ଧିବାକୁ ମିଳିବାର ସହ ମାଗଣାରେ ଦେଶ ବିଦେଶ ବୁଲିବାର ସୁଯୋଗ ବି ପାଇବୁ ।” କଥାଟି ଭାରି ମନକୁ ପାଏ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କର । ହେଲେ କାପାଳ ଭୟରେ ସେ ଘରେ ରୁପ୍ତ ରାପ୍ତ ରହିଯାଆନ୍ତି ବାଟ କାମୁଡ଼ି ।

ଅପର କଣେ ହାବିଲଦାର ତାଙ୍କ ଗାଁକୁ ଆସେ ହାତରେ ଖଣ୍ଡେ ମାପକରା ବାଉଁଶ ବାଡ଼ି ନେଇ । ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲି କେଉଁମାନଙ୍କୁ ସେନାବାହିନୀରେ ଭର୍ତ୍ତି କରିହେବ ସେମାନଙ୍କର ମାପ କରି ବାନ୍ଧିବା ହେଲା ତାଙ୍କ କାମ । ଗାଁ ମୁଣ୍ଡରେ କାଥୁଳା ସିଂହଙ୍କ ଘର ହୋଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କର ଘରେ ସେଦିନ ହାବିଲଦାରଙ୍କ ରହିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଏ । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ବୋଲିହାକ କରିବା ପାଇଁ ସବୁବେଳେ ତାଙ୍କ ପାଖେ ପାଖେ ରହନ୍ତି । ତାଙ୍କଠାରୁ ସେନା ବିଷୟରେ ଅନେକ କଥା ଶୁଣିବା ପରେ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ସଂକୋଚର ସହ ପଚାରିବେ ସେ ଚାହିଁଲେ ସେନାରେ ଯୋଗ ଦେଇ ପାରିବେ କି ନାହିଁ ବୋଲି । ସୁନ୍ଦର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ପଞ୍ଚହତା ଭେଷ୍ଟିଆ, ଏରଭଳି ସୁବକଙ୍କ ଅନୁକ୍ରମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହିଁ ତ ସେ ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲୁଛନ୍ତି । ସେ ତାଙ୍କୁ ସେନାରେ ନେଇଯିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଅନ୍ତି । ହେଲେ କାପା ଆସିବେ ରାଜି ହେବେନାହିଁ ବୋଲି କାହିଁକି ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ସେଇ କଥା ବାପାଙ୍କ କାନରେ ପକାନ୍ତି ନାହିଁ । ଦୁହେଁ ମିଶି ଗୁପ୍ତ ଯୋଜନା କରନ୍ତି ଯେ ହାବିଲଦାର ବାବୁ ଆଖପାଖ ଗାଁକୁ ତାଙ୍କ କାମ ସାରି ଲେନ୍ଦୁଗୌରୀ ସେନା ଛାଡ଼ିଯିବେ ଯିବା ଦିନ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ସିଧା ଯାଇ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବେ । ଏହାର କିଛିଦିନ ପରେ ଦିନେ ଘରେ କାହାକୁ କିଛି ନକହି ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଚାଲି ଚାଲି ଲେନ୍ଦୁଗୌରୀ ପହଞ୍ଚିଯାଆନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳର ଆହୁରି ୪୫/୫୦ କଣ ସୁବକ ବି ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲେ ସେନାବାହିନୀରେ ଚାକିରି ଆଣାରେ । ହାବିଲଦାରଙ୍କ ସହିତ ପୂର୍ବରୁ ପରିଚିତ ଥିବାରୁ ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଖୁବ୍ ସହଜରେ ସେନାରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତା' ପରଦିନଠାରୁ ତାଙ୍କର ଚେନିଂ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ଚେନିଂ ଅବଧି ଥାଏ ୯ ମାସ ।

୧୯୧୪ ମସିହା ବେଳକୁ ବ୍ରିଟିଶ୍ ସେନାବାହିନୀର ଜଣେ ଭାରତୀୟ ସିପାହୀକୁ ମିଳୁଥାଏ ମାସିକ ୧୧ ଟଙ୍କା ଭରା । ତା' ସହିତ ଖାଦ୍ୟ ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦକୁ ୪ ଟଙ୍କା । କଠିନ ବ୍ୟାୟାମ ତଥା ଡ୍ରୁଲ ଯୋଗୁଁ ପ୍ରବଳ କୋରା ହେଉଥିବାରୁ ଲାଗେ । କାବନରେ ପ୍ରଥମ ଥର ଜଳଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ସେନିକମାନଙ୍କୁ ଜାହାଜର ଏଇ ବୋଲନ ଖୁବ୍ ଅସହକ ମନେହୁଏ । ବିତ ହୋଇ ବିକଶାରେ ଶୋଇ ରହିଲେ ବି ମୁକ୍ତି ମିଳେନି । ଅନେକଙ୍କ ପେଟ ଘାଣ୍ଟି ପ୍ରବଳ ବାନ୍ତି ହେବା ସହ ମୁଣ୍ଡ ବୁଲୁଏ । ଇଂରେଜ ଅଧିକାରୀମାନେ ତାଙ୍କ ଭାରତୀୟ ସିପାହୀଙ୍କ ଏକଜି ବୁରବସ୍ତ୍ର ଦେଖି ସେତିକି ହିଁ ଚିନ୍ତିତ ଜଣାପଡ଼ିଥିଲେ ଯେତିକି ହଣାହେବାକୁ ନିଆ ହେଉଥିବା ହେଲେ ପାଇଁ କ'ଣଦେଇ ଚିନ୍ତା କରିଥାଏ । ଘନ ଘନ ବନମ ପାଇଁ ଅପରିଷ୍କାର ହୋଇଥିବା

ଆଣିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ବି ବହୁ ପୁଅ, ବୁଦ୍ଧଶଶାଳୀ । ଅପର ଯାଇ ସେନାଛାଡ଼ିଗିଲେ ପୁଅକୁ ଦେଖି ଆସିବା ପାଇଁ ଭାରି ମନହୁଏ ଜାଣି । ବୌଦ୍ଧାସ୍ୟରୁ ପାହାଡ଼ିଆ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲି ଚାଲି ସେ ୪୦ ମାଇଲ ଅତିକ୍ରମ କରି ଲେନ୍ଦୁଗୌରୀରେ ପହଞ୍ଚି । ହେଲେ ପୁଅ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ସେତେ ସହଜ ନଥାଏ । କେତେ ହାରିଗୁହାରା କରିବା ପରେ ତା' ପରଦିନ ସକାଳୁ ଡ୍ରୁଲ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ମାତ୍ର ଅଧକାଳ ଏ ପାଇଁ ବାପପୁଅଙ୍କ ସାକ୍ଷାତର ଅନୁମତି ମିଳେ । ବାପା ତାଙ୍କୁ ଦେଖା କରିବାକୁ ଏତେଦୂର ଆସିଲେ ବୋଲି ଖବର ପାଇ ଖୁବ୍ ଖୁସି ହୋଇଯାଆନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ । ହେଲେ ସାକ୍ଷାତ ବେଳେ କ'ଣ ଦେବେ ସେ ବାପାକୁ ? ମା' ତଥା ପତ୍ନୀଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ତ ପଠାଇବେ ତାଙ୍କ ହାତରେ । ହେଲେ, ସାତମାସର ଗର୍ଭଗର୍ଭା ଚାକିରି ପରେ ତାଙ୍କର ପାଖରେ ସଞ୍ଚୟର ପରିମାଣ ଯେ ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚଟଙ୍କା ! ସେତକ ନେଇ ବହୁ ଘୋଡ଼ ମନରେ ବାପାକୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ । ବାପାଙ୍କ ହାତରେ ସେତକ ଦେବାରୁ ସେ ହସି ହସି କହନ୍ତି, “ବାପ, ଏତିକି ! ଏଇତା କ'ଣ ତୋର ସାତମାସର ରୋକଗାର ?” ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କ ଆଖିରୁ ଦୁଇଠୋପା କୁହ ଖସିପଡ଼େ ହେଲେ ପାଟିରୁ ବାହାରେନି ପଦେ ହେଲେ କଥା । ବାପା ବୁଝେଇବା ଭଙ୍ଗାରେ କହନ୍ତି, “ମୁଁ ତୋ'ଠାରୁ ପଇସା ନେବାକୁ ଆସିନିରେ, ଆସିଲି ତୋତେ ଚିକେ ଦେଖିଯିବି ବୋଲି । ପୁଅ ସିନା ସହଜରେ ବାପକୁ ପର କରିଦିଏ ହେଲେ ବାପ କେବେ କ'ଣ ପୁଅକୁ ଭୁଲି ପାରିବ ? ତୁ ଘରଛାଡ଼ି ଚାଲିଆସିବା ପରେ କେତେ ଖୋଜିଲି ତୋତେ । ମାଆ ତୋ'କଥା ମନରେ ଚିନ୍ତା କରି କରି କତରାଲଗା ହୋଇଯାଇଛି । ହଁ, ତୁ ଚାଲିଆସିବାର ମାସକ ପରେ ଗୋଟେ ଝିଅ ଜନ୍ମ ହୋଇଛି ତୋର । ଏବେ ତାକୁ ହ'ମାସ ପୁରୁଲାଣି । ଆଣ, ତୋ ଭୋକଗାରକୁ କିଛି ତା'ପାଇଁ ନେଇଯିବି !” ଏତକ କହି ବାପା ଚଳାଟିଏ ନେଇ ବାକି ପଇସା ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କୁ ଫେରାଇ ଦେଇ କହନ୍ତି, “ଭବ୍, ତୁ ଜମା ଚିନ୍ତା କରିବୁନି । ତୋତେ ତୋ ଦରମା ଯଦି ଅଶୁନି ତେବେ ମୁଁ ପ୍ରତି ମାସ କିଛି କିଛି ପଇସା ତୋ ପାଖକୁ ପଠାଇ ଦେବି । ନିଜ ଦେହଟା' ଜରି ରଖିବୁ ବାପ । ଏଠି ତୋ'ର କିଏ ନିଜର ଅଛି ଦେ ଭଲମତ ବୁଝିବେ ?”

୯ ମାସର ସୈନିକ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ସମାପ୍ତ ହେବାପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଫ୍ରାନ୍ସ ପଠାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାହୁଏ । ୧୯୧୫ ମସିହା ଜୁଲାଇ ୬ ତାରିଖରେ ଦୁଇଜଣ ଇଂରେଜ ଅଧିକାରୀ ସହିତ ୭୫ ଜଣ ଗଡ଼ବାଲା କବାଟ ଲେନ୍ଦୁଗୌରୀରୁ ବନ୍ଦେ ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ରାସ୍ତାରେ ହେବାକୁ ଥିବା ସୂଚିଆ ଅସୂଚିଆ ବିଷୟରେ ବିଶ୍ୱାସରେ ବୁଝାଇ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ସେଇଠୁ ବାହାରିବା ବେଳେ ରାସ୍ତାର ଦୁଇକଡ଼ରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଗଡ଼ବାଲା ଲୋକ ଠିଆହୋଇଥାନ୍ତି । ଗଡ଼ବାଲାର ପୁଅମାନେ ମୁକ୍ତରେ ବଳି ଚକ୍ତୁବା ପାଇଁ ବିଦେଶ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ଦେଖି ସଭିକ ଆଖିରେ କୁହ କକେଇ ଆସିବା । ବୀର ସୈନିକମାନଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଚିକା ଲଗାଇ, ଫୁଲମାଳ ପିନ୍ଧାଇ ‘ବଦ୍ଧାନାଥ କା ଜୟ’ କହି ସେମାନେ ବିଦାୟ କଣାଉଥାଆନ୍ତି ।

ଲେନ୍ଦୁଗୌରୀକୁ କୋଟ୍ଟାସର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୪ ମାଇଲ ବାଟ ସେମାନେ ଚାଲିଚାଲି ଯାଆନ୍ତି । ଜୁଲାଇ ମାସ ହୋଇଥିବାରୁ ବାଟରେ କେତେବେଳେ ମୁଣ୍ଡଲାଧାରରେ ବର୍ଷା ତ କେତେବେଳେ ଠୋ ଠୋ ମୁଣ୍ଡଫଟା ଖରା ହେଉଥାଏ । ବର୍ଷାପାଣିରେ ଭିଜି ପୁଣି ଝାଳରେ ବହୁଳ ସେମାନେ ଆଗକୁ ବଢ଼ି ଚାଲିଥାନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଦିଆ ହୋଇଥିବା ନୂଆ ଚମଡ଼ା କୋଟା ପାଦରେ ଘଷି ହୋଇ ଛାଳି ଛାଡ଼ି ରକ୍ତ ବୋହିବାକୁ ଲାଗେ । କେତେ ଜଣଙ୍କ ଝାଡ଼ାବାନ୍ତି ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ । କାଳେ ଏମାନଙ୍କୁ ହରଜା ଲାଗିଯାଇଛି ଭାବି ଅଧିକାରୀମାନେ ସନ୍ଦେହ କରି କୋଟ୍ଟାସର ରେଳଷ୍ଟେସନକୁ ନେଇ ତାଙ୍କୁ ଗୋଟେ ଜାଗାରେ ୨୧ ଦିନ ବୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥନରେ ରଖି । ଭାଗ୍ୟକୁ କାହାରି ପାଖରେ ହରଜା କିଛି ଲକ୍ଷଣ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଆଉ କିଛି ବିପଦର ଆଶଙ୍କା ନଥିବାରୁ ଏଥର ସେମାନଙ୍କୁ ଟ୍ରେନରେ ବସାଇ ଅଣାଯାଏ ବନ୍ଦେ । ଭିକ୍ଷୁରିଆ ଗୋଦା (ବନ୍ଦେ)ରେ ସେମାନେ ଭାଟିରେ ବିଶ୍ରାମ କରନ୍ତି । ଲେନ୍ଦୁଗୌରୀ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଶିବିରରୁ ୩୦୦ କବାଟ ବିଦେଶ ଯିବାପାଇଁ ସେଠାରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଥିବା ବେଳେ ଦେଶର ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରୁ ଆଉ ୪୦୦ କବାଟ ଆସିଥାନ୍ତି । ସେଇଥର ଫ୍ରାନ୍ସର ମୁଣ୍ଡରେ ଯୋଗ ଦେବାପାଇଁ ମୋଟ୍ ୭୦୦ କବାଟ ଯାଉଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଭିକ୍ଷୁରିଆ ଗୋଦାରେ ‘କୋକନାଟା’ ଜାହାଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହଙ୍କର ବନ୍ଦେ ସହର ବୁଲି ଦେଖିବାର ଭାରି ଇଚ୍ଛା ଥାଏ । ହେଲେ ଫୌଜା ଚାକିରି ପରା, ବୁଲୁଥିଲେ କି ମନ ପୁଣି କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ କାହିଁ ? ସୈନିକ ଓ କଂସଦାଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରାୟ ଏକା ଭଳି । ଆରବ ସାଗରର ନାଳ ଜଳରାଶିକୁ କାଟି କାଟି ଜାହାଜ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଚାଲେ । ପଛରେ କାହିଁ କେତେ ଦୂରରେ ରହିଯାଏ ବନ୍ଦେ ନଗରର ଗଗନସ୍ପର୍ଶୀ ଅବାଜିକା ।

କିଛି ଘଣ୍ଟାର ଯାତ୍ରା ପରେ ହୋଇଯାଏ ଫ୍ରାନ୍ସ । ପବନର ପ୍ରଭାବରେ ଜାହାଜ ଅସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବେ ବୈନିକ ବିକାଳ ସ୍ୱରରେ ପ୍ରସାପ ଥର ଜଳଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ସୈନିକମାନଙ୍କୁ ଜାହାଜର ଏଇ ବୋଲନ ଖୁବ୍ ଅସହକ ମନେହୁଏ । ବିତ ହୋଇ ବିକଶାରେ ଶୋଇ ରହିଲେ ବି ମୁକ୍ତି ମିଳେନି । ଅନେକଙ୍କ ପେଟ ଘାଣ୍ଟି ପ୍ରବଳ ବାନ୍ତି ହେବା ସହ ମୁଣ୍ଡ ବୁଲୁଏ । ଇଂରେଜ ଅଧିକାରୀମାନେ ତାଙ୍କ ଭାରତୀୟ ସିପାହୀଙ୍କ ଏକଜି ବୁରବସ୍ତ୍ର ଦେଖି ସେତିକି ହିଁ ଚିନ୍ତିତ ଜଣାପଡ଼ିଥିଲେ ଯେତିକି ହଣାହେବାକୁ ନିଆ ହେଉଥିବା ହେଲେ ପାଇଁ କ'ଣଦେଇ ଚିନ୍ତା କରିଥାଏ । ଘନ ଘନ ବନମ ପାଇଁ ଅପରିଷ୍କାର ହୋଇଥିବା

ଚନ୍ଦ୍ର ସିଂହ ଗଡ଼ବାଲୀ CHANDRA SINGH GARHWALI

ଜାହାଜର ଚଟାଣକୁ ସେଇ ସିପାହୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସଫାକରିଲେ ପ୍ରତିଦିନ ତେଜ ଉପରକୁ ନେଇ ପ୍ୟାରେଡ଼ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ କରାଯାଏ । ତିନିଦିନ ପରେ ପବନର ଗତି କରିବାରୁ ଜାହାଜ ଚାଲେ ଠିକ୍ ଭାବରେ । ଆଉ ସେତେ ଅସୂଚିଆ ବୋଧ ହୁଏନି ସିପାହୀମାନଙ୍କୁ । ତିନିଦିନ ଯାଏଁ କେହି କିଛି ଖାଇ ନଥାନ୍ତି । ଏତେ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ରୁଟି କିଏ ତିଆରି କରିବେ ! ତେକ୍ତି ବସାଇ ଭାତ ରଖାଯାଏ । ଗଡ଼ବାଲା ଲୋକେ ଉଭୟ ଭାତ ଓ ରୁଟି ଖାଇବାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଥିବାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାରେ କିଛି ଅସୂଚିଆ ହୁଏନି ।

ଗଡ଼ବାଲୀରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ରାଜପୁତକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଛୁଆଁ ଭାବେ ଗଣାଯାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ । ଏଇ ଦୁଇ ଉଚ୍ଚକାଟି ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହାରି ହାତରୁ ପାଣି ଛୁଇଁବା ଥିଲା ବର୍ଜିତ । ସେଇ ପରିବେଶରେ ବଢ଼ିଥିବା ଚନ୍ଦ୍ରସିଂହ ଦିନେ ଜାହାଜରେ ଭାତ ରାନ୍ଧୁଥିବା ଜଣେ ଲୋକକୁ ଯାଇ ପଚାରିବେ ସେ କାଟିରେ ଠାକୁର କି ବୋଲି । ନକାରାତ୍ମକ ଭଙ୍ଗାରେ

ବିଶାଳ ଆରବ ସାଗରରେ ଜାହାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାଲିଆଡ଼େ ପାଣି ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ବି ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଉ ନଥାଏ । ହେଲେ ଜାହାଜ ଲୋହିତ ସାଗରରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ବାମ ଓ ଡାହାଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସୁଲଭାଗ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୁଏ । ଗଛଲତା, ସବୁଜିମା ଶୁଣ୍ଠୀ ଧୂସର ଚାଙ୍ଗା ଲୁଇଁ । ଭାଷଣ ଗଭୀର ବି ଅନୁଭୂତ ହେଉଥାଏ ଏ ସେଇ ଅଞ୍ଚଳରେ । ତା' ପରେ ସେମାନେ ସୁବକ କୋଟାଳରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି । ତାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟେ ଛୋଟ ନଦୀ ଭଳି ଲାଗେ । ତାଙ୍କୁ ପାର ହେବାକୁ ଦେଖି ସମସ୍ତ ଲାଗିଲେ ଜାହାଜକୁ । ସେଇଠୁ ଭୁମ୍ପ ସାଗର ମଧ୍ୟଦେଇ କୋକନାଟା ଜାହାଜ ଯାଇ ପହଞ୍ଚେ ଫ୍ରାନ୍ସର ମୋରସରେ ବନ୍ଦକରେ । ବନ୍ଦେରୁ ବାହାରି ଫ୍ରାନ୍ସ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଲାଗେ ୧୪ ଖଞ୍ଜି । ଜାହାଜକୁ ଓହ୍ଲାଇବା ପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସିପାହୀଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁକ, ରାଇଫଲ, ବୁଲି ତଥା ଗରମ ପୋଷାକ ଦିଆଯାଏ । ଆଗରେ ବ୍ୟାଣ୍ଡବାଜା ବଜାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପାଛୋଟି ନିଆଯାଏ ‘ନୈନୋବରା’ କ୍ୟାମ୍ପକୁ । ସେ

ଭୁବନାନନ୍ଦ ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କ ମୋ ମା'

ବନ୍ଧୁ ରମେଶବାବୁ ଫୋନ୍‌କରି ଜଣାଇଲେ ଯେ ଏଥର “ସଂପର୍କର ସେତୁ” ପତ୍ରିକାଟି ମା' ବିଶେଷାଙ୍କ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଏଣୁ ଆପଣ ମା' ବିଷୟରେ ଲେଖାଟିଏ ଦେବେ। ମୁଁ ଲେଖା ଦେବାପାଇଁ ସମ୍ମତ ହେବା ସହିତ ମନେମନେ ସ୍ଥିର କରି ଯେ ମା' ବିଷୟରେ ସାଧାରଣ ଭାବେ ନଲେଖି ମୋ ମା' ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନାଟିଏ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବି।

ମୋ ମା' ଏବେ ସୁର୍ବାଦାସୀ। ୨୦୦୫ ମସିହାରେ ତା'ର ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ସେତେବେଳେ ମୋର ବୟସ ଥିଲା ୫ ବର୍ଷ। ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଜନ୍ମନେବା ପରଠାରୁ ମା'କୁ ଜାଣିଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ମା' ବିଷୟରେ ସ୍ମୃତି ରହିଛି ପ୍ରାୟ ୫ ବର୍ଷ ବୟସରୁ। ସେହି ଦିନରୁ ମା'ର ଶେଷ ଜୀବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ୪୫ ବର୍ଷ ଧରି ଥିଲା ଆମ ମା-ପୁଅ ସଂପର୍କ।
ଆମ ଘରେ ଆମେ ୪ ଜଣ ଭାଇ ଓ ୨ ଜଣ ଭଉଣୀ। ଏଣୁ ମା' କେବଳ ମୋ ପାଇଁ ମା' ଥିଲା କହିଲେ ଠିକ୍ ହେବନାହିଁ। ମାତ୍ର ମୋର ତେହେରା ମା' ତେହେରା ସହିତ ମେଳ ଖାଇଥିବାକୁ ଲୋକମାନେ କହନ୍ତି ମୁଁ ହେଲି ମା'ପୁଅ ପୁଅ, ଏଣୁ ଭଗ୍ୟବାନ। ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରିଛି ଯେ ଭାଇ ଭଉଣୀ ଭିତରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବେ ଆଦର ମିଳୁଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ମୋତେ ଟିକିଏ ଅଧିକ ସ୍ନେହ ମିଳିଥାଏ। ପିଲାଦିନେ ଏଥିପାଇଁ ଦେବକେବଳେ ବଡ଼ଭାଇନା ମା'କୁ କହିଦେଉଥିଲେ, “ସେ ତ ଚୋର ଚୋରୀ ଚୋରୀ ପୁଅ, ତାକଥା ଶୁଣିବୁନି ତ ଆଜି କାହାର ଶୁଣିବୁ”।

ମା'ର ଦୃଢ଼ ନିଷ୍ଠା ଏସଂପର୍କରେ ପିଲାଦିନେ କିଛି ଅନୁଭବ କରିଥିଲି, ମାତ୍ର ଏହାର ଗୁରୁତ୍ୱ ବଡ଼ ହେବା ପରେ ଭଲଭାବେ ବୁଝିପାରିଲି। ମା'ର ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ନିଷ୍ଠା ବିଷୟରେ ଅବତାରଣା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ମନେ କରୁଛି।
ଆମ ବାପା ଜଣେ ପୋଲିସ୍ ଅଫିସର ଥିଲେ, ଏଣୁ ମା' ଏବଂ ଆମେ ପିଲାମାନେ ବାପାଙ୍କ ଝିକିରୀ କାଗାରେ ରହୁଥିଲୁ। ପୋଲିସ୍ ଝିକିରୀ କାଗାରେ ବାପାଙ୍କର ବର୍ଷେ ଦେଢ଼ ବର୍ଷରେ ବଦଳି ହେଉଥାଏ। ପିଲାସୁଆ-ଜିନିଷପତ୍ର ଧରି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନକୁ ଯିବା ସେତେବେଳେ ଆଜିର ସୁବିଧାଜନକ ନଥିଲା। କିଛି ବାଟ ବସରେ, କିଛି ବାଟ ଟ୍ରେନରେ ଓ ଆଉ କିଛି ବାଟ ଶଗଡ଼ ଗାଡ଼ିରେ ଯିବାକୁ ପଡୁଥିଲା। ରହିବା ଯାଗା ବଦଳିବା ସହିତ ସାହି ପଢ଼ିବା, ସାଙ୍ଗପାଆ ସବୁ ବଦଳିଯାଉଥିଲା। ଆମମାନଙ୍କର ସ୍କୁଲ ମଧ୍ୟ ବଦଳୁଥିଲା। ଏପରି ୪-୫ ଥର ବଦଳି ହେଲାପରେ ମା' ମୋର ସ୍ଥିର କଲା ଯେ ସେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗୋଟିଏ ଯାଗାରେ ରହିବ ଏବଂ ବାପା ଝିକିରୀ ଯାଗରୁ ମଝିରେ ମଝିରେ ଆମ ପାଖକୁ ଆସିବେ। ବାପା ମଧ୍ୟ ମା'ର ପ୍ରସ୍ତାବରେ ରାଜି ହେଲେ। ସେତେବେଳେ ମା' ସହିତ ଆମେମାନେ ଥିଲୁ ୪ଟି ଛୁଆ। ବଡ଼ ଭାଇ ୪ ଥିଲେ ଶ୍ରେଣୀ, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ପୁଁ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ, ମୋ ତଳ ଭାଇ ଲଜ୍ଜାଳା ଛୁଆ ଓ ତା' ତଳ ଭଉଣୀ ଥିଲା ଖୁରୁଣ୍ଡା ଛୁଆ।

କେଉଁଠି ରହିବୁ ଏକଥା ବିଚାର କରି ଶେଷରେ ସ୍ଥିର ହେଲା ଯେ, ଆମେ ରହିବୁ ଆମ ପିତୃକ ଗାଁରେ। ସେଠି ବାପା ଗୋଟିଏ ନୂଆ ଘର ତିଆରି କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାହା ଖାଲି ପଡ଼ିଥିଲା। ସେହି ଘରେ ମା' ସହିତ ଆମେମାନେ ଆସି ରହିଲୁ। ଗାଁ ଘରେ ମୁରବୀ ଥିଲେ ଆମ କେଜେବାପା। ତାଙ୍କ ବୟସ ୮୦ ବର୍ଷ। ସେ ମାତ୍ରେ ଆମ ପାଖରେ ରହିଲେ ଆମ ମାସକୁ ୫ କି.ମି. ଦୂରରେ ଥିବା ଆମ ବଡ଼ ଦେଉଳ ଘରେ ରହୁଥିଲେ। ରାତ୍ରିବେଳା ଜଣେ ଜଗୁଆଳୀ ଆମ ବାଟଘରେ ଶୁଏ ଏବଂ ଭିତର ବାରଣ୍ଡାରେ ଶୁଏ ଗାଁର ଜଣେ କେଉଟୁଣୀ କୁଟୁ। ଆମ ଝଷ ଜମିର ଭାଗୁଆରୀ ଦୁଇଜଣ ଆସାନ୍ତି। ଘରର ବୋଲହାକ କରିଥାନ୍ତି। ଏମାନଙ୍କର କାମ ଥିଲା କାଳେଣୀ କାଠ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା, ଦୋକାନରୁ ଜିନିଷ ଆଣିବା। କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଖବର ନେଇଯିବା ଓ ମା'ରୁ ଘରକୁ ଯିବାବେଳେ ସାଜରେ ଯିବା ଉତ୍ସାହ।

ସେହି ଗାଁ ଘରେ ୧୯୫୯ ମସିହାରେ ମା' ସହିତ ଆମେ ୪ ଜଣ ପିଲା ଆସି ରହିବା ଆରମ୍ଭ କରି ଏବଂ ସେହି ଘରେ ସାନ ଭାଇ ଓ ସାନ ଭଉଣୀ ଜନ୍ମୁ। ୨୦୦୫ ମସିହାରେ ସେହି ଘରୁ ମା'ର ଶବ ଉଠିଥିଲା ଗାଁ ମଞ୍ଚାଣିରେ ଦାହ ହେବାପାଇଁ। ଏପରି ମୋଟ ୫୨ ବର୍ଷର ଗାଁ ଜୀବନ ମା' ସହିତ କଟିଥିଲା। ବାପା ମଧ୍ୟ ଅବସର ପରେ ଗାଁରେ ଆସି ରହିବାକୁ ପସନ୍ଦ କଲେ। ପାଖ ସହରରେ ଗୋଟିଏ ଘର ତିଆରି କରିଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ଗାଁର ପାଣି ପବନ, ଲୋକବାକ, ସାହିପଢ଼ିବା ବାପାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ ନାହୁଥିଲା। ବହି ପଢ଼ିବା, ହୋମିଓପାଥ୍ୟ ଔଷଧ ବାଣିଜ୍ୟ ଏପରି କାମରେ ନିଜର ଅବସର ସମୟକୁ ସେ କାଟି ଦେଉଥିଲେ। ଆମେ ପିଲାମାନେ ଗାଁ ସ୍କୁଲରୁ ପାଠପଢ଼ା ଶେଷ କରି ହାଇସ୍କୁଲ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ସହରକୁ ଆସିଲୁ। ମୁଁ କଲେଜରେ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଆସି ପଢ଼ୁଥିଲି। ଗାଁ ରହଣିବେଳେ ଆମମାନଙ୍କର ଟିକିସା ବାସନ୍ତ ଥିଲା ଗାଁ ଭଲ ଠୁରି ନାହାକଲ ଉପରେ। ସେ ଛୁଟ (ଗୁରୁ) ପରୀକ୍ଷା କରି କବିରାଜ ଔଷଧ ଦେଇ ଆମକୁ ଭଲ କରି ଦେଉଥିଲେ। ଥରେ ମୋତେ ଦୀର୍ଘ ଦିନ ଧରି କୁର ହେଲା ଏବଂ ମୁଁ ବାପାଙ୍କ ପାଖକୁ କବଳ ଆସି ୭ ଦିନ ରହି ଯାଇଥିଲି। ସାନ ଭଉଣୀର ପିହୁଳା ରୋଗ ଥାଏ। ଦେହର ତାପ ବଢ଼ିଲେ ସେ ଅତେତ ହୋଇଯାଏ। ସେତେବେଳେ ଘରେ କାନ୍ଦ ବୋବାଳି ପଡ଼ିଯାଏ। ମାତ୍ର ଭବାନୀଙ୍କ ଦୟାଳୁ ମୁଖକୁ ପାଣିରେ ଧୋଇଦେଲେ, ଦେହକୁ ଓଷା ଗାମୁଛାରେ ଘୋଷିଦେଲେ, ପିହୁଳା ଭଲ ହୋଇଯାଏ। ଆଉ ଜଣେ ଭଉଣୀ ପତଳା ଝାଡ଼ା ରୋଗରେ ଦୀର୍ଘଦିନ ଧରି ପାଡ଼ିତ ଥିଲା। ମାତ୍ର ସେହି ଦେଶୀ ଟିକିସା, ସାଗୁପାଣି, ବାରିକ ପଥ ଖାଇ ସେ ଭଲ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ପରେ ମାଷ୍ଟୁରୁ କବିରାଜ ସାଜକେଲ ଧରି ଗାଁକୁ ଗାଁ ବୁଲି ଏଲୋପାଥ୍ୟ ଔଷଧ ଦେଉଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଟିକିସାରେ ମଧ୍ୟ ଆମେମାନେ ଉପକୃତ ହେଉଥିଲୁ।

ଗାଁ ବାହାରକୁ ଯିବାକୁ ହେଲେ ଝଲି ଝଲି ୬ କି.ମି. ପଶୁଆ ଛକକୁ ଆସି ସରକାରୀ ବସ ଧରିବାକୁ ପଡ଼େ। ଅଥବା ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀ ପାର ହୋଇ ସରକାରୀ ପୁର ରେଳ ଷ୍ଟେସନକୁ ଆସିଲେ ପାଦୁଖର ଟ୍ରେନଧରି ଡେକାନାଳ ବା ମେରାପୁଖରୀ ଯିବାକୁ ହୁଏ। ଏହି ଦୁଇଟି ଯାକ ଚଳାଚାଟ, ବିଲହୁଡ଼ା, ଖାଲଡ଼ିପ, ପାଣି କାନ୍ଥୁଅରେ ଭରପୁର ଥାଏ। ଆମେ ବର୍ଷକୁ ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ଥର ମା'ରୁ ଘରକୁ ଯାଉ। ଏଥିପାଇଁ ଝଲିଝଲି ଯିବାକୁ ହୁଏ ଏବଂ ବାଟରେ ବଉଳପୁର ଘାଟରେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ନଦୀ ପାର ହେବାକୁ ପଡ଼େ। ବର୍ଷକୁ ଥରେ ଦୁଇ ଥର ସର୍ବସ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁଜା ଦେଖିବାକୁ ସାଥୀମେଳରେ ଡେକାନାଳ ସହରକୁ ଯାଉ। ଗାଁରେ ଓ ଆଖ ପାଖରେ ପାଲା ଓ ଯାତ୍ରା ଦେଖିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଯାଉଥାଉ।

ଗାଁରେ ଗାଧୁଆ ଯାଗା ହେଉଛି କୁଅମୁଳ, ପୋଖରୀ ତୁଠ ଅବା ଖରାଦିନେ ଗାଡ଼ିଆପାଣି। ଛୋଟ ପିଲା ପାଣିରେ ଦୁଷ୍ଟ ହେବେ ଏହି ଭୟରେ ମା' ଆମକୁ ଗୋଟିଏ ସରକାରୀ ବାହାରକୁ ଗାଧୋଇବା ପାଇଁ ଛାଡ଼ିଥାଏ। ଦାଣ୍ଡ ଦୁଆରେ ଛେପ ପକାଇ ଯିବୁ ଏବଂ ଛେପ ଶୁଖିବା ପୂର୍ବରୁ ଘରେ ପହଞ୍ଚିବୁ।
ବଂଧା ହେବା ଆଗରୁ ଘରକୁ ଆସିବାକୁ ହେବ। ମୁହଁ ହାତ ଧୋଇ ବଂଧା ପ୍ରାର୍ଥନା ସମସ୍ତେ ମିଶି କରିବା ଆମ ଘରର ନିତ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା। ଆମେ କେବଳ ପିଲାମାନେ ରହୁଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ମା'ର ଅଭ୍ୟାସ ଥିଲା ଘରେ ପ୍ରତିଦିନ ଗରମ ଭାତ ଡାଳି ଓ ତରକାରୀ ହେବ। ଗାଁ ବୋଲି ପଖାଳ ଖାଇ ଚଳାଇ ନିଆ ଏପରି ବିଷୟ ମା' ପାଖରେ ନଥିଲା। ଖାଇବାବେଳେ ଖାଦ୍ୟ ନଷ୍ଟକଲେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଛାଡ଼ିଯିବେ, ଏ ନିୟମ ମା' ଆମକୁ ଶିଖାଇଥିଲେ।

ମା'ର ସ୍ମୃତିଶକ୍ତି ଅତି ପ୍ରଖର ଥିଲା। ଗାଁର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିବାରର ଖବର ମା' ପାଖରେ। କାହାର ଝିଅ କେଉଁଠି ବିବା ହୋଇଛି, ବୋହୂ କେଉଁ ଗାଁରୁ ଆସିଛି, କାହା ଘରେ ଗାଈ ଖୁର ଦେଉଛି, କାହା ବାଡ଼ିରେ ଲେମ୍ବୁ ମିଳିବ, ଏସବୁ ଖବର ମା' ପାଖରେ ଥିବ। ଗାଁର ସା ଲୋକମାନେ ମା' ପାଖରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଟିକିସା ପାଇଁ ପୁରୁଣା ସୁତୁ, ପୁରୁଣା ଟେବୁଲି ନେବାକୁ ପିଲା ପାଳନ କଥା ଦୁଃବିବାକୁ, ହାତ ଉଧାରି ନେବା, ଶାଶୁ ବୋହୂ ଭିତରେ ଝଗଡ଼ା ସମାଧାନ ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ନେବାକୁ ଆସିଆସାନ୍ତି।
ଗାଁରେ ଆଉ ପିଲାମାନଙ୍କ ଦେହପା, ପାଠପଢ଼ା ଆଦି ବୁଝିବା ସହିତ ମା' ଆମର ଝଷବାସ, ଭାଗୁଆଳୀ କଥା ବି ବୁଝେ। ହାତରେ କିଛି ପଦସା ସଞ୍ଚୟ କରି ଗାଁରେ ଅତେଦ ଏକର ଝଷକମି କରିଥିଲା ମା'। ବାପାଙ୍କୁ କହି ଡେକାନାଳ ଚାନ୍ଦରେ ଗୋଟିଏ ଯାଗା କିଛି ସେଥିରେ ଘରଟିଏ ତିଆରି କରାଉଥିଲା। ଏଥିପାଇଁ ବାପାଙ୍କ ରୋଜଗାର ଏବଂ ମା'ର ବୁଦ୍ଧି ଭରସା କାମ କରିଥିଲା। ସେହି ମାତାପିତାଙ୍କ ସାଧନାର ଫଳସ୍ୱରୂପ ଆମେ ଝରିଜଣ ଭାଇ ଆଜି ସମାଜରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇପାରିଲୁ। ଦୁଇଜଣ ଭଉଣୀ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ନେଇ ଶାନ୍ତିରେ ଅଛନ୍ତି। ମା'ର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଏତେ ଦୃଢ଼ ଥିଲା ଯେ ଆମେ ଝରିଭାଇ ଶିକ୍ଷିତ ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବାପରେ ସୁଦ୍ଧା ତା'ର କଥା କାଟିଦେବା ଆମ ପାଇଁ ଅସମ୍ଭବ ଥିଲା ଏବଂ ଘରେ ଝରି ବୋହୂ ସ୍ୱାମୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରି ମା'ର ଆଖିଧାରୀ ହୋଇ ରହିଥିଲେ।

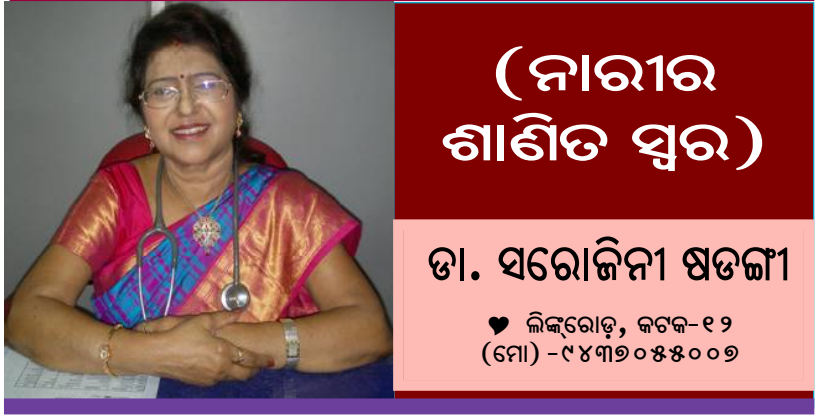
ବାପା ଅବସର ନେବାପରେ ଗାଁରେ ଆସି ରହିଲେ। ଗାଁ ଘର କଥା ବୁଝିବାକୁ ଆମ ଭିତରୁ ସାନ ଭାଇକୁ ଯୋଜନା କରି ଗାଁ ଘରେ ରଖାଗଲା। ଏଣୁ ପୁଅ-ବୋହୂ ନାତି ନାତୁଣୀକୁ ନେଇ ବାପାଙ୍କ ସହିତ ମା'ର ଏଇ କେତେବର୍ଷ ଜୀବନ ଦେଖି ଖୁସିରେ କଟିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ବାପାଙ୍କର ଦେହାନ୍ତ ପରେ ମା'ର ମନୋବଳ ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥିଲା। ଜୀବନର ଶେଷ ୭ ବର୍ଷ ମା'ର ବିଧିବ୍ୟ କାବନ ଥିଲା ଏବଂ ଏହି ସମୟରେ ଘର ଜଗାଳକୁ ସେ ନିଜକୁ ଏକଦମ ମୁକ୍ତ କରିଦେଇଥିଲା। ଗାଁ ଘର ସାନ ପୁଅ-ବୋହୂଙ୍କ ଜିମା ଛାଡ଼ିଦେଇ ଅନ୍ୟ ପୁଅମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବୁଲିବୁଲି ରହିଲା। ଏ ସମୟରେ ମା' ଆମର ଏକ ଭିନ୍ନ ଚରିତ୍ରର ମଣିଷ ହୋଇଯାଇଥିଲା। ମାନ ଅଭିମାନ ନାହିଁ, ରାଗରୁଣ୍ଡା, ବିରକ୍ତ ନାହିଁ, ସବୁ କଥାରେ ରାଜି, ସବୁ ପରିସ୍ଥିତି ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ।
ମା' ଜୀବନର ଶେଷ ଏକ ବର୍ଷ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ, ମଧୁମେହ, ଗୋଡ଼ ଭଙ୍ଗା, ସ୍ମୃତି ହ୍ରାସ ଆଦି ରୋଗରେ ଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଶେଷରେ ପ୍ରାୟ ୧ ମାସ ପାଇଁ ଶକ୍ୟାଶାୟୀ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା। ଗାଁରେ ତା'ର ଶେଷ ନିଶ୍ୱାସ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲା ୭୫ ବର୍ଷ ବୟସରେ।
ମା' ଆମ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣାର ସ୍ରୋତ, ମନୋବଳର ଆଧାର ଏବଂ ଜଣେ ଆଦର୍ଶ ଚରିତ୍ର। ତାର ତ୍ୟାଗ ପାଖରେ ଆମେ ସଦା ମଥାନତ ଏବଂ ତା'ପାଖରେ ଚିରରଣା।

୦୨, ଜ୍ୟୋତି ଏନ୍‌କ୍ଲଭ୍, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ବିହାର, ସୈନିକ ସ୍କୁଲ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୦୫
ମୋ.-୮୮୯୫୫୨୩୫୨୧

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତର)
ନାରୀ ମୂଳ ନହେଲେ ବି 'ମୁଖରୀ' ନୁହେଁ କାରଣ ନାରୀର ଶାନ୍ତିତ ସ୍ୱରକୁ ପରିବାରରେ ବା ସମାଜରେ କେହି ବରଦାସ କରି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ ଯଦି ତା'ର ଶାନ୍ତିତ ସ୍ୱର କେହି ସହିପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ତେବେ ଅନ୍ୟାୟ ହେଲେ ନାରୀଟିଏ ପାଇଁ କାହିଁକି ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ? କାରଣ ପୁରୁଷର ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣତ ପୌରୁଷ ତଳେ ନାରୀ ସବୁବେଳେ ନୀରବ ରହିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ନାରୀଟିକୁ ନିଜ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ଜାହିର କରିବା ପାଇଁ ସାମାନ୍ୟ ସଂପର୍କରୁ ବେଲକେବେଳେ ପ୍ରବଳ ସଂଘର୍ଷ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀମାନ ଓ ପରିବାର ପାଇଁ ସେ ସାରା ଜୀବନ ନିଜକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥାଏ, ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଜଳାଂଜଳି ଦେଇଥାଏ ଏବଂ ଜୀବନର ଅନେକ କିଛି ସୁଖସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକୁ ହରାଇଥାଏ, ସେଇମାନେ ହିଁ ତା'ର ବଳିଦାନକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିନଥାନ୍ତି । ତେବେ ଏ ସବୁ ମଧ୍ୟରେ ହାରି ଯାଉନଥାଏ ନାରୀ । ନିଜ ପ୍ରୟାସ ଓ ସଂଘର୍ଷ ଜାରିରଖି ବିକଳ ଜାହିର ରଖେ । ସେଥିପାଇଁ ସେ ସମାଜର ଅନ୍ୟ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତଥା ପରବର୍ତ୍ତୀ ପାଠି ପାଇଁ ପାଳନଯାଏ ଉଦାହରଣ ।

ତେବେ ନାରୀର ସ୍ୱରକୁ ଶାନ୍ତିତ କରିବା ପାଇଁ ସମାଜର ମାନସିକତାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଲୋଡ଼ା । ଲୋଡ଼ା ପୁରୁଷ ମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଯୁଗାୟ ମାନସିକତାର ଅବସାନ । ଏହା କେବଳ ସମସ୍ତ ହେବ ଯଦି ଝିଅଟିକୁ ନିଜଘରୁ ସମ୍ପାଦ ମିଳିବ । ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜ କର୍ମ୍ୟାଳୁଶକୁ ଗର୍ଭରେ ହତ୍ୟା ନକରି ଶିଶୁ ଜନ୍ମାକୁ ଜନ୍ମ ଦେବେ । ତା'ର ଜନ୍ମ ହେବାର ଅଧିକାରକୁ ସମାନ ଦେଇ ଏ ପୃଥିବୀକୁ ଆଣିବେ । ଶୈଶବରୁ ତାର ଖାଦ୍ୟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବେ । କିଶୋରୀ ଓ ଯୁବତୀ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମାନ ଅଧିକାର ଦେବେ । ତେବେ ଯାଉ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଏ ପୃଥିବୀର ଆଲୋକ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିବ ।

ମା' ମାଉସୀ ଓ ଗୁରୁଜନମାନେ ଘରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁଅ, ବିଶେଷ ଭାବରେ କିଶୋର ଓ

(ନାରୀର ଶାନ୍ତିତ ସ୍ୱର) ଡା. ସରୋଜିନୀ ସତ୍ତ୍ୱଜୀ

ଲିକ୍‌ଚୋଡ଼, କଟକ-୧୨
(ମୋ) -୯୪୩୭୦୫୫୦୦୭

ପୀଲଗୁନ ପୂର୍ଣ୍ଣମାରେ କୃଷ୍ଣ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ହୋଲି ଖେଳ । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗୋକୁଳର କିଶୋରକିଶୋରୀମାନେ ସମସ୍ତେ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗିନ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । କୃଷ୍ଣ ହୋଲି ଖେଳିଥିଲେ ପଳାସ ପୁଲର ରଙ୍ଗରେ ।
ଯୁବକ ମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଭଉଣୀ, ମା, ମାଉସୀ ତଥା ଅନ୍ୟ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଅସମାନ ନକରି ସମାନ ଦେବାକୁ ଶିଖାଇବେ । ତେବେ ଯାଇ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ନାରୀ ହେବାର ଗୁଣକୁ ନିଜ ଭିତରେ ଅନ୍ୟ ନାରୀ ମାନଙ୍କୁ ସମାନ ଦେଇ ପାରିବେ । ଆଣିବେ । ଶୈଶବରୁ ତାର ଖାଦ୍ୟ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ପ୍ରତି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବେ । କିଶୋରୀ ଓ ଯୁବତୀ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମାନ ଅଧିକାର ଦେବେ । ତେବେ ଯାଉ ଝିଅମାନଙ୍କୁ ଏ ପୃଥିବୀର ଆଲୋକ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିବ ।

ଜଣେ ସାରୋଗ ଓ ପ୍ରଭୃତି ବିଶେଷଜ୍ଞ ହୋଇଥିବାରୁ ଅନେକ ବର୍ଷ ଧରି ପ୍ରତିଦିନ ବହୁ ମହିଳାଙ୍କୁ ଟିକିସା କରି ଆରୋଗ୍ୟ କରିବାର ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଭୁ ମତେ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରାୟ ଅସଂଖ୍ୟ ରୋଗୀଙ୍କ ଠାରେ ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ

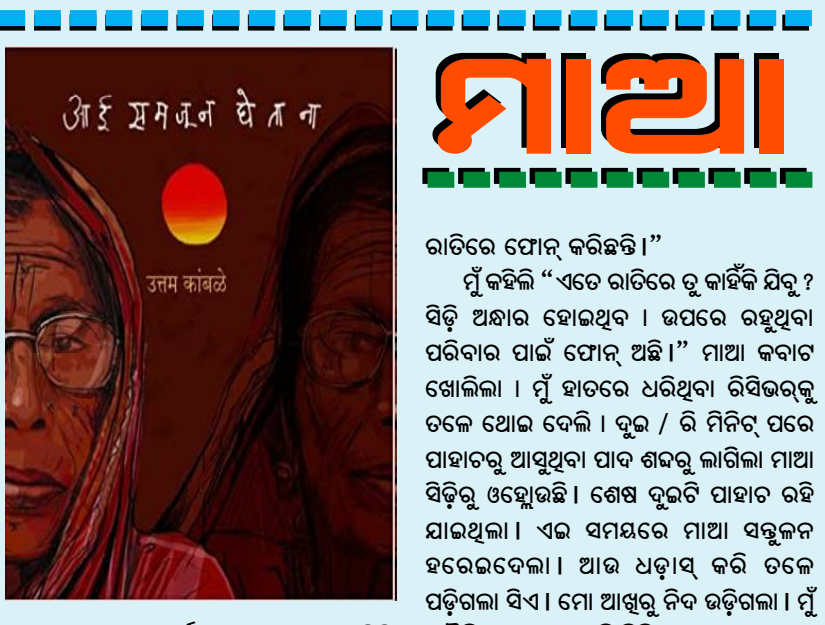
ପାରିବାରୁ, ସ୍ୱାମୀ ଜଣଙ୍କ ଆଗରେ ଆସି କହିଲେ, 'ଆଜ୍ଞା ସେ କିଛି ଜାଣିନି, ସେ କଥା କହିପାରେନି ଓ ବୁଝିପାରେନି । ମୁଁ ସବୁ କହୁଛି ।' ତାକୁ କଥା ମଝିରେ ଅକୋଳ ପ୍ରଶ୍ନ କରି 'କାହିଁକି ତୁମ ସା କ'ଣ ମୁକ ନାଁ ମୁଖ ? କଥା କହିପାରେନି ନାଁ କଥା କହି କାଣେନି । ଯଦି କାଣେ ସେ' ହିଁ କହୁ ।' ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭାବରେ ସାଜିବୁ ହୋଇ ବସିଲା ସାଲୋକଟି ଏବଂ ଅତି ପାଠିକୁଲେବେତ୍ ଖୁଢ଼ିରେ ମୁକକୁ ଶେଷସାଧ୍ୟ ରୋଗର ଇତିହାସ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲା ଏବଂ ସେ ଯେ ନିହାତି ଭାବରେ ଅବହେଳିତା ହୋଇଛି, ସେ କଥା କହିବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଛାଇଲାନି । ପ୍ରାୟ ବର୍ଷେ ପରେ ସ୍ୱାମୀ ପୂଜାବ ଏକଥା ବୁଦ୍ଧିଜୀବ କରି ତାକୁ ତରଳଖାନାକୁ ଆଣିଲେ । ତାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବାପରେ କଣାପଡ଼ିଲା, ପେଟରେ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ତ୍ୟୁମାର ପାଉଁଶବତ୍ ହୋଇଛି ଏବଂ ଅତ୍ୟଧିକ ରକ୍ତସ୍ରାବ ହୋଇ ସେ ରକ୍ତହୀନତା ଭୋଗୁଛି । ତା' ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ତାହା ମୁଁ ପଚାରିଲି 'ସେ ତ' ବର୍ଷହେଲାଣି ଏମିତି କଷ୍ଟ ପାଉଛି, ତାକୁ ଆଗରୁ ଆଣିକରି ଟିକିସା କରେଇଲେ ନାହିଁ ? ଏବେ କାହିଁକି ଟେକି ଟେକି ଆଣିଲେ ? ସେ ତ ଖୁବ୍ ବିନିୟମ ହେଲାଣି । ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ସ୍ୱାର୍ଥରେ ବାଧା ହୋଇଛି ଆପଣଙ୍କର, ସୁସ୍ଥିର ସୁସ୍ଥିର ମଧ୍ୟ ରାନ୍ଧିବାକୁ ଖାଇବାକୁ ଦେଇପାରିଲାନି ତ ପେଟ ନ ପୁରୁଲାରୁଁ ତିନା ବଡ଼ିଲ ଏବଂ ଆପଣ ଆଣିଲେ ।' ତା'ର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଉତ୍ତର ଥିଲା 'ହଁ ଆଜ୍ଞା, ଖାଲି ଗୁସ୍ତୁରିଲା । ରାନ୍ଧି ପାରିଲାନି । କିନ୍ତୁ କିଛି ପରୀକ୍ଷା, ନିରୀକ୍ଷା କରିପାରିବିନି ମୁଁ, ଖାଲି ଟିକେ ଔଷଧ ଦେଇ ଦିଅନ୍ତୁ', ସେ କିଛି ମାତ୍ରରେ ଭଲ ହୋଇଯାଉ । ସତ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ମୁଁ କହିଲି ଔଷଧ ଓ ଚିକିତ୍ସା ଖାଇ ଏବେ ଟିକେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇ ରାନ୍ଧିବାକୁ ଦେଉ, ତେଣିକି ପଛେ ତା'ର ଯାହା ହେଉ । ଏଭଳି ମାନସିକତାରୁ କେବେ ମୁକ୍ତ ହେବ ସମାଜ ? ନାରୀ ପାଇଁ କେବେ ଆଜ୍ଞେ ଦିନ ଆସିବ ? (କ୍ରମଶଃ)

ମୂଳ ମରାଠୀ : ଉତ୍ତମ କାୟଲେ

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ତର)
ପଢ଼ାପଢ଼ି କରି ମୁଁ ବଡ଼ ହେଉଯିବି । ମୋତେ ଦାକିନି ମିଳିଯିବ । ମୁଁ ମୋ ମାଆ ପାଇଁ ଦାମିକା ଶାଢ଼ି, ଏତେ ଦାମିକା ଶାଢ଼ି କିଛିଦି ଯେ ସମସ୍ତେ ଖାଲି ଅନେକ କି ରହିଯିବେ । ମୁଁ ବାପାଙ୍କୁ ବି କାମ କରିବାକୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବି । ମୁଁ ମାଆଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖରେ ରଖିବି । ତାର କୌଣସି ପ୍ରକାର ଅସୁବିଧା ହେବାକୁ ଦେବିନି । ସିଏ ଖାଲି ଖାଇବ, ପିଇବ ଆଉ ଆରାମରେ ରହିବ । ମୁଁ ଯୋକ ନୁହେଁ, ମଣିଷ ହେବି । ମୁଁ ଗୋବର ଭିତରେ ଛପେଇ ହୋଇ ବସୁଛି ନାହିଁ । ମୁଁ ନିଜ ପାଇଁ ଘର ତିଆରି କରିବି । ମୁଁ ଦେବଦାନଙ୍କର ଗାତରେ ନୁହେଁ, ମଣିଷମାନଙ୍କ ବନ୍ଧିରେରହିବି । ସ୍ୱପ୍ନମାନେ ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବରେ ମୋ ଆଖି ଆଗରେ ଭାସି ଯାଉଥିଲେ । ମାଆ ମୋତେ ଖୁନ୍ ଦାମୀ, ନଅଗଳି (ନଅ ଗଳ ଲାୟ) ଶାଢ଼ିରେ ଦିଶୁଥିଲା । ତାର ଦେହେରାରେ ଥିଲା ପ୍ରସନ୍ନତା । ପ୍ରତିଦିନ, ପ୍ରତିକ୍ଷଣ ମାଆର ଦେହେରାରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମାରୁଥିବା ଚିତ୍ରର ପ୍ରାହାଡ଼ ଯେମିତି ପୁରାପୁରୁ ଭେଜେ ଯାଉଥିଲା କୁଆଡ଼େ ।
ସ୍ୱପ୍ନମାନଙ୍କର ଭିଡ଼ ଓ ଠେଲପେଲରେ ଓଡ଼ୁଖୋପନଙ୍କର ରକ୍ତ ଶୋଷିବା ଦିଗରୁ ଖୁନ୍ ସହଜରେ ଧାନ ଆଡ଼େଇ ଯାଉଥିଲା । ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଲା ହୋଇ ଓଡ଼ୁଖୋପନଙ୍କୁ ମକଟିବାରୁ ଲୋକେ ମୋତେ ପ୍ରାଣ ଦେଇଥିଲା ଆଖି ସ୍ୱପ୍ନମାନଙ୍କୁ ଆସୁଥିଲା । ଓଡ଼ୁଖୋପନଙ୍କୁ ମାରି, ତାଙ୍କର ରକ୍ତ ବୁଝାଇପାରିଥିବାର ପ୍ରଶଂସା ବି ମିଳୁଥିଲା ହେଲେ ପରେ ଯଥାସ୍ଥିତି ଭିତରେ ମୋର ହୃଦୟଜୀବନ ହେଉଥିଲା ଯେ ଏଇ ରକ୍ତ ଶୋଷକମାନଙ୍କ ପେଟରେ ମୋର ହିଁ ରକ୍ତ ଥିଲା ।
(୧୭)
ସେ ସମୟରେ ଖୁନ୍ ଶିଶୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ସକାଳ ଦଶଟା ସୁଦ୍ଧା ମୁଁ ଅପିଏ ଚାଲି ଯାଉଥିଲି । ଆଉ ଭୋଅର୍ଡ଼ ଚିନିଟା ବେଳେ ଫେରୁଥିଲି ଘରକୁ । ଖବରକାଗଳ ସେତେବେଳକୁ ବ୍ୟସ୍ତାସ୍ତରେ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଥିଲା । ବେଳେବେଳେ ମୁଁ ବି ଯାଇ ବାଣିଜି ଏବେ । ସକାଳ ହେଲା ପରେ ନିଜକୁ ଏକଦମ ମୁକ୍ତ କରିଦେଇଥିଲି କେମିତି ହେଉଛି ଦେଖୁଥିଲି । ସାରା ବ୍ୟସ୍ତାସ୍ତରେ ଆମରି ଖବରକାଗଳ ନାଁ ଦେବାପାଇଁ ଏବେ କେହି ନାହାନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ପ୍ରତିଧ୍ୱନିତ ହେଉଥିବା ଶୁଣି ଠେଲବାଲାଠାରୁ ବାଣିଜି ଏବେ । ସକାଳ ହେଲା ପରେ ମୋତେ ଫୋନ୍ କରିବେ । ଆପଣଙ୍କର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଖବର ଦେବାପାଇଁ ଏବେ କେହି ନାହାନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଶୋଇଛନ୍ତି । ହେଲେଫୋନ୍‌ରେ କଥା ହେଉ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କଣକି ଜିଏ କରୁଥିଲେ । କହୁଥିଲେ ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଡାକି ଦେବା ପାଇଁ ।
ଫୋନ୍‌ରେ ଆମ କଥା ମାଆ ଶୁଣୁଥିଲା । ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଉଠିପଡ଼ି ସିଏ କହିଲା "ମୁଁ ଯାଉଛି ତାକୁ ଡାକିବାକୁ । କିଏ ଫୋନ୍ କରିଛି ? ନିଶ୍ଚୟ କିଛି କରୁନା କଥା ହୋଇଥିବ । ସେଇଥିପାଇଁ ଏତେ

ଧାରାବାହିକ ଅନୁବାଦ ଉପନ୍ୟାସ-(୧୪)

ରାତିରେ ଫୋନ୍ କରିଛନ୍ତି ।"
ମୁଁ କହିଲି "ଏତେ ରାତିରେ ତୁ କାହିଁକି ଯିବୁ ? ସିଡ଼ି ଅନ୍ଧାର ହୋଇଥିବ । ଉପରେ ରହୁଥିବା ପରିବାର ପାଇଁ ଫୋନ୍ ଅଛି ।" ମାଆ କବାଟ ଖୋଲିଲା । ମୁଁ ହାତରେ ଧରିଥିବା ଚାଷିରୁ ଚଳେ ଥୋଇ ଦେଲି । ଦୁଇ / ରି ମିନିଟ୍ ପରେ ପାହାଚରୁ ଆସୁଥିବା ପାଦ ଶବ୍ଦକୁ ଲାଗିଲା ମାଆ ସିଡ଼ିକୁ ଓହ୍ଲାଇଲେ । ଶେଷ ଦୁଇଟି ପାହାଚ ରହି ଯାଉଥିଲା । ଏଇ ସମୟରେ ମାଆ ସହଜନ ହରେଇଦେଲେ । ମୋ ଧଡ଼ାଏ କରି ତଳେ ପଡ଼ିଗଲା ସିଏ । ଆମ ଆଖିରୁ ନିଦ ଉଡ଼ିଗଲା । ମୁଁ କେହି ଯାଉ ପହଞ୍ଚିଗଲି ସିଡ଼ି ପାଖରେ । ସାହାରା ଦେଇ ମାଆକୁ ଛିଡ଼ା କରେଇଲି । ଘର ଭିତରକୁ ଆଣିଲି । ଯାହାହେଉ ଆଶ୍ଚାସନାର ବିଷୟ ଯେ ମାଆକୁ କେଉଁଠି ବି ବିଶେଷ ଆଘାତ ଲାଗି ନଥିଲା ।
ମୁଁ କହିଲି, "ରହ , ମୁଁ ମୋ ସାକୁ ଉଠେଇ ଦେହରେ । କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଘଣ୍ଟି ବାଜି ବାଜି ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ସକାଳୁ ସକାଳୁ ଖବରକାଗଳ ଏକେକେ ଫୋନ୍ ଆସିବା ଆଶାକା ଥାଏ । କାହାକୁ ଠିକ୍ ସମୟରେ ପାର୍ସଲି ମିଳି ନଥାଏ, କାହାକୁ ଯେତିକି ଖବରକାଗଳ କମି ମିଳିବା କଥା ମିଳି ନଥାଏ । ସତ କଥା କହିବାକୁ ଗଲେ ଏସବୁ ଦିଶୁଥିଲା । ତାର ଦେହେରାରେ ଥିଲା ପ୍ରସନ୍ନତା । ପ୍ରତିଦିନ, ପ୍ରତିକ୍ଷଣ ମାଆର ଦେହେରାରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମାରୁଥିବା ଚିତ୍ରର ପ୍ରାହାଡ଼ ଯେମିତି ପୁରାପୁରୁ ଭେଜେ ଯାଉଥିଲା କୁଆଡ଼େ ।
ସମ୍ପାଦକ ରାତିରେ କେତେବେଳେ ଘରକୁ ଫେରିବି ଏକଥା କେହି ସାଧାରଣତଃ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଆଉ କବିବାର କାରଣ ବି କିଛି ନାହିଁ । ସମସ୍ତଙ୍କ ନିଜ ନିଜର କାମ ଅଛି । ସେସବୁକାମକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜ ହିସାବରେ ସମୟ ସଂକଳ୍ପ କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ଫୋନ୍‌ରେ ଘଣ୍ଟି ବାଜିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ପରେ ମନକୁ ଶାନ୍ତି ମିଳିଲା । ଆଖି ପତା ଭାରି ଭାରି ଲାଗୁଥିଲା । ଆଖି ଭରି ନିଦ ଯେମିତି ଉଠୁଛି ପଡୁଥିଲା ଆଖିକୁ । ଏଇ ସମୟରେ ଆଉ ଥରେ ଫୋନ୍‌ରେ ଘଣ୍ଟି ବାଜି ଉଠିଲା । ଖୁବ୍ କଷ୍ଟରେ ମୁଁ ଫୋନ୍ ଉଠେଇଲି । ଫୋନ୍ କୌଣସି ଏକେକେ ନ ଥିଲା । ଉପର ମହଲାରେ ରହୁଥିବା ପରିବାରର ଥିଲା । ଅନ୍ୟ ପଟରୁ ଫୋନ୍ କରିଥିବାଲୋକଙ୍କୁ କିଛି ଜରୁରୀ କଥା କହିବାର ପଡ଼େ । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଲି "ଶୁଣନ୍ତୁ... ଭୋଇ ଚିନିଟା ବାଣିଜି ଏବେ । ସକାଳ ହେଲା ପରେ ମୋତେ ଫୋନ୍ କରିବେ । ଆପଣଙ୍କର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଖବର ଦେବାପାଇଁ ଏବେ କେହି ନାହାନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଶୋଇଛନ୍ତି । ହେଲେଫୋନ୍‌ରେ କଥା ହେଉ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କଣକି ଜିଏ କରୁଥିଲେ । କହୁଥିଲେ ତାଙ୍କର ସମ୍ପର୍କୀୟ ଡାକି ଦେବା ପାଇଁ ।
ଫୋନ୍‌ରେ ଆମ କଥା ମାଆ ଶୁଣୁଥିଲା । ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ଉଠିପଡ଼ି ସିଏ କହିଲା "ମୁଁ ଯାଉଛି ତାକୁ ଡାକିବାକୁ । କିଏ ଫୋନ୍ କରିଛି ? ନିଶ୍ଚୟ କିଛି କରୁନା କଥା ହୋଇଥିବ । ସେଇଥିପାଇଁ ଏତେ

ଅନୁସୂଚକ: ନୟିତା ମହାନ୍ତି

ସିଏ: ଠିକ୍ ଅଛି ବାବା! ଯାହା କରିବା କଥା ତୁ କର, ଏମିତି ବି ମୋର କୌଣସି କଥା କଣ ତୋର ପସନ୍ଦ ହୁଏ ? ମୁଁ କଥା କହିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ହିଁ ତୋର ମୁଖ ବିଗିଡି ଯାଏ !
ମୁଁ: ମାଆ! ସୁଇ ଏବେ ଆଉ କୌଣସି ସଂକଳ୍ପ କରନା ।
ମୁଁ ବିଛଣାରୁ ଉଠିଲି । ଦେଖୁଛି ଟିକେ ସିଧା କଲି । ଆଉ ସିଡ଼ି ଚଢ଼ି ଉପରେ ପହଞ୍ଚିଲି । କଲି-କେଲିରେ ବଚନ ଉପରେ ଅନେକ ଥର ଆଜୁଳି ରଖିଲି । ହେଲେ ତାହା ଯେ ବାକୁ ନଥିଲା, ସେ କଥା ଜଣା ପଡ଼ିଗଲା । କବାଟରେ ହାତ ବାଡ

ଉନ୍ମୋଚିତ ହେଲା ପ୍ରଭାକର ସାହୁଙ୍କ ବ୍ୟଙ୍ଗ କବିତା ପୁସ୍ତକ 'ଧୋକା' ଓ ସାହିତ୍ୟ ପତ୍ରିକା 'ପଲ୍ଲୀ ମହକ ପ୍ରଭା କୁମୁଦିନୀ'

ରେମୁଣା, ୧୮/୦୩ (ନି.ପ୍ର): ରେମୁଣା ସାହିତ୍ୟ ସଂସଦ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବେ ପ୍ରଭାକର ସାହୁଙ୍କ ରଚିତ କବିତା ଗ୍ରନ୍ଥ 'ଧୋକା' ଓ ତାଙ୍କ ସମ୍ପାଦନାରେ ସାହିତ୍ୟ ପତ୍ରିକା ପଲ୍ଲୀ ମହକ ପ୍ରଭାକୁମୁଦିନୀର ଲୋକାର୍ପିତ କବିକା ମୁଖ୍ୟତା ବାସଭବନରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ସାହିତ୍ୟିକ ଡ. ଭୀମନାଥ ପ୍ରସାଦ ଦାସଙ୍କ ପୌରାହିତ୍ୟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି ବରିଷ୍ଠ ସାହିତ୍ୟିକ ଡ. ରମାକାନ୍ତ ଦେହେରା, ମୁଖ୍ୟ ବକ୍ତା ଭରତ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ, ସଦସ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ ବିଶିଷ୍ଟ ଅତିଥି କବି କାଳିପଦ ପଣ୍ଡା, ସଦସ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ସାହିତ୍ୟ ଏକାଡେମୀ, ସମ୍ମାନନୀୟ ଅତିଥି ଧିନିପ୍ରତିଧିନି ମୁଖ୍ୟ ସମ୍ପାଦକ ତଥା ବିଶିଷ୍ଟ ଔପନ୍ୟାସିକ ସୁଶିଳା ପରିଡ଼ା, ଡ. ରଘୁନାଥ ସିଂହ, ସମ୍ପାଦକ କବି ନିରଞ୍ଜନ ସାହୁ, ବ୍ୟଙ୍ଗ କବି ରଘୁନାଥ ଦେହେରା,

ଆଇନଜୀବୀ ବିଜୟ କୁମାର ପାଣିଗ୍ରାହୀ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗ ଦେଇ ହାସ୍ୟବ୍ୟଙ୍ଗ ସାହିତ୍ୟର ଆଦର ବହୁଥିଲା ବେଳେ ବ୍ୟଙ୍ଗ କବି ପ୍ରଭାକର ସାହୁଙ୍କର ବ୍ୟଙ୍ଗ କବିତା ସଂକଳନ 'ଧୋକା' ଏହି ଧାରାକୁ ଅଧିକ ପରିପୁଷ୍ଟ କରିବା କଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରି କବି ଶ୍ରୀ ସାହୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପ୍ରଶଂସା କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ସାହୁଙ୍କ ସମ୍ପାଦିତ ସାହିତ୍ୟ ପତ୍ରିକା ପଲ୍ଲୀ ମହକ ପ୍ରଭାକୁମୁଦିନୀ ଦ୍ୱିତୀୟ ବର୍ଷର ପ୍ରଥମ ସଂଖ୍ୟା ଉନ୍ମୋଚିତ ହୋଇଥିଲା । କବି ସମ୍ପାଦକ ଶ୍ରୀ ସାହୁ ଲେଖକାୟ

ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହ ସ୍ୱର୍ଗତା ମାତା ଅନୁପୂର୍ଣ୍ଣା ସାହୁଙ୍କର ଅମର ଆତ୍ମାକୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଜଣାଇଥିଲେ । ନାଟ୍ୟକାର ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ମିଶ୍ର ଅତିଥି ପରିଚୟ ଦେଇଥିବାବେଳେ କୁମୁଦିନୀ ସାହୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ଦିବସ ବ୍ୟାପୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନ ଏକ ମନଃ କବିତା ପାଠସୋବ ସଭାପତି ସୁଭାଷିନୀ ଜା ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି, ପାଠାୟନ ପ୍ରଧାନ ମୁଖ୍ୟ ବକ୍ତା ଗୋପୀନାଥ ଗଜପତି, ସମ୍ମାନନୀୟ ଅତିଥି କବି ଗଙ୍ଗାଧର ଦାସ, ସଂଯୋଜକ ମଧୁସୂଦନ ମିଶ୍ର

ଏବଂ ରବୀନ୍ଦ୍ର ବିଶ୍ୱାଳଙ୍କ ସଂଯୋଜନାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ସର୍ବଶ୍ରୀ ଯୋଗେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେହେରା, ଷ୍ଟାଲିନ ମିଶ୍ର, ଜୟଶ୍ରୀ ମିଶ୍ର, କଲ୍ୟାଣୀ ନନ୍ଦ, ଦାସକାନ୍ତ କର, କୁମାର ପାତ୍ର, ଶାନ୍ତିବିଶି, ପଦ୍ମଲୋଚନ ପ୍ରଧାନ, ସୁନାମଣି ଜେନା, ଦିପ୍ତିମୟୀ ସାହୁ, ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ସିଂ, ଚକ୍ରଧର ଦାସ, ହରେକୃଷ୍ଣ ନାୟକ, ତୃପ୍ତିମୟୀ ସାହୁ, ଚନ୍ଦ୍ର କୁମାର ସାହୁ, ପ୍ରବୋଷ କୁମାର ଜେନା, ମଧୁସୂତ୍ରୀ ସାହୁ ସମେତ ଅନେକ କବି ଓ କବୟିତ୍ରୀ କବିତା ପାଠ କରିଥିଲେ ।

ସାଧୁ ନର୍ସିଂହୋମରେ ଦୁଇ ଗୋଟି ବୃହତ ଚମ୍ପୁମର ଅଷୋପଚାର

ବାରିପଦା, ୧୮/୦୩ (ନି.ପ୍ର): ବାରିପଦା ସହରରେ ଅବସ୍ଥିତ ସାଧୁ ନର୍ସିଂହୋମରେ ଦୁଇଗୋଟି ବୃହତ ଚମ୍ପୁମର ଅଷୋପଚାର ହୋଇଛି । ଦୁଇଗୋଟି ଚମ୍ପୁମର ଓଜନ ପାଖାପାଖି ୧୮ କେ.ଜିରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବୋଲି ଜଣାଯାଇଛି । ରୋଗୀଙ୍କ ବି.ଏସ.କେ.ୟାର. କାର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଚିକିତ୍ସା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମାଗଣା ଚିକିତ୍ସା ହୋଇଥିବା ବେଳେ, ପୁରୀର ଯୋଗ୍ୟ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲା ଶୁଳ୍କିଆପଦା ଅଂଚଳର ସାଲଗେ ସହରର ସ୍ୱାମୀ ନଗେନ ସହରନ ଓ କାନିମହୁଳି ଅଂଚଳର ସୁରିଆ ସିଂ ସ୍ୱାମୀ ବାଦଳ ସିଂ, ବହୁ ଦିନରୁ ଚିକିତ୍ସାଧିନ ଅବସ୍ଥାରେ ବହୁ ସରକାରୀ, ସେବକାରୀ ଡାକ୍ତରଖାନାରେ ନିଜର ଚିକିତ୍ସା କରୁଥିବାବେଳେ ନିଜର ପେଟ ଏଡେ ବୃହତ ଆକାର ହେବାର କାରଣ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲେ । ହେଲେ, ବାରିପଦା ସହର ମହକୁମା ରେ ଅବସ୍ଥିତ ସାଧୁ ନର୍ସିଂହୋମ ଠାରେ ନିଜର ଚିକିତ୍ସା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଡାକ୍ତର ଗଙ୍ଗାଧର ମୁଖା, ସମସ୍ତ ଚିକିତ୍ସା ଓ ଲାବ ରେକର୍ଡ ଦେଖିଲାପରେ ଜାଣିପାରିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ପାଖାପାଖି ୧ ରୁ ୧୦ କେଜିର ଚମ୍ପୁମର ରହିଛି । ସାଧୁ ନର୍ସିଂହୋମର ପରିଚାଳକ ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ପତି ବି.ଏସ.କେ.ୟାର. କାର୍ଡ ଦ୍ୱାରା ଦୁଇଟି ଅଷୋପଚାର ସଫଳତାର ସହ କରାଇ ଛଡ଼ି ।

ଆରସିସି ନୂତନ ଶାଖା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଉଦଘାଟିତ

ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ୧୮/୦୩ (ନି.ପ୍ର): ସ୍ଥାନୀୟ ପଲକଣ ପଡ଼ିଆଠାରେ ଭାରତୀୟ ଷ୍ଟେଟ ବ୍ୟାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ରିଟେଲ ଆସୋସିଏଟେସନ୍ ଷ୍ଟେଟର (ଆରସିସି) ନୂତନ ଶାଖା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଉଦଘାଟିତ ହୋଇଯାଇଛି । ବ୍ୟାଙ୍କର ମହାପ୍ରବନ୍ଧକ ପୂଜାମୁଖାରୀ ଏସ.ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥିଭାବେ ଯୋଗଦେଇ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଉଦଘାଟନ କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ବ୍ୟାଙ୍କର ଉପମହାପ୍ରବନ୍ଧକ ସଂଜୟ କୁମାର ଝା, ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଆଞ୍ଚଳିକ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସହକାରୀ ମହାପ୍ରବନ୍ଧକ ଭୃଗୁଦେବ ପ୍ରଧାନ, ଆରସିସି ଖୋର୍ଦ୍ଧାର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରବନ୍ଧକ ଶରତ କୁମାର ସେଠୀ, ଓ ଷ୍ଟେଟ ବ୍ୟାଙ୍କର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏହି ଅବସରରେ ମୋଟ ୧୯୮ ସଂଖ୍ୟକ ରଣରାଶି ମୋଟ ୧୦.୦୨ କୋଟି ଟଙ୍କାର ମଂଜୁର ହୋଇଥିବା ଜଣାଯାଇଛି ଓ କିଛି ରଣଗ୍ରହଣାତ୍ମକ ମଂଜୁରୀ ପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ତେବେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଶାଖାରେ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବ୍ୟାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଅବହେଳା ଓ ଖାମୁଖିଆଳ ମନୋଭାବ ରହିଥିବାରୁ ଗ୍ରାହକମାନେ ଅବରୋଧ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ଆନ୍ତଃ କୁଳ କ୍ରିକେଟ ଲିଗ : ରାଇରଙ୍ଗପୁର ଟିମ ବିଜୟୀ

ବାରିପଦା, ୧୮/୦୩ (ନି.ପ୍ର): ସ୍ଥାନୀୟ ବାରିପଦା ଷ୍ଟାଡିୟମ ପଡ଼ିଆରେ ଓଡ଼ିଶା କ୍ରିକେଟ ଆସୋସିଏସନ ଓ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଏଥଲେଟିକ ଏସୋସିଏସନର ମିଳିତ ସହଯୋଗରେ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ତରୀୟ ଓସିଏ ଲିଗ - ୨୦୨୪ ଆନ୍ତଃ କୁଳ କ୍ରିକେଟ ଲିଗ ଚୂର୍ଣ୍ଣମେଂଟର ନବମ ଦିନର ମ୍ୟାଚରେ ରାଇରଙ୍ଗପୁର ଟିମ ଉପକା ଟିମକୁ ୫୭ ରନରେ ପରାସ୍ତ କରିଛି । ପ୍ରଥମେ ବ୍ୟାଟିଂ କରି ରାଇରଙ୍ଗପୁର ୪୦ ଓଭରରେ ୮ ଉଇକେଟ ହରାଇ ୨୩୫ ରନ ସଂଗୃହ

କରିଥିଲେ । ଦଳ ପକ୍ଷରୁ ଶୁଭମ ସାହୁ ୭୭, ଜୀବନକିତ ସାହୁ ୬୮ ଓ ଆଦିତ୍ୟ କୁମାର ସାହୁ ୩୨ ରନ କରିଥିବା ବେଳେ ବିପକ୍ଷ ଦଳର ପ୍ରିତମ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ୪ ଟି ଉଇକେଟ ଅଭିଆର କରିଥିଲେ । ଉଭୟରେ ଉପକା ଟିମ ୩୩ ଓଭରରେ ସମସ୍ତ ଉଇକେଟ ହରାଇ ୧୭୮ ରନ କରିପାରିଥିଲେ । ଦଳ ପକ୍ଷରୁ ହେମନ୍ତ କୁମାର ମୁଦି ୮୯ ଓ ପ୍ରିତମ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ୩୬ ରନ କରିଥିବା ବେଳେ ବିପକ୍ଷ ଦଳର ଅଜୁ ମହାନ୍ତ ୫ ଟି ଉଇକେଟ ନେଇ ମ୍ୟାଚ ଅଫ ଟି ମ୍ୟାଚ ବିବେଚିତ ହୋଇଛି ।

ଜୀବନକିତ ସାହୁ ମଧ୍ୟ ୨ ଟି ଉଇକେଟ ଅଭିଆର କରିଥିଲେ । ଦେବାଶିଷ ଗୁପ୍ତା ଓ ଦିଲ୍ଲୀପ ଦାସ ଖେଳ ପରିଚାଳନା କରିଥିବା ବେଳେ ସର୍ବିତ ମହାରଣା ଷ୍ଟାଡିୟମରେ ସହାୟତା କରିଥିଲେ । ଅତିଥି ଭାବେ ଯୋଗ ଦେଇ ଆସୋସିଏସନର ସହ ସମ୍ପାଦକ ଅଶୋକ ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ବରିଷ୍ଠ ସଦସ୍ୟ ଉମେଶ ସାହୁ ଖେଳାଳି ମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିଥିଲେ । ତତସହିତ ଏସୋସିଏସନର କ୍ରିକେଟ ସହ ସମ୍ପାଦକ ହରପ୍ରସାଦ ପାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ତ୍ରିଦେବ ଚାଲେଞ୍ଜ କପ ପୁଟବଲ ଚୂର୍ଣ୍ଣମେଂଟ : ଜଗତସିଂହପୁର ୨-୦ରେ ବିଜୟୀ

ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ୧୮/୦୩ (ନି.ପ୍ର): ସ୍ଥାନୀୟ ବୈକୁଣ୍ଠିଆ ଖେଳ ପଡ଼ିଆଠାରେ ଚାଲିଥିବା ତ୍ରିଦେବ ଚାଲେଞ୍ଜ କପ ପୁଟବଲ ଚୂର୍ଣ୍ଣମେଂଟର ଆଜି ତୃତୀୟ ସ୍ଥାନ ପାଇଁ ଗାଁ ଗାଁ ଏଫସି ବନାମ ଜଗତସିଂହପୁର ମଧ୍ୟରେଖେଳ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ମ୍ୟାଚରେ ଜଗତସିଂହପୁର ୨-୦ ଗୋଲରେ ବିଜୟୀ ହେଇ ଚୂର୍ଣ୍ଣମେଂଟର ତୃତୀୟ ଦଳ ଭାବେ ତୃତୀୟ ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରି ଟ୍ରଫି ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ତେବେ

ଜଗତସିଂହପୁର ଦଳ ପକ୍ଷରୁ ରାଜେଶ ଦେହେରା ଖେଳ ପ୍ରଥମାର୍ଦ୍ଧରେ ୧ଟି ଗୋଲ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟାର୍ଦ୍ଧରେ କୁମା ଦାସ ଆଉ ଏକ ଗୋଲ ଦେଇ ଦଳକୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୨-୦ ଗୋଲରେ ବିଜୟୀ ରଖିଥିଲେ । ଆଜି ମ୍ୟାଚକୁ ପରିଚାଳନା କରିଥିଲେ ପ୍ରଫୁଲ କୁମାର ଦେହେରା, ଗିରିଶ ଚନ୍ଦ୍ର କାନା, ସାଗିର ଅହମଦ, ସୁଧୁଷିର ଦେହେରା, ଆଜି ଅତିଥିଭାବେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ବୁଲ୍ ଅଧକ୍ଷା ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରିୟଦର୍ଶିନୀ ପାତ୍ର, ବରସାହି

ସରପଂଚ ଶରତ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେହେରା, ପୁରୁସାହି ସରପଂଚ ସଂସମିତ୍ରା ମହାପାତ୍ର, କେରଙ୍ଗ ସରପଂଚ ମଦୁର ଖାଁ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଗଦେଇଥିଲେ । ଆସକା କାଳି ଫାଇନାଲ ମ୍ୟାଚ ଡେକାନାଲ ପଫୁଲାର କୁବ ବନାମ ଶରଧାରପୁର ଏସଏସଏ ଦଳ ମଧ୍ୟରେ ଖେଳ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବ ବୋଲି ଆୟୋଜକ କମିଟି ପକ୍ଷରୁ ସଭାପତି ମାନସ କୁମାର ମହାପାତ୍ର ଓ ସଂପାଦକ ବିକ୍ରମ ରଣା ଜଣାଇଛନ୍ତି ।

୨୩ ମାର୍ଚ୍ଚ ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ବିକଳ ସମାବେଶର ସଫଳତା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତି ବୈଠକ

ବାରିପଦା, ୧୮/୦୩ (ନି.ପ୍ର): ଆମ ଦେଶ ଅମୃତ ମହୋତ୍ସବ ପାଳନ କରୁଥିବା ବେଳେ ଉଭୟ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବାସ୍ତବତା ଠାରୁ ବହୁ ଦୂରରେ ଥାଇ ସଫଳତାର ତୃତୀୟ ବକାଉ ରହିଛନ୍ତି । ଅକ୍ଟୋପାରି ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ବିଜେପି ଓ ମୋଦିଙ୍କ ଶାସନ ଗତ ୩ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଦେଶରେ ଭୋକିଲା ମଣିଷଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୧୯ କୋଟିରୁ ୩୫ କୋଟିକୁ ପହଂଚାଇଛି । ଦରଦାମ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ବେକାରୀ ଉଚ୍ଚ ହୋଇଛି । ଦେଶର ସମ୍ବିଧାନ, ଗଣତନ୍ତ୍ର ଓ ଧର୍ମ ନିରପେକ୍ଷତା ବିପତ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ବିପିଆଇ ପକ୍ଷରୁ

ଅଭିଯୋଗ କରାଯାଇ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୩ ଭଗତ ସିଂ ଫାସା ବିବସରେ ବିପିଆଇ ପକ୍ଷରୁ ରଣିର ଧାନ କୁଳଂଚାଳ ତିନିହଜାର ଟଙ୍କା, ୨୦୦ ଯୁନିଟ ନିଃଶୁଳ୍କ ବିଦ୍ୟୁତ, ଆଇନ ଶୁଖିଲା ରକ୍ଷା ଓ ଦରଦାମ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ, ନିୟୁକ୍ତିର ଗ୍ୟାରେଂଟି, ଶିକ୍ଷା ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ବ୍ୟବସାୟକରଣ ବନ୍ଦ, ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା ଓ ସର୍ବନିମ୍ନ

ମଜୁରୀ ମାସିକ ୨୬ ହଜାର ଟଙ୍କା, ଦକ୍ଷିଣ, ଆଦିବାସୀ, ମହିଳା ଓ ଅଧିକ ଅନଗ୍ରସରକୁ ସୁରକ୍ଷା ଆଦି ୧୮ ଦିନା ଦାବୀରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାରୁ ଥିବା ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ବିକଳ ସମାବେଶ ଜିଲ୍ଲା ପାର୍ଟି ପକ୍ଷରୁ ଏକକାରକ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସାଥୀ, କର୍ମୀ ଓ ସମର୍ଥକ ଯୋଗଦେବାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଜୋନ,

ସାମାଜିକ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ରରେ ତ୍ରୁଟି

ବନ୍ଧା, ୧୮/୦୩ (ନି.ପ୍ର): ଚଳିତବର୍ଷ ମ୍ୟାଟ୍ରିକ ବୋର୍ଡ ପରୀକ୍ଷାର ଶନିବାର ସାମାଜିକ ବିଜ୍ଞାନ ପରୀକ୍ଷା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପରୀକ୍ଷା ଚାଲିଥିବାବେଳେ ପ୍ରଶ୍ନ ପତ୍ରରେ ତ୍ରୁଟି ଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି । ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା ସଦର ଓ ବନ୍ଧା ବ୍ଲକ୍ ସମେତ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାର ବିଭିନ୍ନ ପରୀକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ରରେ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀଙ୍କୁ ଦିଆଯାଉଥିବା ବି ସେଟ ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ରରେ ଏ ସେଟ ପ୍ରଶ୍ନ ରହିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ପରୀକ୍ଷାର୍ଥୀମାନେ କେନ୍ଦ୍ର ନିରୀକ୍ଷକଙ୍କୁ ଜଣାଇଥିଲେ । ବିଭିନ୍ନ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଏ ଓ ସି ସେଟପ୍ରଶ୍ନ ପତ୍ର ଦିଆଯାଉଥିବାବେଳେ ଅଧିକ କେତେକ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଏହି ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ବି ସେଟ ରେ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା । ଫଳରେ ଅଧିକାଂଶ ମହଲରୁ ଯୋଗ ଅସଂଭବ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତ୍ରୁଟିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ରର ଉଭୟ ଖାତା ରେ କିଭଳି ମୂଲ୍ୟାୟନ ହେବ ସେ ନେଇ ଛାତ୍ରୀ ଛାତ୍ର ଚିନ୍ତାରେ ରହିଛନ୍ତି । ସଠିକ ମୂଲ୍ୟାୟନ ନିମନ୍ତେ ଛାତ୍ରୀ ଛାତ୍ର ଓ ଅଧିକାଂଶ ଶିକ୍ଷାମତୀ ଓ ଶିକ୍ଷା ସଚିବଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି ।

ବିଶିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷକ ଓ ସାରସ୍ୱତ ସାଧକ କାର୍ତ୍ତିକ ଦାସଙ୍କ ପରଲୋକ

କଳେଶ୍ୱର, ୧୮/୩(ନି.ପ୍ର): କଳେଶ୍ୱର ଅଂଚଳର ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷକ, ଶିକ୍ଷକ ସଂଘ ନେତା, ନିର୍ଭିକ୍ଷ ସଂସଦୀ, ଛାତ୍ରସଂସଦ, କବି, ଅଧ୍ୟାପିକାଦାସୀ, ସାମ୍ୟବାଦୀ ନେତା କାର୍ତ୍ତିକ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାସଙ୍କର ୮୦ବର୍ଷ ବୟସରେ ପରଲୋକ ଘଟିଛି । ନିଜ ବାସସ୍ଥାନ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପଂଚାୟତର ନାଲୁଡ଼ିଆସିରେ ଥିବା ବେଳେ ଛାଡ଼ି ଯିବା ସମୟରେ ଅନୁଭବ କରିବାରୁ ନିଜେ ଭଗ୍ନ ହସ୍ତପିତାଲକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା । ସେଠାରେ ତାଙ୍କର ତାଙ୍କୁ ମୃତ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ । ମୃତ୍ୟୁ ବେଳେ ଦୁଇ ପୁଅ, ଦୋହା, ନାତି ନାତୁଣୀ, ପରିବାର ଲୋକେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ବିପିନ ବିହାରୀ ବିଶ୍ୱାଳ, ସୁଦର୍ଶନ ଦାସ, ଦିଲ୍ଲିପ ଗିରି, ସୁଦାମ ପାତ୍ର, ରବିନ୍ଦ୍ର ବାରିକ, ବସନ୍ତ ଦାସ, ତ୍ରିଲୋଚନ ଦାସଅଧିକାରୀ, ରାଜାରାମ କରସର୍ପୀ, ଡ. ଲଳିତରଂଜନ ସେନାପତି, ଖଗେନ୍ଦ୍ର ସାହୁ, ଭାଗବତଚନ୍ଦ୍ର ପରିଡ଼ା, କପିଳେଶ୍ୱର ମହାନ୍ତି, ବନମାଳି ଧଳ, କାଳିଚରଣ ଦୁଷ୍ଟି, ସୁନିଲ ନାୟକ, ଗଂଗାନାରାୟଣ ପ୍ରଧାନ, ଶ୍ୟାମାଚରଣ ଦାସ, ବିକୃତି ଦାସ, ଡ. ଅକ୍ଷୟ ମହାନ୍ତି, କାଳିପଦ ପଣ୍ଡା, ନରୋତ୍ତମ ପ୍ରଧାନ, ବିନୟ ଜେନା, ସୁଜିତ ପାତ୍ର, ରବିନ୍ଦ୍ର ଦାସ, ସପନ ଜେନା, ବ୍ରଜମୋହନ ପ୍ରଧାନ, ରାଜେଶ ଜେନା ପ୍ରମୁଖ ଶୋକବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ବଡ଼ପୁଅ ଚପନ ଦାସ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା ନଦୀକୂଳରେ ମୁଖାନ୍ତ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଥମ ପୃଷ୍ଠାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ

ଭାରତ ଓ ବାଂଲାଦେଶ ଉର୍ଜା....

ବିକାଶର ଏହି ଯାତ୍ରାରେ ଭାରତ ଏକ ସହଯୋଗୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ହୋଇଛି । ୨୦୧୫ ମସିହା ଜୁନ ମାସରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ 'ପିଟିଆସି'ରେ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ନେଇ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ଦୁଇ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଉର୍ଜା ପ୍ରକଳ୍ପ କଠିତ ଥିବାରୁ ଖୁସିବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଐତିହାସିକ ପ୍ରକଳ୍ପକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିବାରୁ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ଦୁଇ ଦେଶର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ, କେନ୍ଦ୍ର ପେଟ୍ରୋଲିୟମ ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ଗ୍ୟାସ ମନ୍ତ୍ରୀ ହରଦୀପ ସିଂହ ପୁରୀ ଏବଂ ପ୍ରକଳ୍ପ ସହ କଠିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସମ୍ପର୍କକୁ ମଜବୁତ କରିବା ପାଇଁ ବନ୍ଧୁତା ପାଇପଲାଇନ ଅନ୍ୟ ଏକ ପଦକ୍ଷେପ ବୋଲି ଦ୍ୱିତରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ପୂର୍ବଦିଗରେ, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି ୨୦୧୫ ମସିହା ଜୁନ ମାସରେ ବାଂଲାଦେଶ ଗସ୍ତ କରିବା ସମୟରେ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପର ପରିକଳ୍ପନା କରିଥିଲେ । ପେଟ୍ରୋଲିୟମ ପାଇପଲାଇନ ଏବଂ ଉର୍ଜା ସୁରକ୍ଷା ନେଇ ଉଭୟ ଦେଶର ସମ୍ପର୍କକୁ ଦୃଢ଼ୀଭୂତ କରିବା ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ବେଳେ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ ଉପରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମତ ରଖିଥିଲେ । ତତ୍କାଳୀନ କେନ୍ଦ୍ର ପେଟ୍ରୋଲିୟମ ମନ୍ତ୍ରୀ ଧର୍ମେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦିଙ୍କ ଏହି କଳ୍ପନା ଓ ବିଚାରକୁ ଆଗେଇ ନେବାରେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଉଭୟ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ପାଇପଲାଇନ ନେଇ ଆଲୋଚନା ସମୟରେ ପ୍ରଥମେ ଟ୍ରେଡ଼ ଯୋଗେ ଉଭୟ ପରିବହନ ନେଇ ଚିନ୍ତା କରାଯାଇଥିଲା । ୨୦୧୬ ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୭ରେ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ସିଲିଗୁଡ଼ିକୁ ବାଂଲାଦେଶକୁ ଟ୍ରେଡ଼ କରିଆର ହାଇସ୍ପିଡ଼ ଡିଜେଲ ପରିବହନର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଯାହା ୨୦୧୭ରେ ବାଣିଜ୍ୟିକ ବ୍ୟବସାୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ୨୦୧୬ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ମାସରେ କେନ୍ଦ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ଡାକ୍ତା ଗ୍ରହଣ ସମୟରେ ଅନେକ ଉର୍ଜା ପ୍ରକଳ୍ପ ସମେତ ବନ୍ଧୁତା ପାଇପଲାଇନ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ସହ ବାଂଲାଦେଶର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶେଖ୍ ଅଧାନା ଓ ସେକ୍ତେହାଲୁରଙ୍କ ସହ ସାକ୍ଷାତ କରିଥିଲେ । ୨୦୧୭ ଏପ୍ରିଲ ମାସରେ ଏନଆରଏଲ ଏବଂ ବିପିସି ମଧ୍ୟରେ ଭାରତରୁ ବାଂଲାଦେଶକୁ ପାଇପଲାଇନ ମାଧ୍ୟମରେ ହାଇସ୍ପିଡ଼ ଡିଜେଲ ପ୍ରଦାନ କରିବା ନେଇ ଦୀର୍ଘମିଆଦି କାରବାର ସମ୍ପନ୍ନ ଏକ ଚୁକ୍ତି ସ୍ୱାକ୍ଷର ହୋଇଥିଲା ।

ଝଟ ବର୍ଷା ସମ୍ଭାବନା : ୧୨ ଜିଲ୍ଲାକୁ

ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ନୟାଗଡ଼ ଓ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପୁରୀ, ଗଂଜାମ, ଗଜପତି, ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, ଦେବଗଡ଼, ବୌଦ୍ଧ, କନ୍ଧମାଳ, ମାଲକାନଗିରି ଓ କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାର ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି ସ୍ଥାନରେ ଘଟପତ୍ତି ବିକୃଳି ସହ ବର୍ଷା ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବାରୁ ଏହି ଜିଲ୍ଲା ଗୁଡ଼ିକୁ ଯେଲୋ ଖୁଣ୍ଟିଂ ଜାରି କରାଯାଇଛି । ସେହିପରି ୧୯ରୁ ୨୦ ଚାରିଖ ମଧ୍ୟରେ ବାଲେଶ୍ୱର, ଭଦ୍ରକ, ଯାଜପୁର, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, କଟକ, ଜଗତସିଂହପୁର, ପୁରୀ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ନୟାଗଡ଼, ଗଂଜାମ, ଗଜପତି, କେନ୍ଦୁଝର, ମୟୂରଭଞ୍ଜ, ଡେକାନାଳ, ବୌଦ୍ଧ, କନ୍ଧମାଳ, ଅନୁଗୁଳ ଆଦି ଜିଲ୍ଲାରେ ଘଟପତ୍ତି ବିକୃଳି ସହ ବର୍ଷା ଏବଂ ୪୦ରୁ ୫୦ କିମି ବେଗରେ ପବନ ବହିବାର ସମ୍ଭାବନା ରହିଛି । ଏଥିପାଇଁ ଏହି ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଯେଲୋ ଖୁଣ୍ଟିଂ ଜାରି କରାଯାଇଛି । ୨୧ରୁ ୨୧ ଚାରିଖ ମଧ୍ୟରେ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼, କେନ୍ଦୁଝର, ମୟୂରଭଞ୍ଜ, ବାଲେଶ୍ୱର, ଭଦ୍ରକ ଓ ଯାଜପୁର ଜିଲ୍ଲାର ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି ସ୍ଥାନରେ ଘଟପତ୍ତି ବିକୃଳି ସମ୍ଭାବନା ଥିବାରୁ ଏହି ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକୁ ଯେଲୋ ଖୁଣ୍ଟିଂ ଜାରି କରିଛି ପାଣିପାଗ ବିଭାଗ ।

ନବୀନଙ୍କୁ ଭେଟିପାରନ୍ତି

ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଏବେ ସମାନ ଧରଣର ଉଦ୍ୟମ ତେଲେଜାନା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପରେ ମମତା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । କୋଲକାତାରେ ଅସ୍ପେକ୍ଟେସନ୍ ଭେଟିପା ପରେ ଓଡ଼ିଶା ଆସୁଛନ୍ତି ମମତା ବାନାର୍ଜୀ । କୁହାଯାଉଛି, ମମତା ୨୧ ଚାରିଖରେ ଓଡ଼ିଶା ଆସିବେ । ଜଗତସିଂହପୁର ନବୀନ କେବେ ସେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନବୀନ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କୁ ଭେଟିବେ । କଂଗ୍ରେସକୁ ବାଦ ଦେଇ ଅଣ ବିଜେପି ମେଣ୍ଟ ନେଇ ମମତା-ନବୀନଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରିପାରନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ଭେଟିପାଟି ନେଇ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅଧିକ ପକ୍ଷରୁ କିଛି କୁହାଯାଇନାହିଁ । ବିଜେଡି କହିଛି, ଦଳ ସବୁବେଳେ ଦୁଇ ଦଳଠାରୁ ସମତୁଳ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖିଛି । ବିଜେଡି କହିଛି, ଏହି ଭେଟିପାଟି ଦଳ ଉପରେ କିଛି ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ନାହିଁ । ଜାତୀୟ ରାଜନୀତିକୁ ଦେଖିଲେ, ବିଜେଡି କେବେ ବି ଅଣ ବିଜେପି ଓ ଅଣ କଂଗ୍ରେସ ମେଣ୍ଟରେ ସାମିଲ ହୋଇନାହିଁ । ରାଜ୍ୟର ସ୍ୱାଧିନୀ ଦଳ ସବୁବେଳେ ସମତୁଳ୍ୟତା କଥା କହିଆସିଛି ।

ଇମ୍ରାନଙ୍କ ଘରେ କବାଟ ଭାଙ୍ଗି....

ଇମ୍ରାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଇମ୍ରାନଙ୍କ ସମର୍ଥକ ଅଭିଯୋଗ କରିଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ପୁଲିସ୍ କହିଛି ପ୍ରଥମେ ଗୁଳିମାତ ହେବା ଯୋଗୁଁ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ଗୋଟେ ପକ୍ଷେ ଚୋଷଖାନା ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ସାଦ୍ୟତ ହୋଇଥିବା ଇମ୍ରାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପୁଲିସ୍ ସବୁପ୍ରକାର ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବେବେ ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଧରାହୁଆଁ ଦେଉନାହାଁଇ ଇମ୍ରାନ । ସେପଟେ ଅନ୍ୟ ମାମଲାରେ ହାଜର ହେବା ପାଇଁ କୋର୍ଟରେ ହାଜର ହେବାକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୋର୍ଟ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଗାଡ଼ି ଦୁର୍ଘଟଣାର ଶିକାର ହୋଇଥିବା ଇମ୍ରାନ ଭିତ୍ତି ଓ କାରି କରି କହିଛନ୍ତି । ବହୁ ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଚୋଷଖାନା ମାମଲାରେ ଦୋଷୀ ସାଦ୍ୟତ ହୋଇସାରିଛନ୍ତି ଇମ୍ରାନ ଖାନ । ଚୋଷଖାନା ବନ୍ଧୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ଉପହାର ଓ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ ଇମ୍ରାନ । ଏହି ମାମଲାରେ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୋର୍ଟ ଇମ୍ରାନଙ୍କୁ ଗିରଫ କରି ୨୮ ମାର୍ଚ୍ଚ ପୁଣି ହାଜର କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଚୀନକୁ ନେଇ ବଡ଼ ବୟାନ ଦେଲେ....

ସୁଲଭେନ ମୁଖ୍ୟ କେନେରାଲ ମନୋଜ ପାଠେ କହିଛନ୍ତି । ଗତ ତିନି ବର୍ଷ ହେବ ପୂର୍ବ ଲଦାଖରେ ଲାନ୍ଦନ ଅଫ ଆକ୍ରମଣକୁ କଂଗ୍ରେସରେ ସୁରକ୍ଷାବଳ ସଫଳତା ସହ ନିଜର ଦାୟିତ୍ୱ ଭୁଲାଇଛନ୍ତି ସେନା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଚୀନ ଏବେବି ଏଲଏସିରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ସୈନ୍ୟ ନିୟୋଜିତ ରଖିଛି । ଏଲଏସିରେ ସ୍ଥିତି ସ୍ଥିର ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଦ୍ରାଗନ ଜରିବା ଓ ଅତି ନିକଟରୁ ସାମା ଉପରେ ନଜର ରଖିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ବୋଲି ଏକ କନକ୍ରେଡ଼ରେ ସୁଲଭେନା ମୁଖ୍ୟ ମନୋଜ ପାଠେ କହିଛନ୍ତି । ତେବେ ସାମାରେ ସ୍ଥିତି ସ୍ଥିର ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଚୀନ ସେନା ନ କମାର ହୁଅନ୍ତାଗିରି କରୁଛି । ତେଣୁ ପୂର୍ବ ଲଦାଖରେ ଅଧିକ ସୈନ୍ୟ ନିୟୋଜିତ ଦରକାର । ପୂର୍ବ ଲଦାଖର ସମସ୍ତ ହେତୁ ଏହିଆରେ ଭାରତୀୟ ଜବାନ ନିୟୋଜିତ ଅଛନ୍ତି । ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଲଏସିରେ ପୂର୍ବଦିଗରୁ ନ ଫେରିବି ସେ ଯାଏଁ ସୁରକ୍ଷାବଳ ସ୍ଥିତି ଉପରେ ନଜର ରହିବ ବୋଲି ସେନା ମୁଖ୍ୟ କହିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରାଣନାଥ ସ୍ୱୟଂ ଶାସିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ବାଣିଜ୍ୟ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ବଜେଟ ସମ୍ପନ୍ନ ଆଲୋଚନାଚକ୍ର

ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ୧୮/୦୩ (ନି.ପ୍ର): ପ୍ରାଣନାଥ ସ୍ୱୟଂ ଶାସିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ମୈତ୍ରୀଭବନ ପରିସରରେ ବାଣିଜ୍ୟ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ବଜେଟ ସମ୍ପନ୍ନ ଆଲୋଚନାଚକ୍ର ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥିଭାବେ ଉଚ୍ଚତର ଓଡ଼ିଶା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ବିଭାଗ ପ୍ରାକ୍ତନ କୁଳପତି ମେଜର କୋଶଳା ପ୍ରସାଦ ମହାନ୍ତି ବଜେଟ ସମ୍ପନ୍ନ ଆଲୋଚନାଚକ୍ରରେ ବାଣିଜ୍ୟ ବିଭାଗର ସ୍ୱାତନ୍ତ୍ର୍ୟ ଓ ଶ୍ରେଣୀ, ସମ୍ପାଦକ ଶ୍ରେଣୀ, ପିଏମଆଇଆର ଓ

ବିବିଏ ଶ୍ରେଣୀର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଆଲୋଚନାଚକ୍ର ର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ବିଭାଗୀୟ ଅଧ୍ୟାପକ ଡଃ ବାମଦେବ ମିଶ୍ର ଅତିଥି ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ ଓ ସ୍ୱାଗତ ଭାଷଣ ଦେଇଥିଲେ । ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟ ଅଧ୍ୟାପକ ଡଃ ସୁଶିଳ କୁମାର ପଟ୍ଟନାୟକ, କଲେଜ ଅଧକ୍

